

วารสารบริหารราชการ

กันยายน 2512

การบริหารงานแม่ทัพ

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๑๔

ฉบับที่ ๘

กันยายน ๒๕๑๒

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่วิทยาการด้านบริหารงานบุคคล และ แนวคิดในการปฏิบัติราชการ
เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างข้าราชการ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีสำหรับข้าราชการ

เจ้าของ

บริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ.

ที่ปรึกษา

พันเอก จินดา ณ สงขลา

เลขาธิการ ก.พ.

นายประวิณ ณ นคร

รองเลขาธิการ ก.พ.

นายโสรัจ สุจริตกุล

รองเลขาธิการ ก.พ.

ผู้จัดการ

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

ผู้ช่วยผู้จัดการ

นายสมพงษ์ ตรีวิมล

บรรณาธิการ

นายสำราญ ถาวรยุสม์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร. อาทิตย์ อุไรรัตน์

กองบรรณาธิการ

นายอุระ แก้วไชโย

ดร. วิลาศ สึงหวีสัย

นายเชิร ชรรมาธิปต์

นายประเชิญ วาดกลิ่นหอม

นายอดุล บุญประกอบ

นายเสริมสุข โกวิทวานิช

นายชุมพล ศิลปอาชา

นายสุรศักดิ์พรหม ดุลยจินดา

ระเบียบการบอกรับ

วารสารข้าราชการกำหนดออกเดือนละฉบับ ค่าบำรุงรวมค่าส่งปีละ ๓๕ บาท บอกรับพร้อมกับส่งเงิน
ล่วงหน้าไปยัง "ผู้จัดการวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ถนนพหลโยธิน ข้างทำเนียบรัฐบาล พระนคร" ส่งจ่าย
เงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน สำหรับในพระนครส่งทางโทรศัพท์ ๘๐๕๔๔๔ หรือ ๘๑๓๓๓๓ ต่อ ๓๔ ได้

พิมพ์ที่ ไทยพิมพ์ — โรงพิมพ์อักษรสารการพิมพ์ ๗๒ ถนนบำรุงเมือง ดอนวัดสระเกษ พระนคร โทร. ๘๑๒๓๒๐
นายสิทธิชัย ปรีกัมภ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๒

สารบัญ

อะไรใหม่	หน้า
กฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจ	4
ข่าวข้าราชการ	5

วิชาการ

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๑๐	โดย วิชิต แสงทอง	11
การวินิจฉัยสั่งการ	โดย สมคิด โชติกวนิชย์	23
การบริหารงานพัสดุ		39

กฎหมาย ระเบียบ	รวบรวม โดย สายบัว พุ่มแดง	(๑)
----------------	---------------------------	-----

ตอบปัญหา

ปัญหากฎหมาย ระเบียบ และวินัยข้าราชการพลเรือน

	ตอบโดย เจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ.	58
ปัญหาคลัง	ตอบโดย เจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลาง	62

ปกิณกะ

ถ้อยแถลง		3
สู่บรรณพิภพ	โดย สมรักษ์ จันทรสุนทร	31
ศิลปการครองคน	โดย วิโรจน์ ภูจินดา	54
จดหมายถึงบรรณาธิการ		67

ถ้อยแถลง

การบริหารงานพัสดุนับเป็นศาสตร์ใหม่ในวงการพลเรือนของไทย เมื่อเอ่ยถึงงานพัสดุ เรามักจะวาดภาพพจน์ไปถึงห้องเก็บของหมดแต่หยักไย่และฝุ่น สำหรับเก็บกระดาษดินสอ และตะกร้าทิ้งผง ส่วนคนที่ทำงานด้านนี้มักจะเป็นตาแก่ยายแก่ที่คอยวันเกษียณ หรือคนที่ไม่มีหน่วยไหนต้องการแล้ว ความเข้าใจและรู้สึกเช่นนี้ยังมีอยู่ทั่วไปทั้งในระดับผู้ใหญ่และผู้น้อย ซึ่งเป็นความคิดผิดและนำผลเสียหายมาสู่ทางราชการเป็นอย่างยิ่ง ไม่ เพราะการมองไม่เห็นความสำคัญของงานพัสดุหรือ ททำให้รถแทรกเตอร์หรือเครื่องจักรราคาแพงลว ต้องเสียทิ้งอยู่เฉยๆ โดยใช้การไม่ได้ เพราะไม่มีอะไหล่บ้าง เพราะไม่ได้ซ่อมบ้าง หรือจะพิจารณาในกรณีย่อยลงมา การใช้กระดาษดินสอทั้งๆ ขว้างๆ หรือรวไหลด โดยไม่มีทางทราบ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่ไม่ได้รับการบำรุงรักษา เพราะไม่มีใครทราบว่า เป็นหน้าที่ของใคร ทั้งหมดคนและอีกมากมาย ถ้าคำนวณเป็นจำนวนเงินที่ต้องเสียไปแล้วเมื่อเทียบกับผลที่ได้รับตอบแทน ทางราชการน่าจะอยู่ในภาวะที่ขาดทุนแทบตอนตัวไม่ขึ้น

ด้วยปัญหาดังกล่าวนี้ ถึงเวลาแล้วหรือยังที่งานพัสดควรจะได้รับ ความสนใจเพิ่มขึ้น เสียที ถ้าจะว่ากันไปแล้ว ขณะงานพัสดยังไม่มีหน่วยงานไหนในราชการพลเรือนไทยที่จะรับว่าเป็นหน้าที่โดยตรงในการแก้ไขปรับปรุงเลย นอกจากระบบคณะกรรมการซึ่งเป็นทางออกที่ดีแต่ไม่ค่อยจะได้ผลนัก ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารวิเทศกิจของสหรัฐอเมริกา (USOM) ได้ยื่นมือเข้าช่วยเหลือในการที่จะอบรมพัฒนาข้าราชการไทยในด้านนี้ โดยร่วมกับกรมวิเทศสหการ สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. และเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยหลายหน่วยงาน ทั้งทหารพลเรือน และรัฐวิสาหกิจ จึงนับเป็นก้าวสำคัญที่น่ายินดี ต่อไป งานพัสดจะไม่ใช่งานที่ “ใครๆ” ก็ทำได้ หากจะต้องมีการวางแผน กำหนดความต้องการล่วงหน้า มีระเบียบวิธีการปฏิบัติและควบคุมอย่างมีหลักเกณฑ์ เช่นศาสตร์อื่นๆ เหมือนกัน

วารสารข้าราชการจึงขอถือโอกาสอันเชิญชวนความสนใจของท่านข้าราชการทั้งหลาย ให้มาซาบซึ้งในเนื้อหาสาระและความสำคัญของงานพัสดุ โดยได้คัดเลือกและคัดตอนรายงานผลการสัมมนาการบริหารงานพัสดุมาลงไว้ในฉบับนี้และฉบับหน้า หวังว่าคงจะให้ความรู้และแนวคิดแก่ท่านได้บ้าง เลยขอประชาสัมพันธ์ให้เสียเลยว่า การอบรมด้านพัสดุนั้นจะเป็นโครงการอบรมข้าราชการโครงการหนึ่งในหลายโครงการของสำนักงาน ก.พ. ในอนาคต ท่านผู้ใดหรือหน่วยงานใดสนใจใคร่เข้าร่วมด้วย ก็อาจแจ้งความจำนงไปได้

ในรอบเดือนที่ผ่านมา ได้มีผู้ชมเชยวารสารข้าราชการมาหลายราย นับว่าเป็นกำลังใจให้กับคณะผู้จัดทำอย่างดียิ่ง จึงขอปวารณาว่าจะปรับปรุงวารสารของท่านให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

บรรณาธิการ

อะไรใหม่

กฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจ

มีกฎหมายและระเบียบที่น่าสนใจประกาศใช้ดังนี้ :-

๑. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในมหาวิทยาลัยมหิดล

๒. คณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑) ให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ รวบรวมเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่หมดความจำเป็น ต้องใช้ประดับจากผู้ที่ขอรับการเลื่อนชั้นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ส่งคืนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะพิจารณาเสนอชื่อเพื่อขอรับพระราชทานเลื่อนชั้น ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด โดยเริ่มแก่การขอพระราชทานประจำปี ๒๕๑๒ เป็นต้นไป มิฉะนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณาขอพระราชทานเลื่อนชั้นให้

๒) ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๖ ตามที่ประธานกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยเสนอ

๓) ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติจากท่านนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี ให้ไปราชการต่างประเทศ เมื่อได้เดินทางไปแล้วและขณะที่อยู่ในต่างประเทศ ได้เสนอขออนุมัติทำงานในประเทศต่าง ๆ ในเส้นทางที่ผ่านหรือในประเทศอื่นใดมาในภายหลัง และได้ทำงานตามที่ขอมา โดยยังมิได้รับอนุมัติตามระเบียบนั้น ต่อไปอย่ากระทำให้โดยมิได้รับอนุมัติเป็นอันขาด ถ้าผู้ใดกระทำ ให้ถือว่าเป็นความผิดด้วย

๓. ก.พ. ได้มีมติในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑) รับรองปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (นศ.บ.) สาขาการสื่อสารมวลชน และสาขาการประชาสัมพันธ์ของแผนกสื่อสารมวลชนและการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

๒) ยกเลิกหลักเกณฑ์การเทียบอัตราเงินเดือนข้าราชการทหารหรือข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหมกับข้าราชการพลเรือน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๐๕๐๕/ว. ๑๖ ลว. ๓ ก.ย. ๒๕๑๑

๓) กำหนดระดับความรู้ภาษาต่างประเทศ ในการให้ข้าราชการไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๒

๔) รับรองปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพหุวิชาวิทย์ของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

๕) กำหนดแบบรายงานขอทำความตกลงกับ ก.พ. ให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

๔. กระทรวงการคลังประกาศใช้ระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๒ เป็นต้นไป

(รายละเอียดอยู่หน้าพิเศษกลางเล่ม)

ข่าวข้าราชการ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แต่งตั้งให้ นายบุญเลิศ คำพิรุณย์ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท แผนกวรรณคดี คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ นายเมธา สุกบรรทัด ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะรัฐศาสตร์ ตั้งแต่ ๑๖ มิถุนายน
๒๕๑๒ แต่งตั้งให้ นางสาววราณี ภูวสรวงศ์ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำโท คณะศิลปศาสตร์ ตั้งแต่ ๒๑
กรกฎาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้งให้ นายสำราญ เกติมณฑล ดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงาน แผนกบัญชี กอง
กลาง และ นางสาวเพ็ญ ภัคพิงษ์ ดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงาน คณะนิติศาสตร์ ตั้งแต่ ๑๐ กรกฎาคม
๒๕๑๒ ให้ นางสาวประจวบ ประทีปะเสน บรรณารักษ์โท แผนกจัดประเภท และ บัณฑิตยการ กอง
ห้องสมุด โอนไปรับราชการที่กระทรวงยุติธรรม และอนุญาตให้ นางธิดา ชาลีจันทร์ อาจารย์ประจำเอก คณะ
รัฐศาสตร์ ลาออกจากราชการเพื่อติดตามสามีซึ่งไปรับราชการ ณ ต่างประเทศ ตั้งแต่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๒ อนุญาต
ให้ นางสาวกอบกุล ไชยทรัพย์ อาจารย์ประจำตรี คณะศิลปศาสตร์ ลาออกจากราชการเพื่อไปศึกษาต่อ ณ
ต่างประเทศ ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ ให้ นายสมบัติ บุณณิก ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ
เหตุนายอายุ ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๒

สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

แต่งตั้งให้ นายสมบุรณ์ สมิตธิกุล กรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก กองตรวจเงินพลเรือน ไป
ดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก หัวหน้าสำนักงาน กรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ ๓ นครราชสีมา
นายเผด็จศักดิ์ พิสุทธิชนารักษ์ กรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก หัวหน้าสำนักงานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ ๕
สงขลา ไปดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก กองตรวจเงินพลเรือน นายประเวศ ศรีปราชญ์
กรรมการตรวจเงินแผ่นดินเอก กองสารวัตรบัญชี ไปดำรงตำแหน่งกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หัวหน้าสำนักงาน
กรรมการตรวจเงินที่ ๕ สงขลา นางสาวเพลินจิตต์ อินทรวสุ ประจำแผนก สำนักงานกรรมการตรวจเงิน
แผ่นดินที่ ๑ นครปฐม ไปดำรงตำแหน่งประจำแผนก กองตรวจเงินรัฐบาลและเงินทุน ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒
แต่งตั้ง นางสาวเจือทิพย์ แซ่มบาง ประจำแผนก กองสารวัตรบัญชี ไปดำรงตำแหน่งประจำแผนก กองตรวจ
เงินเทศบาล ตั้งแต่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้ง นางสาวสดใส อุดมมะเวทิน ให้ดำรงตำแหน่งเสมียน

พนักงาน กองตรวจเงินรัฐพาณิชย์และเงินทุน และ นางสาวกาญจนา พรเทพศิริพงษ์ ให้ดำรงตำแหน่ง
 4 สมัยพนักงาน กองตรวจเงินทหาร ตั้งแต่ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๒ รับโอน นายนพดล เจริญสุข พนักงาน
 เทศบาลสามัญชั้นจัตวา ตำแหน่งครูจัตวา โรงเรียนเทศบาล ๔ สำนักงานเทศบาลเมืองพิษณุโลก และแต่งตั้งให้ดำรง
 ตำแหน่งสมัยพนักงาน สำนักงานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ ๖ พิษณุโลก ตั้งแต่ ๑ กันยายน ๒๕๑๒ รับโอน
 นายสมพร เปี่ยมวิริยวงศ์ พนักงานพิมพ์ดีดจัตวา สำนักเลขานุการกรม กรมการพัฒนาชุมชน และแต่งตั้งให้
 ดำรงตำแหน่งพนักงานพิมพ์ดีดจัตวา แผนกสารบรรณ สำนักงานเลขานุการ ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ เลื่อนชั้น
 นายเต็ม นัยผ่องศรี สมัยพนักงาน สำนักงานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ ๑ พระนครศรีอยุธยา ขึ้นเป็นชั้นตรี
 และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำแผนก สำนักงานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ ๓ นครราชสีมา ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม
 ๒๕๑๒

กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์

เนื่องจาก นายประสพสุข สังข์ศิลป์เวช เศรษฐกรโท กองสำรวจและวิจัย และรักษาราชการแทน
 ในตำแหน่งหัวหน้าแผนกสำรวจและวิจัยงานขนส่งสินค้า ต้องไปปฏิบัติราชการ ณ ประเทศนิวซีแลนด์ จึงแต่งตั้งให้
 นายนิยม นิพัทธสานต์ เศรษฐกรโท กองสำรวจและวิจัย เป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งหัวหน้าแผนกและ
 วิจัยงานขนส่งสินค้า อีกตำแหน่งหนึ่ง ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้ง นายสำเภา สมานทรัพย์ ดำรง
 ตำแหน่งประจำแผนก แผนกสำรวจและวิจัยงานขนส่งสินค้า กองสำรวจและวิจัย นางสาวสมถวิล
 ยอดโพธิ์ทอง ดำรงตำแหน่งประจำแผนก แผนกสารบรรณ สำนักงานเลขานุการกรม ตั้งแต่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๒

กรมสรรพากร

แต่งตั้ง นางฉลวย จันทรจนา สมุห์บัญชีอำเภอโท อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ไปดำรง
 ตำแหน่งสมุห์บัญชีอำเภอโท อำเภอบางขุนเทียน จังหวัดธนบุรี และ นายอุดม เนียมทรัพย์ สมุห์บัญชีอำเภอ
 โท อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ไปดำรงตำแหน่งสมุห์บัญชีอำเภอโท อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี
 ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ รับโอน นายสมบัติ ไตรโสรัส ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วน
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการสรรพากรตรี จังหวัดนครสวรรค์รวมราช ตั้งแต่ ๑
 กรกฎาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้งให้ นายชลินทร์ ศรีรัตน ผู้ช่วยสมุห์บัญชีอำเภอตรี อำเภอท่ามะกา จังหวัด
 กาญจนบุรี ไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสรรพากรจังหวัดตรี จังหวัดกาญจนบุรี ตั้งแต่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้งให้
 นายไสว ประทีปะจิตติ ประจำแผนก แผนก ๒ กองภาษีการค้า ไปดำรงตำแหน่งสมุห์บัญชีอำเภอโท อำเภอ
 พระโขนง จังหวัดพระนคร นางสาวประภา จงไพศาล สมุห์บัญชีอำเภอตรี อำเภอพระโขนง จังหวัด

พระนคร ไปดำรงตำแหน่งประจำแผนก ๒ กองพาณิชย์ นางสาวพัชร พรหมนารถ ประจำแผนก
แผนกเก็บอากร กองคลัง ไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสมุหบัญชีอำเภอตรี อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร นายสง่า
ทองคำเนติ ผู้ช่วยสมุหบัญชีอำเภอตรี อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร ไปดำรงตำแหน่งประจำแผนก แผนกเก็บ
อากร กองคลัง ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้ง นางสาวสุชีรา ไชยภักดิ์ เสมียนพนักงาน แผนก
สรรพากรอำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี ไปดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงาน แผนกสรรพากรอำเภอพญาไท จังหวัด
พระนคร ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ อนุญาตให้ นายจรัส ดีสมุทร พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงปอการ กอง
วิชาการแสดงปอการ กรมสรรพากร ลาออกจากราชการเพื่อไปรับราชการที่อื่น ตั้งแต่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๒

กรมป่าไม้

แต่งตั้งให้ นายสมพงษ์ ปิโศติการ นักวิชาการป่าไม้เอก กองบำรุง รักษาราชการแทนในตำแหน่ง
หัวหน้ากองบำรุง เป็นกรชั่วคราว เนื่องจากหัวหน้ากองบำรุงจะเดินทางไปรับการอบรม International Short
Course in Administration of Nation Parks and Equivalent Reserves ณ สหรัฐอเมริกา ตั้งแต่
๘ สิงหาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้งให้ นายพิศาล สมรรถบุตร ป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดภูเก็ต ไปดำรงตำแหน่ง
นักวิชาการป่าไม้โท กองบำรุง ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้งให้ นายรังษิ สุขมินทร์ ป่าไม้จังหวัดโท
จังหวัดอุทัยธานี ไปดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดมหาสารคาม นายประถม พันธุ ป่าไม้จังหวัดโท
จังหวัดมหาสารคาม ไปดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดสระบุรี นายจรัส บุญชู พนักงานป่าไม้โทเขต
ตาก เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ช่วยป่าไม้เขตโท เขตตาก อีกตำแหน่ง แต่งตั้ง นายจิตต์ ดิษฐ์อินทร์ ป่าไม้
จังหวัดโท จังหวัดนราธิวาส ไปดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดยะลา นายกุลชาติ นิตกุล ป่าไม้จังหวัดโท
จังหวัดยะลา ไปดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดนราธิวาส นายประเสริฐ บุญศรี ป่าไม้จังหวัดโท
จังหวัดตราด ไปดำรงตำแหน่งพนักงานป่าไม้โท เขตลำปาง และรักษาการในตำแหน่งผู้ช่วยป่าไม้เขตโท เขตลำปาง
อีกตำแหน่ง ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้ง นายสุรจิตร โกสยเสวี ป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดสงขลา
ไปดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดตราด นายอมร เครือตราชู ป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดกระบี่ ไป
ดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดสงขลา นายประสิทธิ์ มลายเวช ป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดพังงา ไป
ดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดกระบี่ นายอนันต์ โขสิดคุณ นักวิชาการป่าไม้โท ป่าไม้เขตพิษณุโลก
ไปดำรงตำแหน่งนักวิชาการป่าไม้โท ป่าไม้เขตสุราษฎร์ธานี นายอำนาจ ทองอยู่ พนักงานป่าไม้โท ป่าไม้

เขตขอนแก่น ไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยป่าไม้จังหวัดโท จังหวัดขอนแก่น ตั้งแต่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้ง
นายวิทย์ ชีระวัฒนานนท์ พนักงานป่าไม้โท ประจำทำการป่าไม้เขตแพร่ ไปทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษา
 ป่าไม้ที่ พร. ๓ **นายประยุทธ สิริขันธ์รักษ์** นักวิชาการป่าไม้โท ประจำทำการป่าไม้เขตแพร่ ไปทำ
 งานที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ พร. ๑๑ ตั้งแต่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๒

กระทรวงคมนาคม

มีคำสั่งให้ **นายอัมพร เมนาคม** อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข และ **นาวาโท กวี ญาโณทัย**
 ผู้อำนวยการกองนำร่อง กรมเจ้าท่า ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุ ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๒
 แต่งตั้งให้ **เรือเอก ปรีชา คุณเจริญ** ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานตรวจท่าชั้น ๑ กองตรวจท่า กรมเจ้าท่า ตั้งแต่
 ๓ มิถุนายน ๒๕๑๒

กรมเจ้าท่า

แต่งตั้งให้ **นายสาโรจน์ วันมุน** ประจำแผนกสสารบรรณ ดำรงตำแหน่งนิติกรตรี สำนักเลขานุการ
 กรม ตั้งแต่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๑๒ อนุญาตให้ **นายมงคล มาดล** ประจำแผนก แผนกตรวจการขนส่ง กอง
 ควบคุมและส่งเสริมการขนส่งทางน้ำ โอนไปรับราชการทางสำนักงานปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ ตั้งแต่ ๑๑ กรกฎาคม
 ๒๕๑๒ แต่งตั้งให้ **เรือเอก ไพโรจน์ เข้มขัน** ผู้บังคับการเรือ “เรือสำรวจและวางทุ่น” กองชุดและรักษา
 ร่องน้ำ ไปดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือ เรือ “เจ้าท่า ส. ๑” กองชุดและรักษาร่องน้ำ ตั้งแต่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๒
 แต่งตั้ง **เรือเอก ไทรัช ศรีจามร** ประจำ กรม เจ้าท่า ไป ดำรง ตำแหน่ง หัวหน้า แผนก ตรวจ การ ขนส่ง
นายบุญยงค์ ยิ่งเจริญ นายทะเบียนเรือชั้น ๑ กองทะเบียนเรือ ไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกทะเบียนเรือกล
 กองทะเบียนขนส่งทางน้ำ **นายพิพิช ศรีโชติ** หัวหน้าแผนกทะเบียนเรือกล กองทะเบียนขนส่งทางน้ำ ไป
 ดำรงตำแหน่งนายทะเบียนเรือชั้น ๑ กองทะเบียนเรือ **นางกิติกร รัตนพล** นักสถิติตรี แผนกสถิติ ไปดำรง
 ตำแหน่งประจำแผนก แผนกคลัง สำนักเลขานุการกรม **นายสุชาญ ขันมะเวส** ประจำแผนก กองควบคุม
 และส่งเสริมการขนส่งทางน้ำ ไปดำรงตำแหน่งประจำแผนก แผนกตรวจการขนส่ง กองควบคุมและส่งเสริมการขนส่ง
 ทางน้ำ **นายฉัตร ทองสว่าง** เสมียนพนักงาน ที่ทำการเจ้าท่าจังหวัดฉะเชิงเทรา ไปดำรงตำแหน่งเสมียน
 พนักงาน แผนกทะเบียนเรือใหญ่ กองทะเบียนเรือ **นายภิรมย์ เอฟกานนท์** เสมียนพนักงาน ที่ทำการ
 เจ้าท่าเขต ๒ จังหวัดนครสวรรค์ ไปดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงาน แผนกทะเบียนเรือใหญ่ กองทะเบียนเรือ

นายสำเภา พวงวลัยสิน เสมียนพนักงาน ที่ทำการเจ้าท่าจังหวัดนครพนม ไปดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงาน ที่ทำการเจ้าท่าจังหวัดฉะเชิงเทรา ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

กรมพัฒนาชุมชน

เรือโท สนอง มลายอริศุณย์ ประจำแผนกคลัง สำนักงานเลขานุการกรม เลื่อนขึ้นเป็นชั้นโท ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกคลัง ตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๒ แต่งตั้งให้ **นางสาวพะวง ชำนาญผล** พัฒนาการอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดสุพรรณบุรี **นายเกษม อุดมสุข** พัฒนาการตรี อำเภอวังสามชัย จังหวัดอุบลราชธานี ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดฉะเชิงเทรา **นางสาววิไล ชื่นวาริน** พัฒนาการตรี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดฉะเชิงเทรา **นายวรรณสิทธิ์ แก้วสุข** พัฒนาการตรี อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดนครสวรรค์ **นางประกอบ บุญยผลิก** พัฒนาการตรี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดนครสวรรค์ **นายวีระ วิสุทธิพงศ์** พัฒนาการตรี อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดพิษณุโลก **นางปราณี วิสุทธิพงศ์** พัฒนาการตรี อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดพิษณุโลก **นางสาวสุชาดา บุญยรัตพันธ์** พัฒนาการตรี อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดเชียงใหม่ **นายวัชร นันทเมธีธิปพงษ์** พัฒนาการตรี อำเภอไม้ปัด จังหวัดอุดรธานี **นางสาววิไลรัตน์ ทองมอญ** พัฒนาการตรี อำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดแม่ฮ่องสอน **นายสุชาติ คัมภีร์คุปต์** พัฒนาการตรี อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดตรัง **นางสาววิลาวัลย์ โชติกุล** พัฒนาการตรี อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดตรัง **นายโพธิ์ บุญทวีวัฒน์** พัฒนาการตรี อำเภอสุไหงโกทิงก์ จังหวัดนราธิวาส ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดนครศรีธรรมราช **นางสาวศัชรินทร์ นาคฤทธิ์** พัฒนาการตรี อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดนครศรีธรรมราช **นายเฉลิมพันธ์ เสนาไชย** พัฒนาการตรี อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดชุมพร **นางสาวจันทา รัชเวทย์** พัฒนาการตรี อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดชุมพร **นายมานิช ทินกร** พัฒนาการตรี อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ไปดำรงตำแหน่งพัฒนาการตรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

ข่าวเกี่ยวกับข้าราชการเดินทางไปและกลับจากต่างประเทศ

กรมเศรษฐศาสตร์

ให้ นายประสพสุข สังข์ศิลป์เวช และ นายดำรง อินทร์มีทรัพย์ เศรษฐกรโท กรมเศรษฐศาสตร์ เดินทางไปปฏิบัติราชการงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองโอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ตั้งเมื่อ ๖ สิงหาคม ๒๕๑๒

กรมการปกครอง

นายกมล เนตะนันท์ ปลัดอำเภอโท อำเภอหนองแก สระบุรี นายวันชัย กันตะปิติ ปลัดอำเภอโท อำเภอบ้านไผ่ ลำพูน ไปดูงานด้านการบริหารงานบุคคล ณ สหรัฐอเมริกา ด้วยทุน AID. มีกำหนด ๖ เดือนเศษ กำหนดเดินทาง ๒๓ สิงหาคม ๒๕๑๒ ร.อ. ศรีรัตน์ หริรักษ์ หัวหน้าแผนกสถิติ กองวิชาการ

นายฉายฉาน สังขนันท์ และ นายประมุข จันทรจันง ประจำกรมการปกครอง ไปดูงานรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการบริหารงานบุคคล ณ สหรัฐอเมริกา ด้วยทุน AID มีกำหนด ๑ ปี ๖ เดือน กำหนดเดินทางปลายเดือน สิงหาคม ๒๕๑๒ ร.ต. ปฐม ณ นคร วิทยาการโท กองฝึกอบรม นายสุพร สุภสร จ้างจังหวัด

อุดรธานี ร.ต. สัญญา จิรวัด ประจำจังหวัดสมุทรปราการ ช่วยราชการโรงเรียนนายอำเภอ ไปดูงานการบริหารการฝึกอบรม ณ สหรัฐอเมริกา ด้วยทุน AID มีกำหนด ๘ เดือนเศษ เดินทางภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๑๒

นายจุฑา ฐาปนวงศ์ และ นายกอบกุล กาญจนถวัลย์ วิทยาการโท กองฝึกอบรม ไปดูงานการปรับปรุงงาน ณ สหรัฐอเมริกา ด้วยทุน AID มีกำหนด ๖ เดือน เดินทางภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๑๒ นายเกษสกุล

ภาสวัสดิ ปลัดอำเภอตรี อำเภอดุสิต จังหวัดพระนคร ไปศึกษาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ณ สหรัฐอเมริกาด้วยทุนส่วนตัว มีกำหนด ๒ ปี เดินทางภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๑๒

เมายศ เป็นเหตุให้
เมาศักดิ์ มักลำพอง
เมาทรัพย์ มักจองทอง
เมารูป ทำเป็นโก้

ทำผยอง
โอ้อ้อ
เหิมเห่อ
แสนดีโดน

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๑๐

โดย วิจิต แสงทอง

ตามที่ทางรัฐบาลได้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการ และได้แก้ไขหลักเกณฑ์การเลื่อนอันดับ หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน และหลักเกณฑ์การเลื่อนชั้น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น ปรากฏว่าได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันมาก ส่วนใหญ่เห็นไปทางที่เห็นว่าไม่เหมาะสมไม่ให้ความยุติธรรม และทำให้ข้าราชการที่ออกยชาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการ ดังนั้นในฐานะที่เป็นผู้สนใจในการศึกษาวิจัยสภาพและความเป็นอยู่ของแรงงาน จึงได้ทำการศึกษาเรื่องนี้ และขอเสนอข้อสังเกตเกี่ยวกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลของการปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการใหม่พ.ศ. ๒๕๑๐ ปรากฏในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ ๑๒ กันยายน ๒๕๑๐ ว่า “เนื่องจากอัตราเงินเดือนข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยการจักระเบียบข้าราชการสำนักนายกรัฐมนตรียังไม่เหมาะสม สมควรปรับปรุงเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องแก้ไขบัญชีอัตราท้ายพระราชบัญญัติจักระเบียบข้าราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕”

ในประกาศดังกล่าวไม่ได้ระบุถึงรายละเอียดของความไม่เหมาะสมต่าง ๆ ของบัญชีอัตราเงินเดือนเดิมแต่ก็เป็นที่น่าไขว้ว่า เหตุผลของความไม่เหมาะสมที่สำคัญนั้น เพราะปัจจุบันค่าครองชีพได้สูงขึ้นกว่าเดิมมาก อัตราเงินเดือนขั้นต่ำที่ใช้อยู่เดิมควรจะได้รับการปรับปรุงให้สูงขึ้นเมื่อมีการปรับอัตราเงินเดือนขั้นต่ำเดิมให้สูงขึ้น ก็จะต้องมีการปรับอัตราเงินเดือนอื่นทั้งหมดด้วย

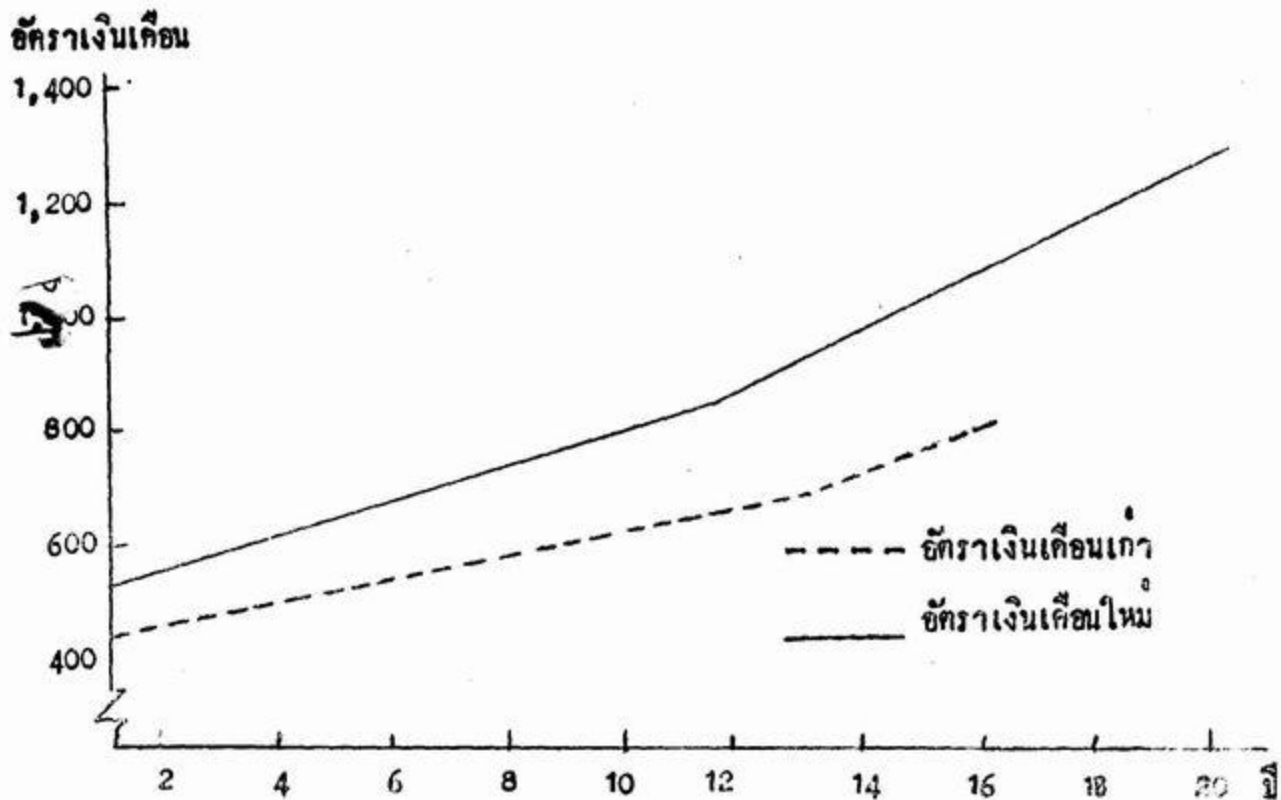
๒. ในปีที่ประกาศใช้บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ปรากฏว่าข้าราชการทุกชั้น และทุกระดับเงินเดือน ได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น หากยังใช้บัญชีเงินเดือนเดิม เพราะให้ปรับขึ้นเงินเดือนเดิมเป็นขั้นอัตราเงินเดือนใหม่ที่สูงขึ้น โดยมีบัญชีกำหนดให้ ผลจากการปรับปรากฏว่าผู้ที่มีส่วนได้เพิ่มมากที่สุดคือเป็นร้อยละของเงินเดือน คือ ข้าราชการชั้นจัตวาอันดับแรกและชั้นแรกซึ่งเดิมได้รับเพียงเดือนละ ๔๕๐ บาท ตามบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่จะได้รับ ๕๔๐ บาท ซึ่งเป็นการเพิ่มมากกว่าเดิม ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ข้าราชการชั้นสูงขึ้นไม่มีร้อยละการเพิ่มในนี้ ประกาศใช้บัญชีใหม่น้อยลงตามลำดับที่น้อยที่สุด คือ ข้าราชการชั้นพิเศษ อันดับ ๒ ชั้น ๔ ซึ่งได้เพิ่มจาก ๖,๒๐๐ บาท เป็น ๖,๓๐๐ บาท คิดแล้วได้เพิ่ม ๑.๖๑ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น เพื่อที่จะพิจารณาว่า การปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ เป็นผลดีต่อข้าราชการหรือไม่อย่างไรนั้น จะได้เปรียบเทียบอัตราเงินเดือนเก่า และใหม่ของข้าราชการแต่ละชั้นไป

ชั้นจัตวา

๓. สำหรับข้าราชการชั้นจัตวา ซึ่งตามตัวเลขจำนวนข้าราชการพลเรือนสามัญในปี ๒๕๐๔ ปรากฏว่า มีอยู่ประมาณ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ ของข้าราชการทั้งหมดแล้ว เป็นกลุ่มข้าราชการที่ได้ประโยชน์จากการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ทุกคน นอกจากอัตราเงินเดือนชั้นแรกของชั้นนี้จะเพิ่มจาก ๔๕๐ บาท มาเป็น ๕๔๐ บาท ดังกล่าวแล้ว อัตราเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นแต่ละปีที่รับราชการก็มากขึ้นด้วย เช่นปีแรกที่เข้ารับราชการบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่สูงกว่าอัตราเงินเดือนเก่า ๔๐ บาท ปีที่สองจะได้เงินเดือนสูงกว่าเดิม ๔๕ บาท ปีที่สามจะได้รับเงินเดือนสูงกว่าเดิม ๑๐๐ บาท เป็นต้น และในปีที่ ๑๓ บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่เป็น ๕๕๐ บาท ส่วนอัตราเงินเดือนเก่าเป็นเพียง ๗๕๐ บาท เท่านั้น

กราฟข้างล่างจะแสดงให้เห็นภาพการเปรียบเทียบชัดเจนยิ่งขึ้น

กราฟเปรียบเทียบอัตราเงินเดือนเก่าและใหม่ของข้าราชการชั้นจัตวา

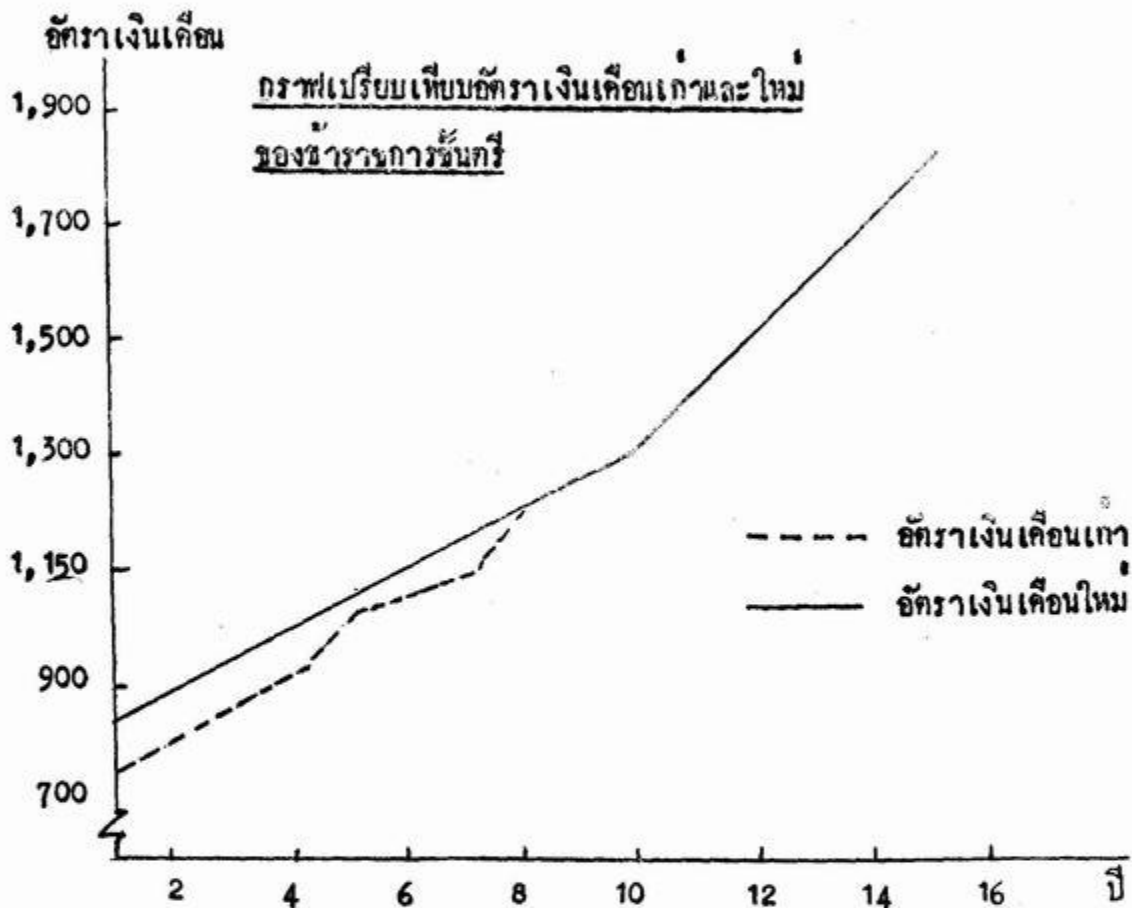

๔. ผลประโยชน์อีกข้อหนึ่งที่ข้าราชการชั้นจัตวาได้รับคือ ตามบัญชีอัตราเงินเดือนเก่านั้น กำหนดให้อัตรารายเดือน ๔๐๐ บาท เป็นอัตราสูงสุดของขั้นนี้ หมายความว่า หากข้าราชการชั้นจัตวาผู้ใดไม่ได้รับการเลื่อนขั้นขึ้นเป็นชั้นตรี ไม่ว่าจะทำงานต่อไปอีกกี่ปีก็ตาม เงินเดือนก็จะคงยืนอยู่แค่ ๔๐๐ บาท เท่านั้นเอง แต่ตามบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ได้ขยายอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของชั้นจัตวาไว้เป็น ๑,๓๐๐ บาท ซึ่งนับว่าให้ประโยชน์ต่อข้าราชการชั้นจัตวาเดิมที่ติดขั้นและมีจำนวนไม่น้อยให้มีโอกาสขึ้นเงินเดือนต่อไปได้อีก

ขั้นตรี

๕. ข้าราชการชั้นตรี ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๒๖% ของข้าราชการพลเรือนสามัญทั้งหมด ขึ้นอีกขั้นหนึ่งที่ได้ผลประโยชน์จากการปรับปรุงอัตราเงินเดือนครั้งนี้ทุกคน เพราะเดิมอัตราเงินเดือนขั้นแรกของข้าราชการชั้นนี้เป็นเพียง ๗๕๐ บาท แต่อัตรารายเดือนใหม่กำหนดให้เป็น ๘๕๐ บาท เพิ่มขึ้นกว่าเดิม ๑๐๐ บาท หรือประมาณ ๑๓ เปอร์เซ็นต์ ในแต่ละปีของ

การทำงานเงินเดือนที่ได้รับตามบัญชีใหม่อัตราจะเพิ่มมากกว่าบัญชีอัตราเดิมในทุกชั้น ของเงินเดือน แต่อัตราการเพิ่มของเงินเดือนแต่ละชั้นจากอัตราเดิมเป็นการเพิ่มในอัตราลด ซึ่งผิดกับของข้าราชการชั้นจัตวา ซึ่งเป็นการเพิ่มในอัตราเพิ่มดังแสดงให้เห็นในกราฟข้างล่างนี้

๖. นอกจากผลประโยชน์ในข้อ ๕ แล้ว ข้าราชการชั้นนี้ได้รับประโยชน์จากการขยายอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของชั้นด้วยเป็นอย่างมาก กล่าวคือ บัญชีอัตราเงินเดือนเดิมกำหนดอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของชั้นไว้เพียง ๑,๒๐๐ บาท ซึ่งหากข้าราชการชั้นนี้เริ่มรับเงินเดือนชั้น ๗๕๐ บาท ทำงานเพียง ๘ ปี ก็จะได้เงินเดือนเต็มขั้น และถ้าไม่ได้เลื่อนชั้นเป็นชั้นโทจะรับราชการต่อไปอีกสักกี่ปีก็จะได้รับเงินเดือนคงเดิม คือ ๑,๒๐๐ บาท เท่านั้น แต่บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ขยายอัตราเต็มขั้นของชั้นตรีขึ้นไปจนถึง ๑,๘๐๐ บาท ทำให้ข้าราชการชั้นตรี ซึ่งไม่มีโอกาสเลื่อนชั้นเป็นชั้นโท มีโอกาสได้ขึ้นเงินเดือนต่อไปได้อีก

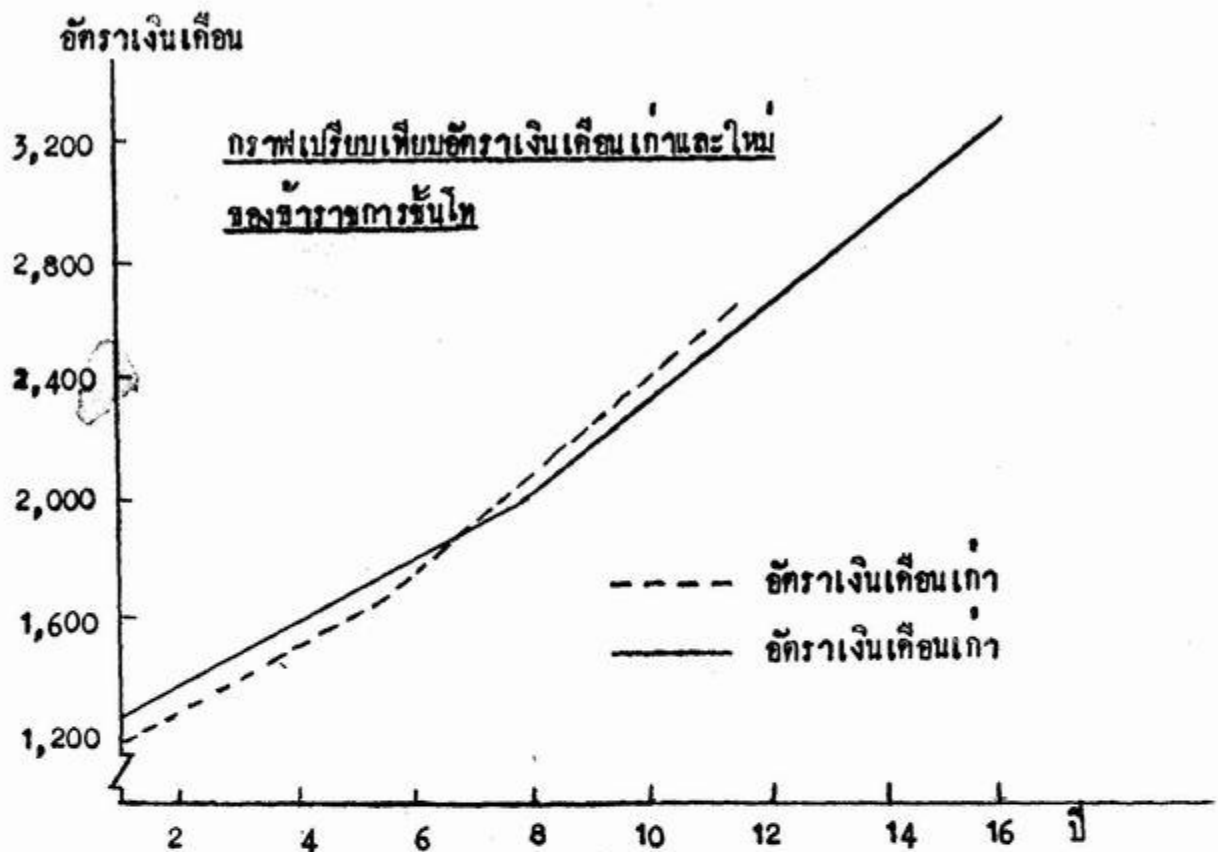
ถึง ๘ ปี จึงจะเต็มชั้น เมื่อพิจารณาว่า โอกาสของข้าราชการชั้นตรีจะเลื่อนชั้นเป็นชั้นโทจะทำได้ไม่ทั่วทุกคนแล้ว การขยายอัตราเงินเดือนตามบัญชีใหม่เป็นผลดีต่อข้าราชการชั้นนี้ อย่างยิ่ง

การขยายอัตราเงินเดือนเต็มขั้นของชั้นจก๊ว และชั้นตรี ออกไปเช่นนี้จะไม่ทำให้โอกาสการเลื่อนชั้นจากชั้นจก๊วเป็นชั้นตรี และตรีเป็นโท ยากขึ้นกว่าเดิมแต่อย่างใด เพราะการจะเลื่อนชั้นสูงขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับว่ามีตำแหน่งหรือไม่ ตำแหน่ง และชั้นต่าง ๆ ก็ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะงานการขยายงานปริมาณงานและหน้าที่ความรับผิดชอบมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับอัตราเงินเดือน หากมีตำแหน่งข้าราชการชั้นนี้มีสิทธิที่จะสอบเลื่อนชั้นไปบรรจุเป็นข้าราชการชั้นสูงขึ้นไปได้ตามกฎเกณฑ์ของ ก.พ.

ชั้นโท

๗. ผลการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ต่อข้าราชการชั้นโท ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑๕ เปอร์เซ็นต์นั้น ปรากฏว่ามีข้าราชการชั้นนี้ส่วนหนึ่งได้ประโยชน์แต่อีกส่วนหนึ่งเสียประโยชน์จากที่เคยได้รับอยู่เดิม กลุ่มข้าราชการชั้นโทที่มีเงินเดือนระหว่าง ๑,๒๐๐ บาท เป็น ๑,๓๐๐ บาท และชั้นอัตราเงินเดือนขั้นต่อๆ มาสูงกว่าชั้นเดิม จนถึงชั้น ๑,๗๕๐ บาท จากชั้น ๑,๗๕๐ ขึ้นไป อัตราเงินเดือนที่ปรับปรุงใหม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนเดิมดังนี้

เดิม	ใหม่	ลด
๒,๐๕๐	๒,๐๐๐	๕๐
๒,๒๐๐	๒,๑๕๐	๕๐
๒,๓๕๐	๒,๓๐๐	๕๐
๒,๕๐๐	๒,๔๕๐	๕๐
๒,๖๕๐	๒,๖๐๐	๕๐

จะเห็นได้ว่าการที่อัตราเงินเดือนใหม่จากขั้น ๑,๗๕๐ บาท น้อยกว่าอัตราเงินเดือนเก่า นั้น เป็นเพราะการเลื่อนเงินเดือนมีอัตราลดลงกว่าเดิมจากขั้นเงินเดือน ๑,๗๕๐ บาท ขึ้นไป คือเดิมจากขั้น ๑,๗๕๐ บาท จะเป็นขั้น ๒,๐๕๐ บาท เพิ่ม ๓๐๐ บาท แต่อัตราเงินเดือนใหม่จากขั้น ๑,๗๕๐ บาท จะเป็นขั้น ๒,๐๐๐ บาท เพิ่ม ๒๕๐ บาท น้อยกว่าเดิม ๕๐ บาท หลังจากขั้น ๒,๐๐๐ บาทแล้ว อัตราการเพิ่มเงินเดือนของแต่ละขั้นเท่ากับบัญชีอัตราเงินเดือนเดิม คือ เพิ่มขึ้นละ ๑๕๐ บาท

๘. ประโยชน์ข้อหนึ่งที่ข้าราชการชั้นนี้จะได้รับคือ บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ได้ขยายอัตราเต็มขั้นของชั้นขึ้นไปจนถึงขั้น ๓,๐๕๐ บาท ซึ่งเดิมอัตราเต็มขั้นเป็น ๒,๖๕๐ บาท ซึ่งเป็นผลประโยชน์ที่จะได้กับข้าราชการที่ติดขั้นสูงสุดของชั้นอยู่เดิม และกับข้าราชการซึ่งไม่มีตำแหน่งจะเลื่อนชั้นเป็นชั้นเอกต่อไปได้

ชั้นเอก

๙. ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอกมีอยู่ประมาณ ๔ เปอร์เซ็นต์ ของข้าราชการพลเรือนสามัญทั้งหมด ข้าราชการชั้นนี้ได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงอัตราเงินเดือน คือ

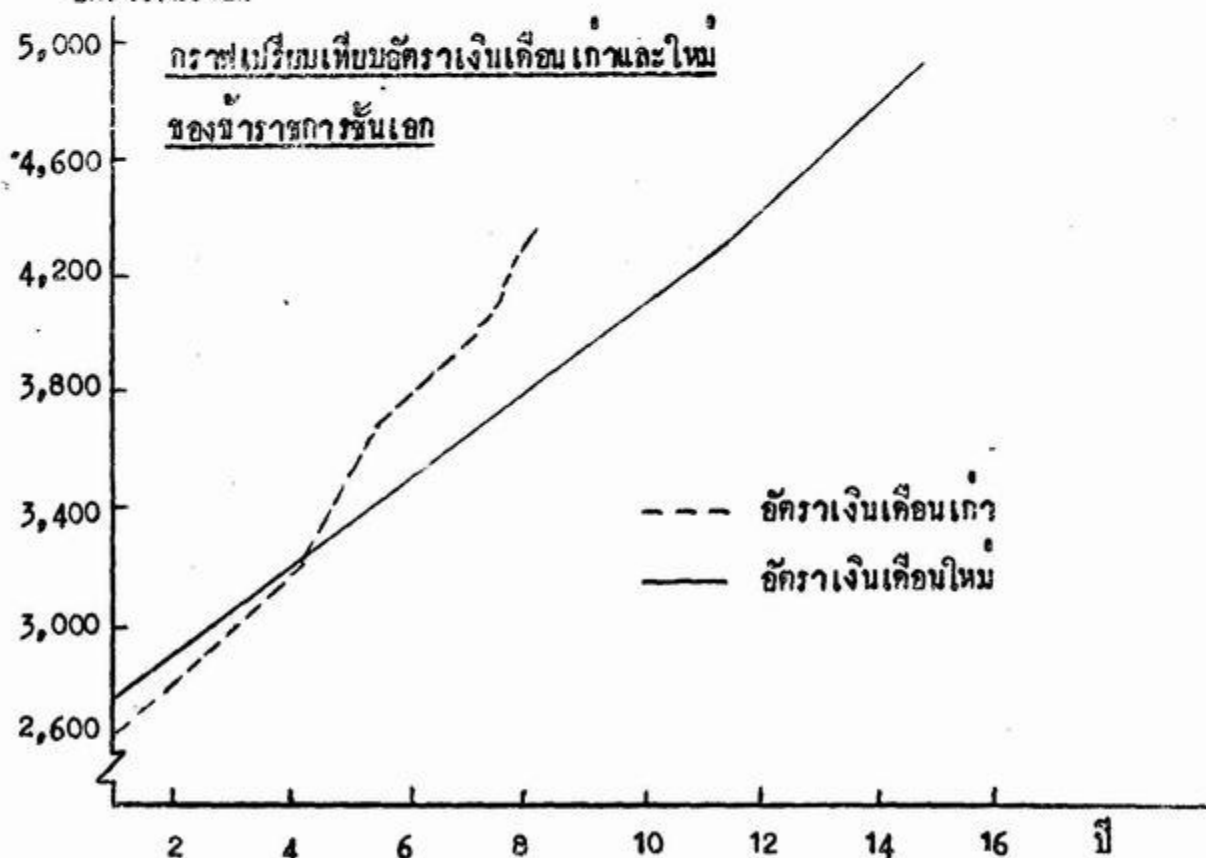
ผู้มีอัตราเงินเดือนต่ำกว่า ๓,๒๐๐ บาท จากชั้น ๓,๒๐๐ บาทขึ้นไป ปรากฏว่าอัตราเงินเดือนที่ปรับปรุงใหม่ต่ำกว่าอัตราเดิม โดยเปรียบเทียบดังนี้

เดิม	ใหม่	ลด
๓,๖๐๐	๓,๓๕๐	๒๕๐
๓,๘๐๐	๓,๕๐๐	๓๐๐
๔,๐๐๐	๓,๖๐๐	๔๐๐
๔,๓๐๐	๓,๘๐๐	๕๐๐

ข้อน่าสังเกต คือตามบัญชีอัตราเงินเดือนเดิมนั้นการเพิ่มเงินเดือนจากชั้นต่ำไปชั้นสูงของชั้นนั้นเป็นการเพิ่มในอัตราเพิ่ม แต่บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่เป็นการเพิ่มในอัตราลดทำให้รายได้เป็นเงินเดือนของข้าราชการชั้นนี้ลดน้อยกว่าเดิมเมื่อเทียบกับจำนวนปีทำงาน

๑๐. บัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ ขยายอัตราเดิมชั้นของชั้นเอกออกไปจากเดิม ๔,๓๐๐ บาท ไปจนถึง ชั้น ๕,๐๐๐ บาท ทำให้ข้าราชการชั้นเอกที่ไม่ได้เลื่อนชั้นขึ้นเป็นชั้นพิเศษเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์เพราะสามารถได้รับเงินเดือนสูงขึ้นไปอีก คิดเป็นจำนวนเงิน ๗๐๐ บาท

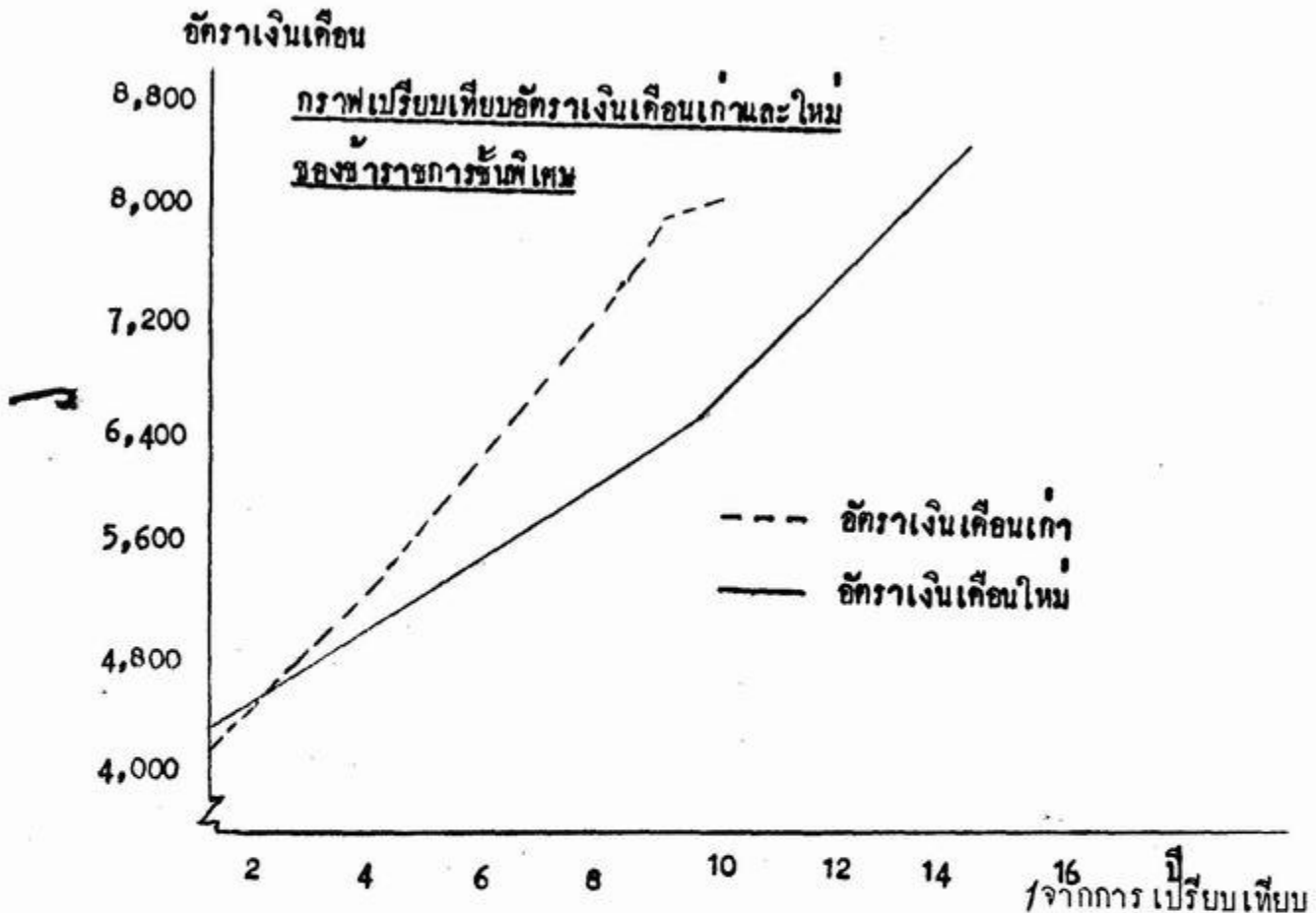
อัตราเงินเดือน

ชั้นพิเศษ

๑๑. ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑ เพอร์เซ็นต์ เป็นกลุ่มที่ได้รับอัตราเงินเดือนชั้นต่าง ๆ ที่ปรับปรุงใหม่ลดลงกว่าเดิมมากนับว่าเป็นกลุ่มข้าราชการที่เสียประโยชน์จากเดิมมากกว่าข้าราชการชั้นอื่น ๆ นอกจากการปรับขึ้นแรกของข้าราชการชั้นนี้ จากเดิม ๔,๓๐๐ บาท เป็น ๔,๕๐๐ บาท กับการขยายอัตราเงินเดือนชั้นสุดท้าย จาก ๘,๐๐๐ บาท เป็น ๘,๖๐๐ บาท แล้ว ข้าราชการชั้นพิเศษไม่ได้ประโยชน์จากการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่เลย อัตราใหม่เทียบกับอัตราเก่า เป็นดังนี้

เดิม	ใหม่	+ เพิ่ม
		- ลด
๔,๓๐๐	๔,๕๐๐	+ ๑๐๐
๔,๖๐๐	๔,๖๐๐	๐
๔,๕๐๐	๔,๘๐๐	- ๑๐๐
๕,๒๐๐	๕,๐๐๐	- ๒๐๐
๕,๗๐๐	๕,๒๐๐	- ๕๐๐
๖,๒๐๐	๕,๔๐๐	- ๘๐๐
๖,๗๐๐	๕,๗๐๐	- ๑,๐๐๐
๗,๒๐๐	๖,๐๐๐	- ๑,๒๐๐
๗,๖๐๐	๖,๓๐๐	- ๑,๓๐๐
๘,๐๐๐	๖,๖๐๐	- ๑,๔๐๐

ลักษณะการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่

๑๒. จากการเปรียบเทียบข้างต้นนั้น เห็นได้ชัดว่า ผลจากการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่นั้นมีข้าราชการได้รับผลประโยชน์ดีขึ้นกว่าใช้บัญชีอัตราเงินเดือนเดิมประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของข้าราชการทั้งหมด และเป็นกลุ่มชั้นผู้น้อย คือ ชั้นจัตวาประมาณ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ ชั้นตรีประมาณ ๒๖ เปอร์เซ็นต์ และชั้นโทประมาณ ๘ เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้โดยไม่นับจำนวนข้าราชการที่มีเงินเดือนเพิ่มขึ้นของแต่ละชั้น ซึ่งเดิมไม่มีโอกาสได้เลื่อนขั้นเงินเดือนหากไม่ได้เลื่อนขั้นด้วย ส่วนผู้เสียประโยชน์ ได้แก่ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งมีเงินเดือนตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาท ขึ้นไป โดยจะได้รับเงินเดือนแต่ละชั้นต่ำกว่าเดิม เนื่องจากอัตราการเพิ่มเงินเดือนของแต่ละชั้นจากชั้น ๒,๐๐๐ บาท ขึ้นไป น้อยกว่าอัตราการเพิ่มของบัญชีอัตราเงินเดือนเดิม การปรับในลักษณะนี้จึงเป็นการปรับโครงสร้างของอัตราเงินเดือนใหม่ทั้งหมด

อัตราเงินเดือนกับดัชนีค่าครองชีพ

๑๓. เหตุผลของการปรับปรุงอัตราเงินเดือนใหม่นั้น เนื่องจากค่าครองชีพสูงขึ้นถึงกล่าวนแล้ว แต่หลังจากการปรับปรุงอัตราเงินเดือนแล้ว ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่า การปรับปรุงอัตราเงินเดือนใหม่นี้ เป็นผลให้ราคาสินค้าสูงขึ้นไปมากกว่าเดิม และส่วนของเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นของข้าราชการที่ได้รับประโยชน์จากการปรับปรุงเงินเดือนใหม่ก็ไม่พอกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการเพิ่มราคาของ ข้อวิจารณ์นี้รู้สึกว่าจะยังไม่ถูกต้อง เพราะตัวประกอบที่ทำให้ของขึ้นราคานั้นมีอยู่หลายประการด้วยกัน การขึ้นเงินเดือนข้าราชการ อาจจะเป็นตัวประกอบหนึ่ง แต่เป็นตัวประกอบที่เล็กมาก และมีส่วนทำให้ราคาสินค้าเพิ่มแต่น้อย หรืออาจไม่มีเลยก็ได้ ตัวประกอบที่จะมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของราคาอย่างมากรุนแรงได้แก่ อัตราการจ้างงานที่สูงขึ้นในอุตสาหกรรมต่างๆ ที่สำคัญ เช่น อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องคัม และหัตถอุตสาหกรรมอื่น ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมบริการทั้งหลาย ซึ่งเราเห็นกันอยู่ในปัจจุบันนี้ และภาวะการเสนอ การสนองสินค้า ตลอดจนกลไกต่างๆ ที่เกี่ยวกับการสนองสินค้าเป็นส่วนใหญ่

ถึงจะอย่างไรก็ดี หากคำนวณการขึ้นอัตราเงินเดือนของแต่ละชั้น ของแต่ละปี ของข้าราชการทุกชั้นแล้ว จะเห็นว่ามียัตราการเพิ่มประมาณ ๕-๖ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอัตราการเพิ่ม ๕-๖ เปอร์เซ็นต์นี้ ก็นับว่าเป็นอัตราการเพิ่มที่พอ ๆ กับการเพิ่มขึ้นของดัชนี ค่าครองชีพ ในปัจจุบัน กล่าวคือ อัตราค่าครองชีพซึ่งกรมการสนเทศ กระทรวงเศรษฐกิจ รวบรวมอยู่สำหรับเขตพระนครและธนบุรีนั้น แสดงว่า เมื่อใช้ค่าครองชีพปี ๒๕๐๕ เป็นฐานแล้ว ค่าครองชีพในปี ๒๕๑๐ จะสูงจากปี ๒๕๐๕ ประมาณ ๔.๓ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงบัญชีเงินเดือนใหม่นี้ได้ปรับให้การเพิ่มขึ้นเงินเดือนแต่ละชั้น โดยได้สัดส่วนกับค่าครองชีพอยู่แล้ว

อัตราเงินเดือนกับการครองชีพของข้าราชการ

๑๔. ระดับหรือมาตรฐานการครองชีพ ย่อมขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ปฏิบัติงาน สำหรับข้าราชการนั้น ก็อยู่ที่เงินเดือนที่ตนได้รับอยู่ จากลักษณะการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ แสดงว่า รัฐบาลได้มองเห็นว่า ข้าราชการชั้นผู้น้อยมีรายได้ต่ำ ไม่พอกต่อการที่จะ

ครองชีพอยู่ได้อย่างเหมาะสม ในภาวะปัจจุบันจึงได้ปรับเพิ่มเงินเดือนให้ตามขั้นต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว และในขณะเดียวกัน ก็มองเห็นว่า ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มีอัตราเงินเดือนสูงไม่ถูกกระทบกระเทือนในด้านภาวะค่าครองชีพ จึงได้ลดอัตราค่าครองชีพของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ลงจากเดิม

๑๕. ปัญหาที่ยังคงเหลืออยู่น่าพิจารณาในด้านการครองชีพก็คือ อัตราเงินเดือนของข้าราชการทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ที่ได้รับการปรับปรุงใหม่นี้ พอที่จะครองชีพมีชีวิตอยู่ได้อย่างเหมาะสม พอที่จะไม่ต้องค้นหานางานพิเศษอย่างอื่นทำ อันจะทำให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างไม่เต็มที แล้วหรือยัง ปัญหาจำเป็นต้องมีการศึกษากันโดยละเอียดเกี่ยวกับแบบแผนการใช้จ่ายของแต่ละบุคคล แต่ละครอบครัวเป็นการเฉพาะ ซึ่งอยู่นอกเหนือจากขอบเขตการศึกษานี้ อย่างไรก็ดี ในความเห็นของผู้เขียน และจากการศึกษาคำนวณการใช้จ่ายของข้าราชการโสด เริ่มทำงานได้รับเงินเดือน ๕๔๐ บาท ต่อเดือน และใช้จ่ายเงินจำนวนนี้เพียงคนเดียว ก็เห็นว่าอย่างนี้ก็เพียงพออยู่ได้อย่างลำบาก และโดยไม่มีการออมเท่านั้น หากคิดว่าต้องแต่งงานมีครอบครัวต่อไปแล้ว อัตราเงินเดือนขั้นต่ำของข้าราชการนี้ก็ยิ่งรู้สึกว่าจะทำไปอยู่บ้าง สำหรับข้าราชการผู้นั้นอาจจะถูกกระทบกระเทือนบ้างก็แต่น้อย เพราะมีฐานเงินเดือนสูงอยู่แล้ว และอัตราการเพิ่มคิดเป็นสัดส่วนของเงินเดือนก็ใกล้เคียงกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีค่าครองชีพ

ข้อสรุปและข้อคิดเห็น

๑๖. สรุปได้ว่า การปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น เป็นการกระทำที่เหมาะสมตามกาลเวลา เพราะดัชนีค่าครองชีพได้สูงขึ้นเป็นลำดับ จากปี ๒๕๐๓ เป็นต้นมา การเพิ่มของแต่ละปี จากปี ๒๕๐๓ เป็นการเพิ่มประมาณปีละ ๒-๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น จนถึงปี ๒๕๑๐ ดัชนีค่าครองชีพจึงได้เพิ่มจากปี ๒๕๐๔ ถึงประมาณ ๔.๓ เปอร์เซ็นต์ ผลของการปรับปรุงครั้งนี้ทำให้ข้าราชการส่วนใหญ่มีรายได้และความเป็นอยู่ดีขึ้นกว่าเดิม

๑๗. การปรับปรุงครั้งนี้ ทำให้ข้าราชการชั้นผู้น้อย และชั้นระดับกลางประมาณถึงเกือบ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ มีรายได้เพิ่มขึ้น แต่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์

มีรายได้ต่ำลงกว่าที่ควรจะได้ หากยังคงใช้บัญชีอัตราเงินเดือนเดิม จึงทำให้มีเสียงวิจารณ์ว่าการปรับปรุงใหม่นี้ไม่ดี หากการปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการใหม่ครั้งนี้ ให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มีอัตราเงินเดือนชั้นต่าง ๆ ตามเดิม เสียงวิพากษ์วิจารณ์ในทำนองไม่เห็นด้วยกับการปรับปรุงเงินเดือนใหม่คงไม่มี

๑๘. ที่มีผู้กล่าวว่า การเพิ่มอัตราเงินเดือนใหม่นี้ ทำให้ของขึ้นราคามาก จนทำให้รายได้ที่เพิ่มขึ้นไม่มีความหมายนั้น ยังไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ เพราะสาเหตุแห่งการขึ้นราคาของสินค้านั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยอย่างอื่นมากกว่า เช่น การจ้างงานมากขึ้น อุตสาหกรรมต่าง ๆ ขยายตัวมากขึ้น และภาวะการเสนอและสนองสินค้าต่าง ๆ ในตลาด

๑๙. ความเดือดร้อนในการครองชีพของข้าราชการในปัจจุบันนี้ น่าจะมาจากสาเหตุสำคัญ ๓ ประการคือ ประการแรก อัตราเงินเดือนขั้นต่ำของข้าราชการซึ่งเป็น ๕๔๐ บาท และสวัสดิการที่จัดให้ข้าราชการยังไม่เพียงพอต่อการครองชีพของข้าราชการกลุ่มนี้ ซึ่งมีจำนวนมาก ประการที่สอง ข้าราชการมีแผนแบบการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินไป ข้อนี้นับว่าถูกต้องกับข้าราชการทุกระดับ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากการรับเอาแผนแบบการใช้จ่ายของชาวต่างประเทศที่มีรายได้สูงแล้วมาใช้เช่นชาวอเมริกัน และชาติในยุโรปบางชาติ เป็นต้น ประการที่สาม ข้าราชการมีครอบครัวขนาดใหญ่เกินไป ผู้เขียนได้สอบถามข้าราชการชั้นผู้น้อยหลายคนที่มีครอบครัวแล้วและมีอายุพอสมควร ปรากฏว่ามีบุตรเฉลี่ยถึงคนละ ๕-๖ คน

๒๐. การปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการย่อมจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต ดังนั้นปัญหาว่าเงินเดือนขั้นต่ำของข้าราชการควรจะเป็นเท่าใด ปัญหาเรื่องอัตราค่าเพิ่มเงินเดือนจากขั้นหนึ่งไปอีกขั้นหนึ่งของข้าราชการทุกชั้น และปัญหาแผนแบบการใช้จ่ายของข้าราชการตลอดถึงปัญหาเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับข้าราชการเป็นปัญหาที่ควรได้รับการศึกษาโดยละเอียดต่อไป เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาให้การปรับปรุงเหมาะสม และเป็นผลดีต่อทุกฝ่ายต่อไป

การวินิจฉัยสั่งการ

โดย สมคิด โชติกวณิชย์

การวินิจฉัยสั่งการ หรือที่เรา รู้จักกันดีคือการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และสั่งการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการนั่นเอง

บทความเรื่องการวินิจฉัยสั่งการนี้ ผู้เขียนได้เรียบเรียงขึ้นจากเรื่องการวินิจฉัยสั่งการของ ปีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter Drucker) ซึ่งได้กล่าวไว้ในที่ต่าง ๆ กัน และเห็นว่าจะมีประโยชน์สำหรับท่านผู้อ่านบ้าง โดยเฉพาะปีเตอร์ ดรักเกอร์นั้นนับเป็นผู้บริหารงานชั้นแนวหน้าผู้หนึ่งในธุรกิจทั่วไปของทุกวันนี้ เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยหลายแห่ง รวมทั้งเคยเป็นที่ปรึกษาของบริษัทห้างร้านใหญ่ๆ หลายแห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับกระบวนการวินิจฉัยสั่งการที่ให้แนวปฏิบัติไว้นี้ ปีเตอร์ ดรักเกอร์ ยอมรับว่า มิได้เป็นเรื่องใหม่เลยเป็นเรื่องเก่านับเป็นพัน ๆ ปีมาแล้ว แต่การตัดสินใจสั่งการปฏิบัติก็ยังเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นเรื่องที่ปัญหาใหญ่สำหรับนักบริหาร นักธุรกิจทุกประเภท ยิ่งถ้าเป็นหน่วยงานใหญ่ ความเจริญเติบโตทางวัตถุนี้นั้นมาก การติดต่อสื่อสารสะดวกขึ้นมากเพียงไร การตัดสินใจก็มีความสำคัญและยากยิ่งขึ้นเท่านั้น ฉะนั้นการตัดสินใจของนักบริหาร ผู้จัดการทุกประเภท ในปัจจุบันย่อมจะแตกต่างจากการตัดสินใจการสั่งการปฏิบัติของผู้บริหาร ผู้จัดการในอดีตเป็นอย่างมาก ทุกวันนี้ความเจริญในทางวิทยาศาสตร์ ทางเทคโนโลยีมีมาก เรื่องของข่าวสาร ข้อมูล มีมาก การตัดสินใจสั่งการปฏิบัติจึงจำเป็นต้องรวดเร็ว และฉับพลันจริง ๆ

การตัดสินใจ หรือเรียกตามศัพท์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ว่าการวินิจฉัยสั่งการนั้นคืออะไร เป็นปัญหาที่เราจะต้องทราบเสียก่อนอื่นใดหมด

การวินิจฉัยสั่งการ หมายถึงการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เห็นว่า ดีที่สุด และสั่งการปฏิบัติลงไปเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ การบริหารงานหรือการจัด งานใดๆ ที่แท้จริงแล้วก็คือ กระบวนการของการวินิจฉัยสั่งการทั้งสิ้น

ความสำคัญของการวินิจฉัยสั่งการ หรือการตัดสินใจและสั่งการปฏิบัติลงไปเป็นที่ ยอมรับโดยทั่วไปในการบริหารหรือการจัดการใดๆ ทุกประเภท อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าเสียดาย ว่า หลายๆ คนเข้าใจความสำคัญของคำนี้หรือเข้าใจกระบวนการของการวินิจฉัยสั่งการในวง แคบเกินไป คือเข้าใจว่าเป็นแต่เพียงการให้คำตอบของข้อปัญหาแก่การแก้ปัญหาหนึ่งๆ โดยเฉพาะเท่านั้น ซึ่งในลักษณะเช่นนี้เราจะเห็นได้ว่าเป็นการเน้นหรือย่ำยีผิดที่ หลายๆ คนคงจะ เคยประสบมาแล้วว่า มีหลายครั้งหลายหนข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยง่ายตายในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการบริหารหรือการจัดการใดๆ เกิดขึ้นจากการเน้นหนักไปในทางการหาคำตอบที่ถูก ต้องเกินไปนั่นเอง แทนที่จะค้นหาหรือคิดให้รอบคอบก่อนว่า ข้อปัญหาหรืออุปสรรค ข้อ ขัดข้องที่ถูกที่แท้จริงนั้นคืออะไรเสียก่อน

การตัดสินใจในการบริหารงาน หรือการจัดการใดๆ มิได้อยู่ที่ความพยายามจะหาคำ ตอบหรือแนวทางแก้ไขแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น สิ่งสำคัญที่สุดและยากลำบากที่สุดก็คือการ หาข้อถามหรือประเด็นข้อปัญหาที่ถูกต้อง ที่จะนำเราไปสู่การตัดสินใจและสั่งการปฏิบัติให้เป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

หลายสมัยต่อหลายสมัยที่ผ่านมา เราจะเห็นว่ายังไม่มีใครเลยที่สามารถจะกำหนด หลักการหรือกระบวนการในการวินิจฉัยสั่งการที่เป็นแบบฉบับขึ้นไว้ ว่าแนวทางอันนี้แหละ เป็นข้อควรปฏิบัติตามในการตัดสินใจ เรื่องของการตัดสินใจและลงมือปฏิบัติเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในกิจการใดๆ ก็ดี จักเห็นได้ว่าสืบเนื่องมาจากการตัดสินใจ และการลงมือปฏิบัติเรื่อยมาตั้งแต่ต้นเป็นลำดับ การตัดสินใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน มีขอบเขตกว้างขวางในชีวิตประจำวัน ทุกๆ คนมีเรื่องจะต้องตัดสินใจและเลือกทางเดินอยู่ เสมอ ดังนั้นโดยทั่วไปจึงพยายามหลีกเลี่ยงเรื่องที่จะต้องตัดสินใจ ทุกสิ่งทุกอย่างอยากให้เป็น ไปในลักษณะที่เรียกว่า ไม่มีอุปสรรค ไม่มีขัดขวางกัน มีสิ่งให้เลือกมากมาย ซึ่งล้วนแล้วแต่เ้า มองเห็นความสำเร็จอยู่เบื้องหน้าอย่างแน่นอนทั้งนั้น ซึ่งทั้งหมดนี้ทุกคนต้องยอมรับแล้วว่า เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้เลย

การบริหารงานหรือการจัดการใด ๆ ต้องประสบข้อปัญหาและถูกบังคับให้ต้องเลือกแนวทางที่จะต้องปฏิบัติอยู่เสมอๆ ดังนั้นที่กล่าวไว้ในตอนต้นว่า การบริหารงานหรือการจัดการใด ๆ คือกระบวนการของการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุด และสั่งการปฏิบัติให้บรรลุจุดประสงค์นั้น ๆ ย่อมไม่ผิดความจริงนัก จริงอยู่หลักการหรือแบบฉบับในการวินิจฉัยสั่งการนั้น ไม่มีแบบแผนที่แน่นอนโดยเฉพาะแต่แนวทางต่อไปนี้น่าได้ว่าเป็นข้อเสนอแนะที่ค่อนข้างหนึ่ง ในการวินิจฉัยสั่งการ

กระบวนการ การวินิจฉัยสั่งการอาจจะแบ่งออกได้เป็น ๕ ตอนด้วยกัน คือ

๑. นิยามข้อปัญหา

ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการบริหารงาน หรือการจัดการนั้นมีมาก มาจากหลายแง่หลายมุมด้วยกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นเห็นอยู่โดยเด่น ๆ บางทีอุปสรรคที่แท้จริงนั้นอาจจะไม่ได้อยู่ที่ข้อปัญหาเดียว เช่นอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับองค์การ (Organization) ใดๆ ในการบริหารงานหนึ่งๆ ข้อปัญหาที่แท้จริงอาจจะอยู่ที่ความต้องการ หรือจุดประสงค์ที่เปลี่ยนแปลงไม่แจ่มแจ้งพอที่จะเป็นได้ หรือในรอบเดือนหนึ่งๆ ปัญหาทางผลกำไรของบริษัทที่ได้มาไม่เท่าที่ควรนั้น ปัญหาที่แท้จริงอาจจะไม่อยู่ที่การใช้จ่ายใช้สอยมากเกินไปเท่านั้น แต่การลงทุนแต่ละเดือนซึ่งบริษัทต้องใช้จ่ายซึ่งเราไม่เคยคิดอาจจะเกินต้นทุนที่สูงเกินไปก็ได้ และเมื่อเป็นดังนี้ ความพยายามที่จะลดค่าใช้จ่ายลงทั้งหมดแต่เพียงอย่างเดียว ก็มีได้หมายความว่า จะมีผลกำไรสูงขึ้นตามที่ต้องการได้

ดังนั้น งานขั้นแรกของนักบริหารงานหรือผู้จัดการใดๆ ในการจะตัดสินใจเลือกแนวทางและสั่งการลงไปในนั้นก็คือ ความพยายามที่จะค้นหาข้ออุปสรรคหรือข้อปัญหาที่แท้จริงเสียก่อนให้แน่ชัด แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นกระบวนการหรือวิธีการดำเนินงานในขั้นแรกสุดนี้ไม่ควรจะเสียเวลาเกินไปนัก เพราะคุณสมบัติของการเป็นผู้นำที่ดีหลายๆ ข้อ ได้ระบุอยู่แน่ชัดแล้วว่า จะต้องตัดสินใจสั่งการให้ไต่รวดเร็วเพียงไรเป็นเรื่องที่สำคัญอยู่

การค้นหาสาเหตุหรือต้นตอที่สำคัญที่สุด (Critical factor) ของปัญหาหนึ่งๆ นับว่าเป็นจุดแรกเริ่มทีเดียวที่จะนำไปสู่การตีความหรือนิยามปัญหาได้อย่างถูกต้องต่อไป

การค้นหาสาเหตุต้นตอโดยวิธีการแยกแยะหรือวิเคราะห์ โดยตรงถึงปัญหาข้อหนึ่งๆ นั้น มิได้เป็นของง่ายเลย และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ฉะนั้น การนิยามข้อปัญหา

ต้องพิจารณาถึงสภาพของคำตอบหรือทางออกของปัญหาเองด้วย โดยที่จุดมุ่งหมายของทางออกหรือคำตอบของปัญหานั้น ควรจักได้คิดพิจารณาให้ทั่วถึง จุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหานั้นจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย หรือความต้องการของหน่วยงานนั้น ๆ จักต้องคำนึงถึงผลสืบปลายที่จะออกมาทั้งในช่วงระยะเวลานั้นและระยะยาวต่อไป นอกจากนี้กฎเกณฑ์ นโยบาย และหลักการต่าง ๆ ในหน่วยงานหนึ่ง ๆ ก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ในอันที่จะนำมาพิจารณาในขั้นต้น ๆ ของการที่จะไขปัญหา มีอยู่บ่อยครั้งที่เกี่ยวกับการไขปัญหาหรือการที่จะพยายามหาช่องทาง เพื่อแก้ข้อปัญหาหนึ่ง ๆ เป็นไปในลักษณะที่วาดแผนไว้สวยงาม แต่แล้วในสืบปลายก็ต้องล้มเหลวลงเมื่อพบว่าวิธีการได้เกิดไปขัดกับกฎเกณฑ์ หรือนโยบาย หรือบางทีกับหลักการต่าง ๆ ที่หน่วยงานนั้น ๆ ได้วางไว้แล้ว

๒. การวิเคราะห์ปัญหา

เมื่อมีการค้นหาข้อปัญหาที่แท้จริงได้ รวมทั้งการวางจุดมุ่งหมายและพิจารณาถึงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยรอบคอบแล้ว ก็นับได้ว่าเป็นก้าวแรกที่เราได้ปฏิบัติในการวินิจฉัยสั่งการลงไป

การจำแนกประเด็นของข้อปัญหาและค้นหาข้อความจริง เป็นก้าวต่อไปในอันที่จะต้องกระทำ

การจำแนกข้อปลีกย่อยของข้อปัญหา เป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะทำให้รู้ได้ว่าใครจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจ และใครบ้างที่เราจักต้องปรึกษา หรือใครบ้างจักต้องได้รับทราบต่อไป นอกจากนี้การแยกแยะประเด็นของข้อปัญหา ยังจะทำให้การตัดสินใจสั่งการเป็นไปอย่างมีแผนการ มิใช่เป็นการตัดสินใจและสั่งการเพื่อการแก้ปัญหาก็พบให้พัน ๆ ไปเท่านั้น ปราศจากการจำแนกข้อปัญหาแล้ว ข้อวินิจฉัยสั่งการในสืบปลายก็จะเป็นเรื่องที่เสี่ยงอยู่มากทีเดียว

“การค้นหาข้อความจริง” ก็เป็นหัวข้อจำเป็นที่สุดในลำดับต่อไปในการวิเคราะห์ปัญหา “Get the facts” นี้แทบจะกล่าวได้ว่าเป็นบทบัญญัติข้อแรกที่สุดในตำราทุก ๆ เล่มที่กล่าวถึงการวินิจฉัยสั่งการเอาไว้ อย่างไรก็ดี การค้นหาข้อความจริงนี้ เรายังกระทำไม่ได้เลยจนกว่าเราจะทราบก่อนว่าปัญหาที่แท้จริงคืออะไร ซึ่งทั้งนี้จะต้องแยกแยะจักจำพวกประเด็นของข้อปัญหานั้น ๆ ไว้แล้วด้วยเช่นกัน

ในการค้นหาข้อความจริงประกอบการตัดสินใจของนักบริหาร นักธุรกิจในหน่วยงานหนึ่งๆ นั้น เราจะพบว่ามักจะไปในแนวเดียวกันที่ว่า “ข้อความจริงอะไรบ้างที่จำเป็นในการตัดสินใจ” ซึ่งคำถามข้อนี้มีได้เป็นของง่ายเลย การค้นหาข้อความจริงหนึ่งๆ นั้น ผู้บริหารงานทุกคนต้องยอมรับว่า ต้องการความชำนาญชำนาญ และจินตนาการอย่างมากนัก

ทุกคนต้องรับแล้วว่า ผู้บริหารงานหรือผู้จัดการนั้นจะไม่สามารถหาข้อความจริงทั้งหมดเท่าที่ต้องการได้แน่ การวินิจฉัยสั่งการโดยทั่วๆ ไป เราจึงเห็นได้ว่า กระทำไปบนรากฐานของความคิดของความรอบรู้ที่ไม่สมบูรณ์หรือด้อยแท้ ซึ่งสาเหตุอันนี้ก็เนื่องมาจากข้อความจริงที่ต้องการไม่มีหรือไม่มากพอนั่นเอง

อย่างไรก็ดี การวินิจฉัยสั่งการที่ดี ไม่จำเป็นต้องอาศัยข้อความจริงอย่างสมบูรณ์ครบถ้วนเสมอไป ข้อความจริงทั้งหมดที่ต้องการบางครั้งก็อาจจะกระทำไม่ได้ เพราะจะเปลืองทั้งเงินและเวลามาก แต่สิ่งจำเป็นในการวินิจฉัยสั่งการที่ดี คือ การที่จักต้องรู้ว่า ข้อความจริงหรือรายงานข้อไหนที่ขาดหายไป เพราะจำทำให้เราทราบและพิจารณาได้ว่า ความไม่แน่นอนหรือข้อเสี่ยงในการวินิจฉัยหรือตัดสินใจนั้นมีอยู่มากเพียงไร และพร้อมกันนั้นก็ทำให้ทราบว่า ในส่วนของความแน่นอนและมองเห็นได้ชัดแจ้งถึงผลการตัดสินใจนั้นเป็นอย่างไรมีอยู่มากเท่าใดเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้นแน่นอนทีเดียว การเดาเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าหากเราไม่สามารถจะหาข้อความจริงได้เลย และเมื่อเป็นเช่นนี้เหตุการณ์ที่ตามมาจึงบังเกิดอย่างแน่ชัดว่าการเดานั้นได้ผลเพียงไรอุทราหรณ์สำหรับเรื่องนี้มีอยู่ในคำสอนเก่าๆ อยู่ข้อหนึ่งสำหรับวงการแพทย์ ซึ่งมักกล่าวกันอยู่เสมอว่า “ผู้ที่วิจัโรคที่ดีที่สุดนั้น มิใช่เป็นผู้สามารถวินิจฉัยได้ถูกต้องมารายที่สุด แต่จักหมายถึงผู้ที่สามารถค้นจุดค้นต่อได้แต่เนิ่นๆ สามารถแก้ไขการวิจัโรคของเขาทันช่วงที่ที่กระทำไป และเขาเองเห็นว่าผิดเสียแล้ว” ดังนั้นผู้บริหารงาน หรือผู้จัดการใดๆ จักต้องทราบถึงข้อเท็จจริงที่ขาดหายไป เมื่อจำต้องกระทำไปโดยที่ต้องเดาค้วย

๓. การสร้างข้อไขปัญหาอื่นๆ ขึ้นไว้เลือก

การพยายามเพื่หาคำตอบ แนวทางการแก้ไขปัญหานั้นๆ หลายๆ ข้อสำหรับทุกๆ ปัญหาไว้เผื่อเลือก ย่อมจะกระทำไม่ได้เสมอเหมือนกันไปในทุกๆ ครั้ง การวินิจฉัยสั่งการหรือการตัดสินใจ และสั่งการปฏิบัติในเรื่องใดๆ ลงไป ถ้าผู้บริหารงานผู้จัดการหรือนักธุรกิจคนใดคนหนึ่ง ไม่มีโอกาสมองเห็นถึงแนวทางอื่นๆ ข้อไขปัญหาอื่นๆ อีกแล้ว ก็จักมองข้อ

อุปสรรคหรือปัญหานั้นในด้านเดียว และมักจะคิดว่าคำตอบหรือข้อแก้ปัญหามีอยู่นั้น เป็นแนวทางอันเดียวที่คิดว่าเหมาะสมและถูกแล้ว ทั้งตัวอย่างที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ผลกำไรก็คือส่วนเกินจากการขายสินค้าทั้งหมด เมื่อเราหักต้นทุนต่างๆ อย่างที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ผลกำไรก็คือส่วนเกินจากการขายสินค้าทั้งหมด เมื่อเราหักต้นทุนต่างๆ (Manufacturing costs) ที่บริษัทได้ลงไป ดังนั้นในการที่จะพยายามจะมีผลกำไรสูงขึ้นโดยทั่วไปก็จักกระทำในลักษณะเดียวกันก็คือ พยายามลดต้นทุนลง ซึ่งข้อแก้ปัญหานี้ มิใช่ว่าจะเป็นข้อที่ถูกต้องเสมอไปนัก

การมีข้อไขปัญหาอื่นๆ ไว้คิดไตร่ตรองพิจารณาเลือกอีกครั้งหนึ่ง เป็นหนทางที่จะนำไปสู่การตัดสินใจและสั่งการปฏิบัติไว้อย่างชนิดที่เรียกว่ารอบคอบและเข้าใจ ซึ่งถึงปัญหาได้อย่างดี มีโอกาสได้พิจารณาไตร่ตรองอย่างแน่ชัด ถึงแม้ว่าการมีข้อไขปัญหาอื่นๆ ให้เลือกนั้น (Alternative solution) ไม่เป็นเครื่องประกันว่าเป็นความคิดที่ดีแล้ว หรือเป็นการกระทำการวินิจฉัยสั่งการนั้นถูกต้อง แต่อย่างน้อยที่สุดก็ยังเป็นเครื่องบังคับให้มองปัญหานั้นๆ ในทุกแง่มุม

๔. การเลือกคำตอบหรือข้อไขที่ดีที่สุด

ในการเลือกสรรหาข้อแก้ไขข้อปัญหาที่ดีที่สุด เราอาจจะพิจารณาวางหลักเกณฑ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้ประกอบกัน

๑. การเสี่ยง ซึ่งข้อนี้ทุกคนก็ต้องยอมรับว่า ถ้าสิ่งที่เราจักได้หรือทำได้สำเร็จมีอยู่มากกว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งยังไม่มีคะแนนแน่นอนเท่ากัน ก็จำเป็นต้องเลือกเอาในข้อแรก ฉะนั้นในทุกๆ คำตอบหรือข้อไขปัญหาก็ต้องทราบว่ามีคะแนนไม่แน่นอนอยู่มากน้อยกว่ากันเท่าไร

๒. ทุน ทุนนี้มีความหมายกว้างขวางเหลือเกิน ทุนแรงที่ลงไปจำต้องคำนึงถึงอยู่เสมอ การเลือกข้อไขปัญหานั้นจำเป็นต้องเลือกในข้อที่ให้เราได้ผลลัพธ์ตอบแทนมากที่สุด แต่ลงทุนน้อยที่สุดซึ่งก็เป็นหลักธรรมดาเหลือเกินในการตัดสินใจ

๓. เวลา การพิจารณาคัดเลือกและสั่งการปฏิบัติในเรื่องใดๆ เวลาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดเช่นกันที่จักต้องเกี่ยวข้องอยู่ด้วยเสมอ ดังนั้น การพิจารณาคัดเลือกข้อไขปัญหา จึงต้องคำนึงถึงความเร่งด่วนของปัญหานั้นๆ ด้วย ถ้าเป็นความต้องการเร่งด่วนทันทีทันใด ข้อไขปัญหาที่เลือกก็จักหมายถึงแนวทาง หรือข้อไขที่สามารถจะปฏิบัติการได้ทันใจ และนำผลออกมาเร็วที่สุด

๔. บัณฑิตอื่น ๆ คนนับเป็นบัณฑิตหรือ (resource) ที่สำคัญที่สุด การวินิจฉัยสั่งการในเรื่องใด ๆ จักเห็นได้ว่าอุปสรรคอันสำคัญต่อการเลือกสรรข้อแก้ปัญหานี้ ๆ นั้น คือตัวบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานต่อไป ข้อแก้ปัญหามิอาจจกเห็นได้ว่า แม้มีหลักการดีพร้อมและเหมาะสมที่สุด แต่หากขาดบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ต้องการแล้ว ก็จักไม่มีความหมายเลย

๕. ขั้นลงมือปฏิบัติและการติดตามผล

ขั้นลงมือกระทำหรือลงมือปฏิบัติ นับเป็นขั้นสำคัญขั้นสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจทุกชั้น ทุกตอนในกระบวนการของการตัดสินใจดังกล่าวมาแล้วทั้งหมด ถ้าไม่มีการกระทำหรือไม่มีการลงมือปฏิบัติจริง ๆ แล้ว ก็ไม่มีความหมายแต่อย่างใดเลย คือยังไม่มีมติตัดสินใจนั่นเอง มันจะเป็นแต่เพียงขั้นของการที่จะตัดสินใจ หรือจงใจกระทำเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงมติตัดสินใจ เป็นขั้นลงมือปฏิบัติการนั้น จำเป็นต้องตอบคำถามที่จำเป็นเหล่านี้เสียก่อนในขั้นต้น เช่น ใครบ้างที่จะต้องรู้ถึงการตัดสินใจหรือข้อสั่งการนี้ และจะต้องลงมือปฏิบัติอย่างไร ใครบ้างที่จะต้องลงมือกระทำ มีข้อต้องปฏิบัติอะไรบ้างเพื่อว่าผู้จะต้องปฏิบัติสามารถจะลงมือปฏิบัติได้

การลงมือกระทำนั้นจะทวีความสำคัญขึ้นอีก เมื่อเรานึกถึงบุคคลที่เราจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรม นิสัย หรือทัศนคติก่อน ถ้าข้อสั่งการหรือการตัดสินใจนั้น ๆ จะให้ได้ผลแน่นอนถึงขั้นนี้ นักบริหารจำต้องแน่ใจว่า นอกจากการแบ่งความรับผิดชอบในการลงมือปฏิบัติแล้ว บุคคลที่ปฏิบัตินั้นมีความสามารถจะดำเนินการหรือปฏิบัติตามข้อสั่งการนั้น ๆ ต่อไปได้

การติดตามผลหรือคอยดูผลสะท้อน (Feed back) เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ขั้วรายงานแบบฟอร์มต่าง ๆ จำเป็นที่จะต้องสร้างขึ้นมา เพื่อจักได้ทราบถึงผลของการตัดสินใจหรือข้อสั่งการปฏิบัติต่อเนื่องกันไว้ โดยเฉพาะถ้าทุกคนเชื่อว่า ข้อตัดสินใจที่ดีที่สุดอาจจะผิดพลาดได้แล้ว การคอยติดตามดูผลของข้อสั่งการของเราก็หลีกเลี่ยงไม่ได้เลย ซึ่งบางครั้งผู้ที่เป็นักบริหารมานานปี มีความชำนาญ จำต้องยอมรับว่า ขั้วรายงาน ตัวเลข หรือข้อศึกษาบางกรณีนั้นบ่อยครั้ง ทำให้การติดตามผล หรือผลขึ้นปลายนั้นไม่แน่นอนเชื่อถือไม่ได้ ซึ่งทั้งนี้หมายความว่า เกิดข้อผิดพลาดในขั้วรายงาน ตัวเลข เหล่านี้เอง และถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว จำเป็นที่นักบริหารนั้น ๆ ต้องออกไปดู สังเกตการณ์ด้วยตนเองทีเดียว

กระบวนการในการตัดสินใจ ดังที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่าแท้จริงแล้วมิได้เป็นของใหม่ดังที่กล่าวไว้ในตอนต้น ๆ เลย เป็นกระบวนการวิธีการที่ได้ดำเนินการมาเป็นเวลานานมาแล้ว และหลาย ๆ คนก็ใช้ปฏิบัติอยู่ แต่สิ่งสำคัญที่ผู้เขียนคือ บีเทอ์ ตรีคเตอร์ ได้กล่าวเน้นไว้ในตอนท้ายเช่นเดียวกับผู้มีชื่อเสียงอื่นๆ ในวงการบริหารงาน คือการกล่าวเน้นถึง ความเจริญทางเทคโนโลยีของการประมวลผลข้อมูล ข้อข่าวสาร (DATA PROCESSING) ที่มีผลต่อการจัดการหรือการบริหารงานในทุกๆ ประเภท ซึ่งความก้าวหน้าในข้อนี้ นำไปสู่เทคนิคอีกอันหนึ่ง ที่เราเรียกว่า operation research ที่มีผลต่อการวินิจฉัยสั่งการในการบริหารงานการจัดการใดๆ โดยตรงเป็นอย่างมากอีกเช่นเดียวกัน

การประมวลผลข้อมูล ข้อข่าวสารที่แทบจะเรียกได้ว่า เป็นออกโตเมติกและรวดเร็ว นับพลันในปัจจุบัน เป็นผลเนื่องจากการคิดค้นเครื่องจักรคำนวณแบบใหม่นั้นเอง หรือที่เรา รู้จักกันดีว่า เป็นเครื่องสมองกล หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ ตามแต่ที่จะเรียกกัน เมื่อยังไม่มี ศัพท์ที่แน่นอนใช้ในบ้านเมืองเรา ซึ่งเครื่องจักรกลอันทันสมัยนี้ นับวันแต่จะคิดประดิษฐ์ ให้คิดคำนวณได้รวดเร็วยิ่งขึ้นเป็นลำดับ การประมวลผลข้อมูล ข้อข่าวสาร ข้อรายงาน สำหรับ ผู้บริหาร หรือผู้จัดการใดๆ ในทุกๆ ประเภทเพื่อการวินิจฉัยสั่งการ ในการกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน การติดตามงาน การสั่งการปฏิบัติงานประจำวัน เป็นต้นนั้น จะต้องเป็นไป โดยรวดเร็วทันใจ ผลที่ได้ต้องแน่นอนแม่นยำและการลงทุนก็จะต้องน้อยคุ้มกับค่าที่ได้จริง ๆ มิฉะนั้นแล้วก็จะก่อให้เกิดปัญหาสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งหน่วยงานทุกหน่วยจะเต็มไปด้วยข่าวสาร ข้อรายงานมากมายไม่ได้ สำหรับผู้สนใจเรื่องเกี่ยวกับเครื่องคอมพิวเตอร์ อาจจะเปิดเรื่อง "คอมพิวเตอร์คืออะไร อ่านได้ในวารสารข้าราชการฉบับที่ เดือน พ.ศ. ของผู้เขียนเรื่องนี้ได้

เครื่องมือชนิดใหม่ หรือที่เราเรียกว่า OPERATION RESEARCH นี้ นับเป็น เทคนิคที่ช่วยผู้บริหารงาน ผู้จัดการ ในการวินิจฉัยสั่งการอยู่หลายชั้น เป็นต้นว่าการค้นหา คำตอบที่ดีที่สุดเท่าที่เรามีอยู่ โดยจะช่วยวิเคราะห์ปัญหาและสร้างข้อคำถามต่างๆ ไว้ให้เลือก ได้หลายๆ ประการ แต่ละข้อคำถามปัญหานี้จะแสดงถึงความแน่นอนผลได้ผลเสียอย่าง ชัดเจนพร้อมทั้งกับบริหาร หรือผู้จัดการจะเลือกเอา ซึ่งผู้เขียนคิดว่าถ้ามีโอกาสดีในเร็ววัน จัก ได้เขียนเรื่องนี้ ในแบบฉบับง่ายๆ สำหรับทุกๆ คนเข้าใจได้มาอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะ

“สื่อบรรณพิภพ”

โดย สมรักษ์ จันทรสูตร

อาชีพหนึ่งที่มีผู้รู้จักกันแพร่หลายในปัจจุบันและทำรายได้ให้แก่ผู้ประกอบไม่น้อยไปกว่าอาชีพอื่น คือการเขียนหนังสือ แต่อาชีพการเขียนหนังสือที่ผมว่าหมายถึงหนังสือประเภทที่ฝรั่งเขาเรียกว่า Novel นะครับ ไม่ใช่การเขียนหนังสือประเภทที่ข้าราชการอย่างท่านหรือผมเขียนกันเป็นประจำเพื่อแลกกับเงินที่หลวงท่านจ่ายให้เลี้ยงชีพเป็นรายเดือนนั้นหรอกครับ เพราะการเขียนหนังสือประเภทหลังนั้นมีจำนวนเงินค่าตอบแทนขึ้นอยู่กับตำแหน่งของผู้เขียนเป็นสำคัญ คือถ้าผู้เขียนเป็นหัวหน้ากอง ก็จะได้ค่าเขียนมากกว่าผู้เขียนที่เป็นประจำแผนกหรือเสมียนพนักงาน แต่การเขียนหนังสือประเภทแรกขึ้นอยู่กับฝีมือและศิลปะในการเขียนของผู้เขียนเป็นอันมาก นักเขียนบางคนในโลกสนใจในผลงานของเขา เช่น เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ หรือซอมเมอร์เซต มอห์ม หรือ เอียน เฟลมมิง ได้รับค่าตอบแทนสำหรับผลิตผลของเขาเรื่องหนึ่ง ๆ เป็นมูลค่ามหาศาลพอที่จะนั่งกินนอนกินไปได้เป็นปี ๆ ส่วนในประเทศไทยแม้จะไม่ถึงขั้นนั้นแต่ก็น้อง ๆ ไปที่เดียวละครับ นักเขียนฝึกปาก (กา) ดี ๆ อย่างพนมเทียน หรือ ทมยันตี ก็ได้ค่าลิขสิทธิ์แห่งผลงานแต่ละเรื่องของเขาเป็นมูลค่าไม่น้อยเหมือนกัน หรือท่านที่นิยมการเดินกำลังภายใน ถ้าจะลองกระซิบถาม ว.ณ เมืองลุง ดูบ้างก็คงจะได้รับคำตอบว่าบุลิม แต่ละเรื่องของเขาทำเงินให้ไม่เลวเช่นเดียวกัน ท่านสนใจไหมครับ ว่านักเขียนเหล่านั้นมีวิธีการเขียนหนังสืออย่างไร ผมจะเรียนให้ทราบเสียเลยก็ได้ครับ . การเขียนหนังสือประเภท Novel นี้ก็มีการ

ใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เช่นเดียวกับการใช้กฎเกณฑ์ในทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์และกฎเกณฑ์ที่วางถือเป็นของสากลสามารถนำไปใช้ได้ทุกชาติทุกภาษาโดยไม่จำกัด เพราะมนุษย์ชาติมี Emotion และสภาพความเป็นอยู่คล้ายคลึงกันทั้งนั้นไม่ว่าจะอยู่ที่ส่วนไหนของโลก ซึ่งได้แก่สูตร แบบในการเขียน ประเภทของนวนิยาย และ สถานการณ์นาฏกรรม (Dramatic Situation) ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่สำคัญในการ Plot เรื่อง และในตอนแรกนี้จะขอเสนอเรื่องสูตรที่ใช้ในการเขียนก่อน ซึ่งมีสูตรที่นิยมใช้กันทั่วโลก ดังนี้

๑. สูตรซินเดอเรลลา หรือ ลูกเป็ดขี้เหร่ (Cinderella or Ugly duckling Formula) คือการผูกโครงเรื่องให้ตัวละครสำคัญมีสภาพเป็นคนอาภัพในตอนต้น ได้รับทุกข์เวทนาต่าง ๆ แต่เนื่องจากเป็นคนมีคุณธรรมบำเพ็ญแต่ความดี ชีวิตในตอนปลายของเรื่องจึงได้พบกับความสุขหรือความสมหวัง สูตรนี้นิยมใช้เขียนกันมากและเป็นนวนิยายขายดีแทบทั้งสิ้น เช่น เรื่อง กุ๊กชีวิต ของ สุพัตรา หรือเรื่อง My fair lady เป็นต้น

๒. สูตรสถานการณ์รูปสามเหลี่ยม หรือ รักสามเส้า (The Triangular situation Formula) สูตรนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักของชายสองหญิงหนึ่ง หรือหญิงสองชายหนึ่ง โดยผูกโครงเรื่องให้ตัวละครสำคัญสามตัวมีบทบาทเกี่ยวพันกัน เป็นต้นว่าชายสองคนแข่งรักในหญิงคนเดียวกันและพยายามเอาชนะกันในเรื่องของความรักด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง เรื่องทำนองนี้มีอยู่มากในวงการเขียนนวนิยายของไทย ตัวอย่างที่ดีในสูตรนี้ก็คือ ทางโลกย์ ของ ม.จ. อากาศคำเริง รพีพัฒน์ และมรสุมแห่งชีวิต ของหลวงวิจิตรวาทการ

๓. สูตรชายพบหญิง (A boy meets a girl Formula) คือการผูกโครงเรื่องให้ตัวละครเอกทั้งชายและหญิงมาพบกันอย่างแปลกประหลาดหรือผิดปกติ เช่นพระเอกไปพบนางเอกนอนสลบไสลอยู่หน้าประตูบ้านในเวลาวิกาล หรือพบกันในระหว่างการเดินทาง เป็นต้น ซึ่งอาจพบกันอย่างมิตรหรือศัตรูก็ได้ ต่อมาก็เกิดรักกันขึ้นและอาจจะได้แต่งงานกันหรือไม่ก็ได้ เรื่องทำนองนี้มีมากในตลาดหนังสือเมืองไทยซึ่งท่านก็คงจะได้อ่านมาบ้างแล้ว ผมจึงไม่ยกตัวอย่างละครับ

๔. สูตรกลับ (Returned Formula) สูตรนี้ใช้โดยการสร้างโครงเรื่องให้ตัวละครเอก หายไปจากภูมิลำเนาหรือบ้านเกิดเมืองนอนด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง เมื่อเขากลับมาถึงบ้านปรากฏว่ามีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น เช่น ภรรยาของเขาได้แต่งงานใหม่เสียแล้วเมื่อ ๓ วัน ก่อน หรืออาจกลับมาเล่าเรื่องที่ไปพบเห็นมาก็ได้ เช่น เรื่องการกลับของเชลยศึก แต่งโดย อังเทร โมรว์ หรือเรื่องกลาสซินแบค เป็นต้น

๕. สูตรตะวันตก (Western story Formula) หมายถึงเรื่องที่มีโครงเรื่องคล้ายกับ ชีวิตชาวตะวันตกของอเมริกา คือการออกไปแสวงโชคหรือผจญภัยของตัวละครเอก และในตอนท้ายของเรื่องก็ได้ประสบความสำเร็จของชีวิต เรื่องทำนองนี้มีผู้นิยามอ่านกันมาก เช่น เรื่องชวณัฏ ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช หรือร้อยป่า ของ อรชร พันธุ์บางกอก

๖. สูตรทันร้ายปลายดี (Redemption Formula) คือเรื่องที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของตัวละครจากการเป็นคนชั่วแล้วกลับใจประพฤติตนเป็นคนดี สำหรับสูตรนี้ไม่ใคร่พบบ่อยครั้งนักเพราะตามความเป็นจริงแล้วนิสัยของมนุษย์นั้นเปลี่ยนยาก แต่เรื่องเช่นนี้ก็ สามารถเอาชนะจิตใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เรื่องหนึ่งที่รู้จักกันแพร่หลายคือ องคุลิมาล

๗. สูตรเสียสละ (Sacrifice Formula) หมายถึงเรื่องที่ผูกโครงเรื่องไว้ให้ตัวละครเอก ขอมเสียสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความเต็มใจ ซึ่งอาจเป็นชื่อเสียงเกียรติยศ ความรัก หรือทรัพย์สินเงินทอง โดยมุ่งแสดงให้เห็นจิตใจของมนุษย์ กระตุ้นเตือนให้มนุษย์มีการเสียสละ เพราะคนส่วนมากมักจะเห็นแก่ประโยชน์ของตนหรือความสุขส่วนตัว ซึ่งอาจเขียนให้เป็นการเสียสละความรักเพื่อทดแทนบุญคุณ หรือเสียสละชื่อเสียงเกียรติยศเพื่อความรัก หรือเสียสละชีวิตเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามอุดมคติ เช่นเรื่องหนึ่งในร้อย ของ ดอกไม้สด หรือเรื่องหนามเตย ของ ป. อินทรปาลิต เป็นต้น

๘. สูตรหนามยอกเอาหนามบ่ง หรือ เกลือจ้มเกลือ (Crook story or Crooked Formula) หมายถึงการวางโครงเรื่องให้ตัวละครสำคัญมีการแก้แค้นหรือแก้เผ็ดซึ่งกันและกัน แบบตาต่อตาหรือฟันต่อฟันอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะสนใจติดตามอ่านเพราะอยากรับว่าเรื่องจะลงเอยอย่างไรและฝ่ายใดจะเป็นผู้มีชัย เช่นเรื่องแสนแสบ ของไม้เมืองเดิม หรือเรื่อง ความพหยาบาท เป็นต้น

๙. สูตรต้มหมู (Badger game Formula) หมายถึงเรื่องเกี่ยวกับการคดโกงหรือโกหกหลอกลวง เช่นการที่หญิงล่อลวงให้ชายมาหลงรักแล้วปอกลอกเอาเงินทองจนหมดตัว หรือการใช้เหยื่อล่อโดยส่งหญิงให้ชายแล้วสามีมาชู้กรโชกเรียกร้องเอาทรัพย์สินโดยหาว่าเป็นชายชู้ หรือการหลอกต้มชาวชนบทที่เพิ่งเดินทางมาเมืองหลวงด้วยวิธีการต่างๆ เป็นต้น ตัวอย่างในเรื่องนี้ คือ เรื่อง ไปบางกอก และแสนรักแสนแค้น

๑๐. สูตรสำเร็จ (Success Formula) คือเรื่องที่ตัวละครมีเจตนาอันแรงกล้าที่จะพยายามทำอะไรสักอย่างหนึ่งให้สำเร็จตามความทะเยอทะยานของตน เช่นการสำรวจ หรือการค้นคว้าทดลองทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งการใช้สูตรนี้ไม่จำเป็นต้องให้ตัวละครประสบความสำเร็จเสมอไป เช่นเรื่องการผจญภัยใต้พิภพ หรือเรื่องใต้ทะเล ๒ หมื่นโยชน์ ซึ่งเป็นนวนิยายขายดีของ จูเน่ เวิร์ล และได้ทำเป็นภาพยนตร์มาฉายในเมืองไทยแล้วทั้งสองเรื่อง

๑๑. สูตรครอบครัว (Family Formula) เป็นเรื่องที่แสดงถึงชีวิตในครอบครัว คือตัวละครส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันฉันท์ญาติและมีบทบาทเกี่ยวข้องกันอยู่ตลอดทั้งเรื่อง เป็นต้นว่าเรื่องความรักในครอบครัว เรื่องมรดก เรื่องเมียน้อยเมียหลวง สูตรนี้นักประพันธ์ไทยถนัดเป็นพิเศษ และส่วนมากก็เป็นนักประพันธ์สตรี อาจกล่าวได้ว่าเรื่องทำนองนี้มีมากที่สุด ในตลาดหนังสือเมืองไทยและเป็นสูตรที่เขียนง่ายที่สุด ผู้อ่านก็ชอบอ่านเพราะเป็นชีวิตแบบเดียวกับที่ผู้อ่านประสบอยู่และอ่านเข้าใจง่าย ท่านลองหยิบนิยายสารอะไรก็ได้มาลองพลิกๆ ดูเถอะครั้นจะต้องพบว่ามิเรื่องทำนองนี้แทบทุกฉบับ ผมเห็นจะไม่ต้องบอกก็ได้ว่าเรื่องอะไรบ้างที่ใช้สูตรนี้ เพราะเมื่อท่านอ่านแล้วท่านก็จะทราบได้เองแหละครับ

๑๒. สูตรชุมชน (Community Formula) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนเป็นจำนวนมาก โดยแสดงให้เห็นถึงสภาพของชุมชนต่าง ๆ ตลอดจนความเหลื่อมล้ำต่ำสูงและสวัสดิภาพของสังคม โดยมีเนื้อเรื่องและคำพูดของตัวละครเป็นไปในทางเสียดสีสังคม เช่น เรื่องก่อนจะสิ้นแสงตะวัน ของศรีวิรัตน์ สถาปนวัฒน์ หรือเรื่องเลิกลีลาวดี ของสศ กุระโรหิต เป็นต้น

๑๓. สูตรแก้แค้น (Vengeance Formula) คือเรื่องที่กำหนดให้มีเหตุร้ายอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นก่อนโดยมีสาเหตุเนื่องมาจากความพยาบาทมาคร้าย เช่น การฆาตกรรม แล้วต่อมาจึงมีการสืบหาผู้กระทำผิด ส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องการสืบสวนตามแบบอาชญากรรม

เรื่องทำนองนี้ก็มีผู้นิยมอ่านมากเช่นเดียวกัน ตัวอย่างในเรื่องนี้ก็คือเรื่องชุดนักสืบเชอร์ล็อก-โฮล์ม ของเชอร์อาเธอร์ โคนันดอยล์ ซึ่งเป็นนวนิยายขายดีเรื่องหนึ่ง

สูตรต่าง ๆ ที่ใช้ในการเขียนนวนิยายที่ผมนรวบรวมมาได้ก็มีใช้กันอยู่เพียงเท่านั้นแหละครับ แต่การเขียนเรื่องหนึ่ง ๆ นั้นจะใช้สูตรเดียวหรือหลายสูตรผสมกันก็ได้ไม่จำกัด แล้วแต่เทคนิคของผู้เขียน ต่อไปผมจะขอเสนอแบบ (Pattern) ของการเขียนนวนิยายให้ท่านพิจารณาว่า เรื่องที่ใช้สูตรในการเขียนดังกล่าวข้างต้นนั้นมีแบบหรือลีลาของเรื่องเป็นอย่างไร ซึ่งมีด้วยกัน ๗ แบบ ดังนี้

๑. แบบน้ำไหลขึ้น คือเริ่มเรื่องจากชีวิตของตัวละครเอกที่จุดหนึ่งซึ่งมีระดับต่ำ เช่น กำเนิดมาเป็นคนยากจนต้องได้รับความทุกข์ความผิดหวังในเบื้องต้นของชีวิต แล้วความเป็นอยู่หรือวิถีชีวิตก็ค่อย ๆ ดีขึ้นจนถึงจุดสุดท้ายของเรื่องชีวิตของตัวละครจะได้ประสบความสำเร็จ ความสุขความสมหวังของชีวิต เปรียบเสมือนน้ำในแม่น้ำลำคลองที่แห้งอยู่แล้วค่อย ๆ มีน้ำไหลเอ่อสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนเต็ม เรื่องทั้งหลายที่ใช้สูตรขึ้นเทอเรลลา และสูตรกันร้ายปลายดีจะจัดเข้าอยู่ในแบบนี้

๒. แบบน้ำไหลลง เป็นแบบที่ตรงกันข้ามกับแบบแรกโดยเริ่มต้นในระดับสูงก่อน แล้วชีวิตของตัวละครประสบความสำเร็จผ่นแปรไปในทางร้ายคือตกต่ำลงและต่ำลงเรื่อย ๆ จนถึงจุดสุดท้ายของชีวิต สูตรที่จะใช้ในแบบนี้ก็มีสูตรซุ่มหน สสูตรขายพบนึง และสูตรเสียสละ เช่นเรื่องมาตามโบรารี ของโพลแบร์ นักประพันธ์ชาวฝรั่งเศส เป็นต้น

๓. แบบผสมระหว่างแบบที่ ๑ และ ๒ คือแบบที่ชีวิตของตัวละครจะขึ้นไปในระดับสูงระยะหนึ่งแล้วก็ตกต่ำลงมา แต่จะกลับขึ้นไปสูงตามเดิมอีกอย่างก็กล่าวกันว่า “ชั่วเจ็ดทีดีเจ็ดหน” สูตรที่กล่าวมาแล้วในแบบแรก ๆ ก็อาจนำมาใช้ในแบบนี้ได้เช่นเดียวกัน

๔. แบบเลขแปด (Figure 8) เป็นแบบที่ตัวละครสองตัวมีบทบาทและฐานะเท่าเทียมกันแต่เริ่มต้นคนละจุด แล้วในตอนกลางของเรื่องจะมีบทบาทเกี่ยวพันกันและจะแยกจากกันไปในตอนปลาย สูตรที่จะใช้ในแบบนี้คือสูตรครอบครัว เช่นเรื่องนั้นทวัน ของคอกไม้สด เป็นต้น

๕. แบบแก้วบอกเวลา (Hour glass) คือแบบที่ตัวละครสองตัวมีจุดเริ่มต้นต่างกันราวกับฟ้าและดินแล้วมีวิถีชีวิตมาตัดกันที่จุดหนึ่งตอนกลางของเรื่อง และผ่านเลยไปในทาง

กลับกัน คือตัวละครที่เริ่มต้นในระดับสูงจะมีวิถีชีวิตตกต่ำลงไป และตัวละครที่เริ่มต้นจากระดับต่ำจะมีวิถีชีวิตสูงขึ้นไปคล้าย ๆ กันว่าเป็นการแลกชีวิตกัน เมื่อพิจารณาชีวิตของคนทั้งสองแล้วจะเป็นรูปคล้ายตัว X ซึ่งนาฬิกาแก้วบอกเวลาชนิดที่ใช้ทรายบรรจุในสมัยก่อนก็มีรูปร่างที่มองตามเส้นขอบเป็นเช่นนั้น (คือมองตามภาพวาดแบน ๆ ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าทำไมฝรั่งจึงมองเห็นเป็นอย่างนั้น) จึงเรียกเรื่องที่ตัวละครมีวิถีชีวิตเช่นนี้ว่าแบบแก้วบอกเวลา

สูตรที่ใช้ได้ในแบบนี้คือสูตรค้นร้ายปลายคี่และสูตรชุมชน เช่น เรื่องเจ้าชายกับยาจก ของ มาร์ค ทเวน นักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ของอเมริกาที่ ม.จ. พิจิตร จิราภา ทรงเป็นผู้แปล

๖. แบบวงกลม เป็นแบบที่ตัวละครสำคัญเริ่มต้นชีวิตในฐานะความเป็นอยู่เช่นไร ก็จบลงในระดับนั้นคือกลับคืนสู่สภาพเดิมในตอนท้ายของเรื่อง แต่ตลอดเวลาที่เรื่องราวดำเนินไปนั้นมีประสบการณ์ต่างๆ ที่ตื่นเต้นโลดโผนและแปลกประหลาด สูตรที่จะใช้ในแบบนี้คือสูตรกลับหรือสูตรหนามยอกเอาหนามบ่ง เป็นต้น ตัวอย่างก็คือเรื่องเผ่าทะเล ของ เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์

๗. แบบพื้นเลื้อย เป็นแบบที่ชีวิตของตัวละครมีการต่อสู้ผจญภัยอยู่เรื่อยๆ วิถีชีวิตจะขรุขระลุ่ม ๆ กอน ๆ เหมือนกับพื้นเลื้อย สูตรที่ใช้ในแบบนี้คือสูตรตะวันตก เช่นเรื่อง บัลลังก์เชียงรุ่ง ของหลวงวิจิตรวาทการ หรือเรื่องล่องไพร ของน้อย อินทนนท์ เป็นต้น การทำภาพยนตร์ชุดที่ฉายในโทรทัศน์ก็ใช้แบบนี้

เมื่อได้ทราบถึงสูตรและแบบที่ใช้ในการเขียนนวนิยายแล้วก็ควรจะทราบต่อไปอีกว่า ในวงวรรณกรรมนั้นเขาจัดแบ่งนวนิยายต่าง ๆ ไว้เป็นหมวดหมู่หรือเป็นประเภทอย่างไรบ้าง ซึ่งพอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

ประเภทที่ ๑ นวนิยายสำรวจโลก (World survey Novel) หมายถึงเรื่องที่ตัวละครสำคัญได้ท่องเที่ยวไปในที่ต่างๆ มีประสบการณ์ชีวิตอย่างกว้างขวาง ได้เรียนรู้โลกและชีวิต จนเข้าใจแจ่มแจ้งในสัจธรรมของชีวิต เช่น เรื่องละครแห่งชีวิต ของ ม.จ. อากาศคำเริงรพีพัฒน์ เป็นต้น

กฎหมาย

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๖๑๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗

ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในมหาวิทยาลัยมหิดล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานสถิติจตุร	เสมียนพนักงาน	
พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์จตุร	"	
ช่างภาพการแพทย์ตรี	ประจำแผนก	
พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ตรี	"	
พยาบาลสาธารณสุขตรี	"	
นักกายภาพบำบัดตรี	"	
ช่างภาพการแพทย์โท	หัวหน้าแผนก	
พยาบาลสาธารณสุขโท	"	
นักกายภาพบำบัดโท	"	
ผู้อำนวยการโรงเรียน	หัวหน้ากอง	โรงเรียน ในฐานะหัวหน้ากอง
เลขานุการคณะ	"	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	"	

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น	เทียบกับตำแหน่ง	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
รองคณบดี	ผู้อำนวยการกอง	
หัวหน้าภาควิชาการ	„	
นายแพทย์ผู้อำนวยการคลินิก	„	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๒

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.ค.

หมายเหตุ กฎนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๗๑ วันที่ ๑ ส.ค. ๒๕๑๒

ท สว. ๐๔๐๔/ว. ๕๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ขอความร่วมมือรวบรวมเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่หมดความจำเป็นต้องใช้ประดับส่งคืน

เรียน (กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

อ้างถึง หนังสือท สว. ๐๔๐๔/ว. ๕๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๗

ตามที่ สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีได้เวียน ขอความร่วมมือ รวบรวมเครื่องราชอิสริยาภรณ์เจ้าท้าวบรดาข้า-
ราชการประจำ ข้าราชการบำนาญบำนาญ พนักงานองค์การ ตลอดจนผู้ทำคุณประโยชน์ที่เสนอขอพระราชทานเลื่อนชั้น
สูงขึ้น หรือกรณีที่ได้รับถึงแก่กรรม ส่งคืนสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ความละเอียดครบถ้วนแล้ว นั้น

บัดนี้ ปรากฏว่าขณะนี้จำนวนข้าราชการที่มีสิทธิได้รับการพิจารณา เลื่อนชั้นเครื่องราชอิสริยาภรณ์เพิ่มมาก
ขึ้น ประกอบกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้รับงบประมาณ เพื่อการสร้างและซ่อมเครื่องราชอิสริยาภรณ์ มีจำนวน
จำกัด จึงเห็นควรขอให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ได้รวบรวมเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของข้าราชการที่หมดความจำเป็น
จะต้องใช้ประดับตามพระราชบัญญัติส่งคืนให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะเสนอขอ ขอรับพระราชทานเลื่อนชั้น
ให้กับข้าราชการผู้นั้น อันจะเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระงบประมาณที่จะใช้ในการสร้างและซ่อมเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้
มาก ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ลงมติเห็นชอบด้วย ให้กระทรวงทบวงกรม
ต่าง ๆ รวบรวมเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่หมดความจำเป็นต้องใช้ประดับจากผู้ที่จะขอรับการเลื่อนชั้นเครื่องราชอิสริยาภรณ์
ส่งคืนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะพิจารณาเสนอขอเพื่อขอรับพระราชทานเลื่อนชั้น ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติโดย
เคร่งครัด โดยเริ่มแต่การขอพระราชทานประจำปี ๒๕๑๒ เป็นต้นไป มิฉะนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณาขอพระราชทาน
เลื่อนชั้นให้

อนึ่ง สำหรับกรณีที่ข้าราชการในสังกัดถึงแก่กรรมก็ให้ดำเนินการเก็บรวบรวมเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ผู้นั้นจะต้องคืน ตาม พระราชบัญญัติ ส่งให้สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ก่อนที่กระทรวงเจ้าสังกัด จะพิจารณา ข่ายเงิน บำเหน็จ-บำนาญให้แก่ทายาทด้วย ทั้งนี้ ถ้าไม่สามารถส่งคืนได้ด้วยประการใด ๆ ก็ขอให้หักเงินบำเหน็จบำนาญใช้แทนตามราคา ที่ทางราชการกำหนดด้วย

จึงขอขึ้นย่นมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองประกาศิต

ท.สร. ๐๔๐๓/ว. ๕๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง การจัดแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๖

เรียน เวียงกระทรวงมหาดไทย

ด้วย ประธานกรรมการโอลิมปิก แห่งประเทศไทยเสนอว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติ เห็นชอบด้วยให้ ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๖ ตามคำขอร้องของมนตรีสหพันธ์เอเชียนเกมส์สันนิ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ฯ ได้พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๖ ได้คล่องไปด้วยดี จึงเห็นสมควรให้ส่วนราชการต่าง ๆ ให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๖ ซึ่งจะได้จัดให้มีขึ้น ณ กรุงทพ ฯ ในปี ๒๕๑๓ และได้ขอให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๒ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้ส่วนราชการต่าง ๆ ให้ความร่วมมือในการจัดการแข่งขันกีฬาครั้งนี้ตามที่ประธานกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยเสนอ

จึงขอขึ้นย่นมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติกรรม

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๔๐๑/ว. ๕๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๓ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง การขออนุมัติดูงานเพิ่มเติมในระหว่างการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

เรียน เวียงนครทรวงทรวงกรม

ด้วยปรากฏว่า ได้มีข้าราชการจากกระทรวงทรวงกรม หรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจต่างๆ ที่ได้รับอนุมัติจากท่านนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี ให้ไปประชุมศึกษาดูงานหรือไปราชการ ณ ต่างประเทศ เมื่อได้เดินทางไปแล้ว และขณะที่อยู่ในต่างประเทศได้เสนอ ขออนุมัติดูงานในประเทศต่างๆ ในเส้นทางที่ผ่าน หรือในประเทศอื่นใด มาในภายหลัง และได้ดูงานตามที่ขอมา โดยยังมีได้รับอนุมัติจากท่านนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีตามระเบียบ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีคำสั่งว่า การดูงาน ณ ต่างประเทศในกรณีเช่นนี้ ต่อไปอย่ากระทำโดยมิได้รับอนุมัติเป็นอันขาด ถ้าผู้ใดกระทำให้ถือว่าเป็นความผิดด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๒ ลงมติเห็นชอบด้วยตามคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรี ให้แจ้งให้กระทรวงทรวงกรมและรัฐวิสาหกิจต่างๆ ทราบ และถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงขอขึ้นย่นมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร

(สง่า กิตติขจร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๑๑

สำนักงาน ก.พ.

๑๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง การรับรองปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เรียน (กระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้ลงมติรับรองปริญญาตรี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ดังนี้

๑. ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (นศ.บ.) สาขาการสื่อสารมวลชน และสาขาการประชาสัมพันธ์ ของแผนกอิสระสื่อสารมวลชนและการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๕ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

๒. ผู้สำเร็จได้รับประกาศนียบัตรวิชาพยาบาล หลักสูตร ๓ ปี ต่อจาก มศ. ๓ ซึ่งได้รับราชการในตำแหน่งที่วิชาชีพดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี และได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (มศ. ๕) แล้วศึกษาต่ออีก ๒ ปี ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) สาขาวิชาพยาบาล สาขาวิชาสุขภาพ และสาขาวิชาการบริหารการพยาบาลศึกษา อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๕ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ทั้งนี้ รับรองเพียง ๕ รุ่น ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓. ผู้สำเร็จอนุปริญญาพยาบาลและอนามัย ระดับมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษา ๓ ปี ต่อจาก มศ. ๕ หรือได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) แล้วศึกษาต่ออีก ๒ ปี ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (พยาบาล) ๓ สาขา ดังกล่าวในข้อ ๒ อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔๕๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินเอก ณ สงขลา

(พ้าเอกจินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบได้

(๖)

ปีที่ 14 ฉบับที่ 9 วารสารข้าราชการ

ที่ สร. ๐๕๐๕/ว. ๑๒

สำนักงาน ก.พ.

๑๘ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง การเทียบอัตราเงินเดือน

เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๐๕๐๕/ว. ๑๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๑๑

ด้วยได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๐ ทวิ และมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นผลให้วิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับการโอนและการบรรจุข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการอัยการ ทหาร ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการส่วนจังหวัด หรือพนักงานเทศบาล ซึ่งออกจากราชการ หรือออกจากการไปแล้วเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน แตกต่างจากเดิมไปบ้าง

ก.พ. จึงมีมติให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การเทียบอัตราเงินเดือนข้าราชการทหาร หรือข้าราชการพลเรือนสังกัด กระทรวงกลาโหมกับข้าราชการพลเรือน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๐๕๐๕/ว. ๑๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๑๑ โดย ก.พ. จะพิจารณาอนุมัติและเทียบอัตราเงินเดือนกับขั้น, อันดับ และขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนให้เป็นราย ๆ ไป อนึ่ง ในกรณีที่อัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่นที่จะโอนหรือบรรจุกลับเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนไม่ตรงกับ อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๑๐ ก.พ. จะเทียบอัตราเงินเดือนให้ตามขั้น, อันดับและขั้นเงินเดือนในบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ดังกล่าว และในอัตราที่ไม่สูงกว่าเดิม

จึงเวียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ขอได้โปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอกจินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองระเบียบข้าราชการ

ที่ สร. ๐๕๐๗/ว. ๑๓

สำนักการ ก.พ.

๒๓ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง การให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ
เวียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายชื่อผู้ที่ ก.พ. พิจารณาเห็นชอบเป็นทุนประเภท ๑ (ก)
๒. ระดับความรู้ภาษาคำต่างประเทศที่ ก.พ. กำหนด

ตามที่ระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ กำหนดให้ ก.พ. พิจารณาเห็นชอบให้ทุนสนับสนุนบุคคลหรือบุคคลธรรมดาในประเทศมอบให้แก่กระทรวงทบวงกรม เพื่อส่งข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ เป็นทุนประเภท ๑ (ก) และให้ ก.พ. กำหนดระดับความรู้ภาษาคำต่างประเทศ ที่จะใช้ในการศึกษาด้วยทุนประเภท ๒ นั้น

บัดนี้ ก.พ. ได้พิจารณาเห็นชอบให้ทุนสนับสนุนบุคคลในประเทศ ๑ ทุน มอบให้แก่กระทรวงทบวงกรม เพื่อจัดส่งข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ เป็นทุนประเภท ๑ (ก) ดังบัญชีแนบท้ายหนังสือนี้ และให้กำหนดระดับความรู้ภาษาคำต่างประเทศในการให้ข้าราชการไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๒ ดังรายละเอียดที่ส่งมาพร้อมหนังสือนี้

อนึ่ง สำหรับข้าราชการที่ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานด้วยทุนประเภท ๑ (ก), ประเภท ๑ (ค) และประเภท ๒ นั้น กระทรวงการต่างประเทศจะออกหนังสือเดินทางให้คือเมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาเห็นชอบหรือรับทราบแล้วเท่านั้น ฉะนั้น หากมีข้าราชการในสังกัดจะไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานด้วยทุนประเภทดังกล่าว เจ้าสังกัดต้องส่งเรื่องไปให้ ก.พ. พิจารณาเห็นชอบ หรือรับทราบก่อน และข้าราชการผู้นั้นจะต้องไปติดต่อขอหนังสือรับรองจากสำนักงาน ก.พ. เพื่อไปขอหนังสือเดินทางด้วย

จึงเวียนมาเพื่อทราบ ทั้งนี้ได้แจ้งให้กรมต่าง ๆ ทราบทั่วกันแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอกจิบดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองนักเรียนต่างประเทศ

รายชื่อทุนที่ ก.พ. เห็นชอบให้ผู้ถือเป็นทุนประเภท ๑ (ก)

ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไป ศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒

๑. ทุนธนาคารไทยพาณิชย์ ให้แก่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒. ทุนบริษัท โรงกลั่นน้ำมันไทย จำกัด
๓. ทุนบริษัท Amoco Thailand Petroleum
๔. ทุนบริษัท Thailand Gulf Oil
๕. ทุนบริษัท Tongah Harbour Tin Dredging Berhad
๖. ทุนบริษัท Teneco Thailand, Inc
๗. ทุนบริษัท Siamese Tin Syndicate

สำนักงาน ก.พ.

๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

ระดับความรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ ก.พ. กำหนดในการให้ข้าราชการไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๒ ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒

ข้าราชการที่ยังไม่มีสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษาตอบรับ จะต้องผ่านการทดสอบภาษาต่างประเทศที่จะใช้ในการศึกษาจากสถาบันสอนภาษา ซึ่ง ก.พ. รับรอง คือ

ภาษาญี่ปุ่น สถานสอนภาษาของสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น จังหวัดพระนคร โดยถือว่าต้องผ่านชั้นแรกของหลักสูตร

ภาษาเยอรมัน สถานสอนภาษาของสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน จังหวัดพระนคร โดยถือว่าต้องผ่านชั้นกลางของหลักสูตร (Middle course) หรือชั้นเร่งรัด

ภาษาฝรั่งเศส สถานสอนภาษา Alliance Francaise จังหวัดพระนคร โดยถือว่าต้องผ่านชั้นแรกของหลักสูตร

ภาษาอังกฤษ จะต้องผ่านการทดสอบจากสถาบันแห่งใดแห่งหนึ่ง คือ

๑. สถานสอนภาษาของสมาคมนักเรียนเก่าสหรัฐอเมริกา จังหวัดพระนคร โดยถือว่าต้องผ่านชั้นสูงสุดของหลักสูตร

๒. สถานสอนภาษาของกรมวิเทศสหการ

๓. สถานสอนภาษาซึ่งทางการ British Council รับรอง

๔. Educational Testing Service, Princeton, New Jersey, U.S.A. โดยผ่าน Test of English as Foreign Language (TOEFL)

๕. ศูนย์ภาษาอังกฤษโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย

ข้าราชการที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องทดสอบภาษาต่างประเทศ ได้แก่

๑. ข้าราชการที่มีสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษา หรือ Post Graduate ตอบรับให้เข้าศึกษาวิชาที่จะไปศึกษาแล้ว หรือ

๒. มีสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษาตอบรับให้ไปศึกษาภาษาในสถานศึกษานั้นโดยตรง (สถานศึกษาภาษาในที่นี้ หมายถึงสถานศึกษาซึ่งเป็นของมหาวิทยาลัย หรือสถาบัน ชั้นอุดมศึกษานั้นเท่านั้น ถ้าเป็นสถานสอนภาษาที่มีใช้ของมหาวิทยาลัย หรือสถาบันชั้นอุดมศึกษา แต่เพื่ออยู่อยู่ในบริเวณของมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นอุดมศึกษานั้นๆ ไม่เข้าตามข้อนี้)

สำนักงาน ก.พ.

๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๑๔

สำนักงาน ก.พ.

๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรื่อง การรับรองปริญญาโทของมหาวิทยาลัยมหิดล
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วย ก.พ. ได้ลงมติรับรองปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลวิชาชีพของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าเป็นปริญญาซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ดังนี้

๑. ผู้สำเร็จได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตแล้วศึกษาสำเร็จได้รับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา พยาธิชีววิทยา หลักสูตร ๒ ปี อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๕ (๕) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

๒. ผู้สำเร็จได้รับปริญญาเภสัชศาสตร์ หรือสัตวแพทยศาสตร์ หรือแพทยศาสตร์ แล้วศึกษาสำเร็จได้รับ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลวิชาชีพ หลักสูตร ๒ ปี อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๘๒ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอก จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการและสอบได้

ที่ สร. ๑๕๐๗/ว. ๑๕

สำนักงาน ก.พ.

๑ กันยายน ๒๕๑๒

เรื่อง การให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๑๐๐๗/ว. ๑๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๗ และ ที่ สร. ๑๐๐๗/ว. ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงานขอทำความตกลงกับ ก.พ. ให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มจิ ก.พ. เรื่องการอนุญาตให้ข้าราชการไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ ว่าเจ้ากระทรวงจะต้องทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อน ตามมติคณะรัฐมนตรี โดยเจ้ากระทรวงควรจะได้กลั่นกรองเสียก่อนในชั้นแรกว่าการไปนั้นจะไม่เป็นการเสียหายแก่ราชการ ทั้งวิชาที่จะไปศึกษานั้นจะต้องเป็นประโยชน์แก่หน้าที่ราชการจริง ๆ และเจ้ากระทรวงควรจะได้มีโครงการให้แน่นอนไว้ก่อนว่า เมื่อข้าราชการผู้นั้นเดินทางกลับมาแล้วจะให้ปฏิบัติหน้าที่ใด โดยขอให้กรอกแบบการขอไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ ตามแบบที่ ก.พ. กำหนด และส่งไปเพื่อ ก.พ. พิจารณารายละ ๑ ชุด ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ใช้ระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๑๒ เป็นต้นไป ระเบียบดังกล่าวนี้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ว่าให้พิจารณาตามลำดับก่อนหลัง โดยคำนึงถึงความรีบด่วนและความจำเป็นมากน้อยของโครงการหรือแผนงานที่ทางราชการกำหนดไว้ ให้พิจารณาความจำเป็นและความต้องการของทางราชการที่จะได้ผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชา และระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ที่กำหนดให้กลับมาปฏิบัติ ทั้งนี้ ให้กำหนดโครงการศึกษาหรือฝึกอบรม กับกำหนดแผนงานหรือโครงการที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเป็นการแน่นอน ให้พิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ให้เสียราชการ และไม่คงตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม โดยกำหนดโควตาไว้เป็นรายกรม สำหรับสาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะให้ข้าราชการไปศึกษา ณ ต่างประเทศ นั้น โดยปกติต้องเป็นสาขาวิชาและระดับความรู้ที่ทางราชการต้องการมาก ซึ่งไม่มีการศึกษาในประเทศไทย หรือมีแต่ยังไม่เพียงพอหรือไม่สูงพอ ทั้งนี้ โดยปกติจะให้ไปศึกษาได้เฉพาะในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี และไม่สูงกว่าปริญญาโท แต่ถ้ากระทรวงกรมใดมีความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีจากต่างประเทศในสาขาวิชาที่สำคัญมาก และจะให้ข้าราชการไปศึกษาในระดับนั้นก็ได้ หรือต้องการจะให้ผู้มีความรู้ระดับปริญญาเอกเป็นพิเศษ และจะให้ข้าราชการศึกษาในระดับนั้นก็ได้ ก็ให้ผู้มีอำนาจพิจารณา พิจารณาอนุมัติเป็นกรณีพิเศษตามควรแก่กรณีเป็นราย ๆ ไป แต่สำหรับการอนุมัติให้ศึกษาชั้นปริญญาเอก โดยปกติจะอนุมัติได้เฉพาะสำหรับผู้ที่จะกลับมาทำการสอนในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา หรือมาทำการวิจัย หรือผู้ที่มีผลการศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษเท่านั้น

ฉะนั้น ก.พ. จึงลงมติให้ยกเลิกแบบการขอไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ ของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ ซึ่งส่งมาตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๑๐๐๗/ว. ๑๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๗ และกำหนดแบบรายงาน ขอทำความตกลงกับ ก.พ. ให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ สำหรับใช้ในการขอทำความตกลงกับ ก.พ. ให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๒ ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไป ศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ ตามที่ส่งมาพร้อมหนังสือแนบ

จึงเวียนมาเพื่อทราบ และหากกระทรวงทบวงกรมใดจะทำความตกลงกับ ก.พ. ในการให้ข้าราชการไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท ๒ ก็ขอได้โปรดกรอรายละเอียดในแบบรายงานขอทำความตกลงกับ ก.พ. ให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จัดส่งไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. รายละเอียด ๑ ชุดด้วย ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอกจินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองนักเรียนต่างประเทศ

แบบรายงานขอทำความตกลงกับ ก.พ. ให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

ด้วยกระทรวง..... ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท ๒ จึงขอเสนอรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. ประวัติส่วนตัวของข้าราชการ

- ๑.๑ ชื่อภาษาไทย..... ภาษาอังกฤษ.....
- ๑.๒ วัน เดือน ปีเกิด..... อายุ.....
- ๑.๓ พันความรู้ชั้นสูงสุด..... จาก..... เมื่อ พ.ศ.....
- ๑.๔ รับราชการจนถึงวันกำหนดออกเดินทาง รวมเป็นเวลา..... ปี..... เดือน..... วัน โดยเริ่มเข้ารับราชการเป็นข้าราชการประเภท..... ตั้งแต่..... ถึง..... เป็นข้าราชการประเภท..... ตั้งแต่..... ถึง.....
- ๑.๕ ขณะเป็นข้าราชการ..... ชั้น..... อันดับ..... ชั้น..... บาท ตำแหน่ง..... แผนก..... กอง..... กรม.....
- ๑.๖ สถานที่ติดต่อ..... หมายเลขโทรศัพท์.....

๒. โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม

- ☐ ไปศึกษาวิชา..... ณ.....
- ☐ ไปฝึกอบรมวิชา..... ณ.....
- เพื่อทำปริญญาหรือประกาศนียบัตร.....
- ณ ประเทศ..... มีกำหนด..... ปี..... เดือน..... วัน กำหนดออกเดินทางประมาณ..... ทั้งนี้ มีโครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรมโดยละเอียดตามบันทึกแนบท้าย (ถ้ามี)

๓. ผู้รับผิดชอบเรื่องเงินค่าใช้จ่าย

- ๓.๑ ไปศึกษา หรือฝึกอบรมด้วยทุน.....
- ๓.๒ ผู้รับผิดชอบเรื่องเงินค่าใช้จ่าย (ในกรณีไปศึกษาด้วยทุนส่วนตัว) คือ.....
- อยู่บ้านเลขที่..... ตรอกหรือซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... อาชีพ..... สถานที่ติดต่อ..... หมายเลขโทรศัพท์.....

๔. คำชี้แจงของกระทรวงเจ้าสังกัด

- ๔.๑ ขอชี้แจงว่าข้าราชการผู้นี้
- ๔.๑.๑ ☐ อายุไม่เกิน ๓๕ ปี นับถึงวันกำหนดออกเดินทางสำหรับไปศึกษาชั้นไม่สูงกว่าปริญญาตรี
- ☐ อายุไม่เกิน ๔๐ ปี นับถึงวันกำหนดออกเดินทางสำหรับไปศึกษาชั้นสูงกว่าปริญญาตรี
- ☐ อายุเกิน แต่ได้รับอนุมัติจาก ก.ช.ค. เป็นกรณีพิเศษแล้ว ตามหลักฐานแนบท้าย

- ๔.๑.๒ ☐ รับราชการครบ ๑ ปี นับถึงวันกำหนดออกเดินทาง
☐ รับราชการไม่ครบ ๑ ปี แต่ ก.ข.ค. ยกเว้นให้แล้ว ตามหลักฐานแนบท้าย
- ๔.๑.๓ ☐ ไม่เป็นข้าราชการวิสามัญ ไม่เป็นข้าราชการชั้นจัตวา และไม่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการ
☐ เป็นข้าราชการชั้นจัตวา หรือข้าราชการวิสามัญ แต่ ก.ข.ค. อนุมัติแล้วตามหลักฐานแนบท้าย
- ๔.๑.๔ ☐ มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ที่จะใช้ในการศึกษาได้ตามที่ ก.พ. กำหนด คือ.....
- ๔.๑.๕ ☐ ไปศึกษาชั้นสูงกว่าปริญญาตรี และไม่สูงกว่าปริญญาโท
☐ ไปศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือต่ำกว่า โดยมีเหตุผลความจำเป็นตามบันทึกแนบท้าย
☐ ไปศึกษาชั้นปริญญาเอก โดยมีเหตุผลความจำเป็นตามบันทึกแนบท้าย
☐ ไม่ฝึกอบรมโดยไม่มีกรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามกฎ ก.พ.

๔.๒ ขอรับรองว่า

๔.๒.๑ การไปศึกษาหรือฝึกอบรมของข้าราชการผู้นี้ไม่ทำให้เสียราชการ เพราะยังมีผู้อยู่ปฏิบัติงานเพียงพอ ไม่ต้องตั้งอัตราจ้างเพิ่ม และอยู่ในจำนวนอัตราร้อยละที่พึงอนุมัติให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศของกรมนี้ (โควตาเลขที่.....)

๔.๒.๒ กรมนี้มีความจำเป็นที่จะต้องให้ข้าราชการผู้นี้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมวิชา ณ ต่างประเทศ เพราะเป็นวิชาสำคัญที่กรมนี้ต้องการมาก และ

- ☐ ไม่มีการศึกษาวิชาในในประเทศไทย
☐ มีการศึกษาวิชาในในประเทศไทย แต่ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ
☐ มีการศึกษาวิชาในในประเทศไทย แต่ไม่เพียงพอ
 ทั้งนี้ เพื่อให้กลับมาทำหน้าที่ในตำแหน่ง.....

แผนก..... กอง.....

มีหน้าที่..... ซึ่งจะต้องใช้ผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาในระดับ..... ความบันทึกแสดงรายละเอียดเหตุผลความจำเป็น และความต้องการ ที่จะต้องให้ข้าราชการไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ และแผนงานหรือโครงการที่กำหนดให้กลับมาปฏิบัติที่แนบมานี้ (ถ้ามี)

๔.๒.๓ ในการพิจารณาเห็นสมควรให้ข้าราชการ ผู้นี้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศนี้ ได้พิจารณาตามลำดับความสำคัญของสาขาวิชาที่กรมนี้ต้องการ ตามที่ ก.ข.ค. กำหนด โดยคำนึงถึงความรีบด่วนและความจำเป็นมากน้อยของโครงการหรือแผนงานที่กำหนดไว้แล้ว

(ลงนามเจ้ากระทรวง).....

ตำแหน่ง.....

วันเดือนปี.....

ที่ กค. ๐๕๐๒/๒๐๒๐๐

กระทรวงการคลัง

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๒

เรื่อง ระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงการคลังได้ประกาศใช้ระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๒ เป็นต้นไป

จึงขอส่งสำเนาระเบียบดังกล่าวมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ไสรัจ สุธาส์สิทธิ์

(นายไสรัจ สุธาส์สิทธิ์)

รองปลัดกระทรวง สังกัดราชการแทน

ปลัดกระทรวงการคลัง

กองระบบบัญชีและการคลัง
กรมบัญชีกลาง

(สำเนา)

ระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๑๒

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ กระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งระเบียบการจ่ายเงินค่าสอนพิเศษ พ.ศ. ๒๕๐๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖. อัตราค่าสอนพิเศษระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน หรือในวิทยาลัย ให้จ่ายค่าสอนพิเศษในอัตราหน่วยชั่วโมงละ ๕๐ บาท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๒

(ลงชื่อ) ส. วินิจญ์กุล

(นายเสริม วินิจญ์กุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ด่วนมาก

ที่ กค. ๐๕๐๑/ว. ๒๐๘๔๓

กระทรวงการคลัง

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๒

เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำบางตำแหน่ง

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๕๐๓/ว. ๓๗ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๑๒

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบด้วยตามความเห็นของกระทรวงการคลังในเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดอัตราเงินเดือนข้าราชการวิสามัญ กับอัตราค่าจ้างลูกจ้างประจำบางตำแหน่ง นั้น

กระทรวงการคลังขอข้อความเข้าใจวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวดังต่อไปนี้.—

๑. การเลิกตำแหน่งหัวหน้าพนักงานขับรถยนต์ และตำแหน่งหัวหน้านักการภารโรงทางลูกจ้างประจำ โดยให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานขับรถยนต์หรือหัวหน้านักการภารโรงแล้วแต่กรณี มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๑๒ ซึ่งเป็นวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติ กระทรวงการคลังได้สั่งให้กรมบัญชีกลางแก้ไขบัญชีอัตราค่าจ้างประจำ และหลักฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งดังกล่าว ของ ส่วนราชการทุกแห่งให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี แล้วซึ่งเป็นอันว่าตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๑๒ เป็นต้นมา ไม่มีตำแหน่งหัวหน้าพนักงานขับรถยนต์ และตำแหน่งหัวหน้านักการภารโรงในส่วนราชการใด

๒. เนื่องจากข้อ ๑ หากส่วนราชการใดประสงค์จะมีตำแหน่งหัวหน้าหมวดรถยนต์หรือตำแหน่งหัวหน้าหมวดสถานที่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามความจำเป็นแห่งปริมาณงาน ก็ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ เพื่อให้มีตำแหน่งดังกล่าวตามวิธีการต่อไป ซึ่งหากสำนักงบประมาณได้ให้ความตกลงในรายใดแล้ว สำนักงบประมาณก็จะได้แจ้งให้กระทรวงการคลังทราบต่อไป

๓. ในกรณีที่ ส่วน ราชการใด ประสงค์จะแต่งตั้ง ข้าราชการ พลเรือนวิสามัญ ตำแหน่งคนขับรถยนต์ หรือตำแหน่งนักการภารโรงผู้ใดที่มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหมวดรถยนต์ หรือหัวหน้าหมวดสถานที่แล้วแต่กรณี ก็ให้ขอทำความตกลงกับ ก.พ. และกระทรวงการคลังตามวิธีการที่กำหนดเสียก่อน เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงให้ออกคำสั่งแต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งได้

๔. ในกรณีที่กำหนดอัตราค่าจ้างตำแหน่งคนงานขั้นต่ำเดือนละ ๕๔๐ บาท และขั้นสูงเดือนละ ๘๑๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๑ ซึ่งเป็นผลให้ส่วนราชการอาจต้องใช้เงินเพื่อก่ออัตราค่าจ้างตำแหน่งคนงานที่ยังคงได้รับค่าจ้างต่ำกว่าอัตราค่าจ้างที่คณะรัฐมนตรีกำหนดดังกล่าว โปรดขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณเกี่ยวกับเรื่องเงิน และขอทำความตกลงกับกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับบัญชีอัตราค่าจ้างประจำต่อไป

๕. เมื่ออัตราเงินเดือนข้าราชการวิสามัญ ในตำแหน่งหน้าที่งานที่เหมือนกับลูกจ้างประจำ หรือคล้ายคลึงกันของส่วนราชการใดว่างลง และอัตราเงินเดือนนั้นมีอัตราที่เกินกำลังอัตราเจ้าหน้าที่ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ ก็ให้ถือปฏิบัติดังนี้.—

- (๑) ขอทำความตกลงกับ สำนักงบประมาณใน ทางตัด อัตราเงินเดือนข้าราชการวิสามัญที่ว่างดังกล่าว ไปตั้งจ่ายเป็นอัตราค่าจ้างประจำ ขั้นต่ำของตำแหน่งนั้น ๆ ทางหมวดค่าจ้างประจำ ตามวิธีการที่สำนักงบประมาณกำหนด

- (๒) เมื่อได้รับอนุมัติจากสำนักงานงบประมาณแล้ว ก็ให้ส่วนราชการนั้น ๆ ดำเนินการขอถือจ่ายอัตราค่าจ้างประจำที่ตัดโอนมาจากอัตราเงินเดือนข้าราชการวิสามัญเพิ่มเติม ไปยังกรมบัญชีกลางเพื่ออนุมัติบัญชีถือจ่าย
- (๓) เมื่อกรมบัญชีกลางได้อนุมัติบัญชีถือจ่ายค่าจ้างประจำ ที่ตัดโอนมาจากอัตราเงินเดือนข้าราชการวิสามัญเพิ่มเติมให้แล้ว จึงจะดำเนินการจ้างและเบิกค่าจ้างต่อไปได้ตามระเบียบ ฯ

ทั้งนี้ ถ้าส่วนราชการใดเห็นว่าตำแหน่งข้าราชการวิสามัญใด ไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องตัดโอนไปเป็นลูกจ้างประจำ และประสงค์จะคงมีตำแหน่งดังกล่าวไว้ก็ให้ขอทำความตกลงกับ ก.พ. และกระทรวงการคลังก่อน เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงจะคงมีตำแหน่งข้าราชการวิสามัญดังกล่าวนั้นต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) บุญมา วงศ์สุวรรณ
(นายบุญมา วงศ์สุวรรณ)
ปลัดกระทรวงการคลัง

กองค่าจ้าง
กรมบัญชีกลาง

ประเภทที่ ๒ นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Historical Novel) คือนวนิยายที่อาศัยเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์เป็นฉาก หรืออาศัยบุคคลในประวัติศาสตร์ให้แสดงบทบาทเสมือนหนึ่งผู้อ่านได้พบเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสมัยนั้นจริง ๆ แต่มีหลักสำคัญว่าจะต้องรักษาความจริงไว้อย่างเคร่งครัด คือ จะต้องไม่เปลี่ยนแปลงหรือบิดเบือนประวัติศาสตร์ นวนิยายประเภทนี้เป็นนวนิยายชายคืแทบทั้งสิ้น เช่น ผู้ชนะสิบทิศ ของยาขอบ หรือขุนศึก ของไม้เมืองเดิม เป็นต้น

ประเภทที่ ๓ นวนิยายลูกทุ่ง หมายถึงนวนิยายที่แสดงถึงชีวิตและความเป็นอยู่แบบชนบท เช่น เรื่องทรัพย์ในดิน ของ เฟิร์ล เอส. บัค ที่สันตติรีเป็นผู้แปล หรือเรื่องรอยไถ ชายสามโบสถ์ ของไม้เมืองเดิม หรือเรื่องสั้นของ มนต์ จวรยงค์ ที่มีเผ่าแพมเผ่าโพล้ง เผ่าหนู ฯลฯ เป็นตัวชูโรง เป็นต้น

ประเภทที่ ๔ นวนิยายที่ใช้สถานที่ในต่างประเทศเป็นฉาก (Exotic Novel) คือนวนิยายที่ตัวละครสำคัญไปมีชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในต่างประเทศและเรื่องราวต่างๆ ที่น่าสนใจก็บังเกิดขึ้นและจบลงในประเทศแทบทั้งสิ้น เช่น เรื่องข้างหลังภาพ ของศรีบูรพา หรือ บักกิงแฮมแห่งความหลัง ของสก กูมมะโรทิต หรือ ไม่มีข่าวจากโตเกียว ของเสนีย์ เสาวพงศ์ เป็นต้น

ประเภทที่ ๕ นวนิยายแปลกประหลาดมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ (Fantasy or Horror and supernatural Novel) เป็นเรื่องลึกลับมหัศจรรย์เกินความจริง แต่ผู้อ่านก็นิยมอ่าน เช่น เรื่อง ดร. เจกิลและมิสเตอร์ไฮด์ ของ อาร์. แอล. สตีเวนสัน และเรื่องผีปศาจทั้งหลาย เรื่องหนึ่งที่เรารู้จักกันดี คือ แดร์กคิวลา ผู้ซึ่งเป็นจอมผีดิบและเคยมาอาละวาดในเมืองไทยจนท่านและผมต้องควักกระเป๋าให้แก่มจอมผีตัวนี้ไปแล้วคนละหลายๆ บาท

ประเภทที่ ๖ นวนิยายชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ (Biographical or Autobiographical Novel) คือการนำเอาชีวิตจริงของบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาเขียนเป็นนวนิยาย บางทีก็เขียนเรื่องของตนเอง เช่น เรื่อง Oliver Twist ของ ชาร์ล ดิกเกนส์ หรือเรื่องเกิดวังปารุสก์ ของพระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ เป็นต้น

ประเภทที่ ๗ นวนิยายในแนวนุชชธรรม (Humanitarian Novel) เป็นนวนิยายที่ผู้เขียนต้องการแสดงถึงสภาพความเป็นอยู่ของมนุษย์เพื่อเรียกร้องให้มนุษย์มีความเห็นอกเห็น

ใจซึ่งกันและกัน ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการปฏิรูปสังคม ตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับเรื่องประเภทนี้ คือเรื่อง Uncle Tom's Cabin ของ Harriet Beacher Stowe ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านวนิยายเรื่องนี้เป็นปฐมเหตุของสงครามเลิกทาสในสหรัฐอเมริกา ของไทยก็มีเรื่องแผ่นดินของใคร ของศรีรัตน์ สถาปนวัฒน์ และเลือดสีน้ำเงิน ของสศ กุระโรหิต เป็นต้น

ประเภทที่ ๘ นวนิยายรัก (Romantic or Love Novel) ประเภทนี้ได้แก่เรื่องความรักระหว่างชายกับหญิงในฐานะคนรักซึ่งมีผู้นิยมเขียนและอ่านกันมากที่สุด เพราะความรักเป็นจุดบันดาลใจที่สามารถทำให้มนุษย์ทำอะไร ๆ ได้ทุกอย่าง ในเมืองไทยส่วนมากเขียนปนกับเรื่อง “ครอบครัว” จนแยกกันไม่ออก ผมจะยกตัวอย่างให้ดูสัก ๒-๓ เรื่องก็เห็นจะพอ เช่น เรื่องกรรมเก่า ของดอกไม้สด เรื่อง ละอองดาว ของพนมเทียน เรื่อง หวังรักเหวลึก ของหลวงวิจิตรวาทการ เป็นต้น

ประเภทที่ ๙ นวนิยายนักสืบและอาชญากรรม (Detective and Crime Novel) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจารกรรมหรือการสืบสวนคดีต่าง ๆ เรามักจะเรียกตัวเอกของเรื่องว่า สายลับหรือนักสืบ มักจะมีความลึกลับซับซ้อนและตื่นเต้นโลดโผน เรื่องประเภทนี้มีผู้นิยมอ่านมากเหมือนกัน เช่นเรื่อง ชุต เจมส์ บอนด์ (๐๐๗) ของเอียน เฟลมมิง หรือเล็บครุฑ ของพนมเทียน เป็นต้น

ประเภทที่ ๑๐ นวนิยายตลก (Humour Novel) เป็นนวนิยายที่มุ่งให้ความบันเทิงเพื่อการผ่อนคลายอารมณ์เป็นสำคัญ เนื้อเรื่องอาจมีสาระหรือไม่ก็ได้ นักเขียนเรื่องประเภทนี้ของไทยก็มีหลายท่าน เช่น แสงทอง เขียนเรื่องชุกคุณเด็ก สีขาว นายตำรา ณ เมืองใต้ เขียนเรื่องชุตนายเลากระงังษ์ หรือ ป. อินทรปาลิต เขียนเรื่องชุกพล นิกร กิมหงวน เป็นต้น โดยเฉพาะเรื่องชุตหลังนั้นนับว่าเป็นนวนิยายขายดีในสมัยหนึ่งที่เดียว แต่มีข้อห้ามว่าอย่าอ่านในรถประจำทางเป็นอันขาด เพราะท่านอาจเปลือยตัวหัวเราะก๊ากออกมาก็ได้ ซึ่งก็จะกลายเป็นเป้าสายตาของชาวประชาที่ร่วมทางมากับท่าน และอาจถูกเข้าใจผิดได้ง่าย ๆ ว่าท่านเพิ่งหลุดออกมาจากโรงพยาบาลโรคจิตหรืออะไร ๆ ทำนองนั้น

(พบกันอีกฉบับหน้า)

การบริหารงานพัสดุ

บทความเรื่องการบริหารงานพัสดุ^๕ ได้คัดเลือกมาจากรายงานผลการสัมมนาการบริหารงานพัสดุ ซึ่งผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่านมีส่วนร่วม แต่เนื่องจากมีจำนวนมากไม่อาจนำมาลงหมดได้ จึงขอแจ้งเฉพาะรายชื่อคณะกรรมการที่จัดทำรายงานดังกล่าวไว้ *

บทความนี้จะได้นำลงในวารสารข้าราชการเป็นตอน ๆ เพื่อเผยแพร่วิชาการและการปฏิบัติงานด้านพัสดุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนาในเรื่องต่าง ๆ จึงหวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับท่านผู้อ่านทุกท่าน

คำนำ

การบริหารงานพัสดุ (Commodity Management) เป็นกิจการสำคัญและจำเป็นแก่หน่วยงานทุกแห่ง ทั้งในงานของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การธุรกิจต่าง ๆ งานหรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามโครงการ หรือแผนงานต่าง ๆ จะบรรลุเป้าหมายได้ผลสำเร็จดีมามากน้อยเพียงไรนั้นย่อมขึ้นอยู่กับระบบงาน วิธีการ และวิธีดำเนินการบริหารงานพัสดุ การบริหารงานพัสดุ (Commodity Management or Logistics Management) ^๕นี้ทางราชการทหารได้นำมาใช้เป็นเวลาประมาณสิบปีเศษแล้ว ด้วยเหตุที่สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือทางการทหารมากมาย ฉะนั้นราชการทหารได้พิจารณาเห็นความสำคัญของการบริหารงานพัสดุ จึงได้จัดตั้งโรงเรียนเพื่อฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการนี้โดยเฉพาะ

คณะกรรมการจัดทำรายงานและประเมินผล ประกอบด้วย

๑. ร.ต. ชลิต แสงศักดิ์	การทำเรือแห่งประเทศไทย
๒. นางมาลี ช่วงสุนิข	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓. พ.ท. พิชัย พรสงเคราะห์	กรมพลศึกษาทหารบก
๔. นายสุวิทย์ สหกันไทรภท	กรมชลประทาน
๕. ดร. อาทิตย์ อูไรรัตน์	สำนักงาน ก.พ.
๖. นางปิ่น คุณะเกษม	สำนักงานประมาณ
๗. นายสุภวัชร ไซพิทยาน	สำนักงาน ก.พ.
๘. น.ส. อรุณลักษณ์ วิทยาวิจิตร	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ปรากฏผลว่าทำให้งานที่ได้รับมอบหมายมานั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี สำหรับในราชการพลเรือนนั้นเพิ่งได้เริ่มรับมอบหมายโครงการช่วยเหลือต่างๆ ในวงเงินที่สูงค่าเป็นจำนวนมากตามระเบียบข้อบังคับการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการบริหารงานพัสดุในปัจจุบันนี้ ซึ่งเริ่มตั้งแต่การจัดตั้งงบประมาณ การจัดหาและจัดซื้อ การเก็บรักษา การซ่อมบำรุงและการจำหน่ายวัสดุครุภัณฑ์ต่างๆ นั้น ทางราชการพลเรือนประสบปัญหายุ่งยากมาก เนื่องจากระบบการจัดงาน วิธีการและวิธีดำเนินงาน ไม่ได้วางไว้โดยละเอียดและรัดกุม ทำให้ยากแก่การปฏิบัติงาน—และควบคุม—การบริหารให้เป็นไปตามโครงการ และไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ได้ รัฐบาลได้สูญเสียทั้งกำลังคนและกำลังทรัพย์ ตลอดจนปัจจัยต่างๆ ที่มีอยู่ และที่ได้รับใหม่นั้นเป็นจำนวนเงินมากมายในปีหนึ่งๆ การบริหารงานพัสดุจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการปรับปรุงและวางระดับมาตรฐาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและให้ได้รับผลสำเร็จที่ดีที่สุด ดังนั้นเพื่อขจัดปัญหาต่างๆ ดังกล่าวและเพื่อพัฒนางานในนี้ คณะกรรมการจึงได้จัดให้มีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการบริหารงานพัสดุนั้นภายใต้ความอุปถัมภ์ของกรมวิเทศสหการ ด้วยความร่วมมือขององค์การบริหาร วิเทศกิจแห่งสหรัฐอเมริกา (ยูซอม) และสำนักงาน ก.พ.

วัตถุประสงค์ของการสัมมนา

๑. เพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาเกิดความสนใจในการบริหารงานพัสดุและการวางแผนการซ่อมบำรุง
๒. เพื่อแนะนำให้ใช้วิธีการ และวิธีดำเนินการต่างๆ ในการบริหารงานพัสดุ
๓. ทำให้รู้ถึงวิธีการต่างๆ ที่ควรจะเลือกใช้ในการวางแผนและการนำมาใช้ในชั้นปฏิบัติงานต่างๆ ของการบริหารงานพัสดุ
๔. ทบทวนทฤษฎีการจัดการทั่วไป และการปฏิบัติเพื่อนำมาใช้ในการบริหารงานพัสดุ
๕. เพื่อให้เป็นที่เข้าใจกันอย่างกว้างขวางว่าการบริหารงานพัสดุเป็นเครื่องมือสมัยใหม่ในการปรับปรุงงานด้านการบริหารทั่วไป

๖. เพื่อกระตุ้นเตือนให้เกิดความสนใจมากขึ้นในระดับของผู้บริหารงาน ชั้นสูงของ
รัฐบาลไทยอันเป็นส่วนรวมของนโยบายที่ต้องปฏิบัติตามวิธีการดำเนินงาน

๗. แนะนำวิธีการบางอย่างในการฝึกอบรมในงานพิเศษเฉพาะ ของการบริหารงาน
พัสดุ

จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของการสัมมนา นั้น ต้องการกระตุ้นให้ผู้บริหารงาน ตลอดจน
เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านพัสดุได้ตื่นตัวและมีการปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานพัสดุให้มีประ-
สิทธิภาพยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ยังให้ทราบถึงแนวความคิดใหม่ ๆ ที่สามารถจะนำมาใช้ได้ใ
วงการรัฐบาลไทย สำหรับการสัมมนาในระดับผู้บริหารนั้นส่วนใหญ่ต้องการให้ทราบถึงแนว
ความคิดหรือวิธีการที่กว้างๆ ส่วนการสัมมนาในระดับผู้ปฏิบัติงานนอกจากจะให้ทราบถึงแนว
ความคิดทั่วๆ ไปแล้วยังมุ่งให้ทราบถึงวิธีการปฏิบัติงานอย่างละเอียด ซึ่งจะช่วยให้สามารถ
นำไปปฏิบัติในหน่วยงานนั้นๆ ได้

จึงอาจกล่าวได้ว่าหากการจัดสัมมนาได้บรรลุวัตถุประสงค์และจุดหมายดังกล่าวมาแล้ว
จะช่วยให้การบริหารงานพัสดุในราชการไทยได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และจะช่วย
ประหยัดทั้งกำลังเงินและกำลังคน ซึ่งรัฐฯ อาจจะนำรายจ่ายส่วนที่ประหยัดลงไปในนั้นไปพัฒนา
ประเทศในด้านอื่นๆ ได้ไม่มากนักน้อย

การจัดสัมมนา

ในการจัดสัมมนานี้ได้เชิญเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของหน่วยราชการต่างๆ และผู้เชี่ยวชาญ
ในด้านการบริหารงานพัสดุของประเทศไทย และสหรัฐอเมริกาบรรยายและอบรมในงาน
แต่ละชั้นให้เข้าใจในทฤษฎี หลักการ วิธีการปฏิบัติ และวิธีดำเนินการต่างๆ ตลอดจนการ
แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงานในด้านนี้ นอกจากนี้ผู้ที่ได้รับการอบรมและมีความรู้ความเข้าใจ
ดีแล้วได้ให้ความร่วมมือในการช่วยจัดงานการอบรมในรุ่นต่อไป และปรับปรุงแก้ไขให้
การสัมมนาได้รับผลสำเร็จดียิ่งขึ้นเป็นลำดับ

การสัมมนาครั้งแรกจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ถึง ๖ ธันวาคม ๒๕๑๑ ณ สำนัก
งานยุทธศาสตร์ ครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ถึง ๑๘ เมษายน ๒๕๑๒ และครั้งที่สามเมื่อ
วันที่ ๒ ถึง ๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๒ จัดขึ้น ณ สำนักงาน ก.พ.

การสัมมนาแบ่งออกเป็น ๒ ภาค คือ ภาคแรกสำหรับระดับนักบริหาร ส่วนภาคหลังสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการ การสัมมนาระดับนักบริหารในภาคแรกใช้เวลาประมาณ ๒ สัปดาห์ สัมมนาในด้านวิธีการและหลักการบริหารงานพัสดุและตกเตียงได้ตอบปัญหาต่างๆ สำหรับระดับผู้ปฏิบัติงานใช้เวลาประมาณ ๓ สัปดาห์ในด้านปฏิบัติการโดยละเอียด แต่สำหรับการสัมมนาในครั้งที่ ๓ นั้นได้จัดขึ้นเฉพาะระดับนักบริหารเท่านั้น ดังนั้นจึงได้ขยายเวลาออกไปซึ่งใช้เวลาสัมมนาประมาณ ๓ สัปดาห์

การปฏิรูปการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ

(The Future Improvement in Procurement)

เรื่องนี้เป็นผลของการอภิปรายกลุ่มผู้เข้าสัมมนา ซึ่งได้พิจารณาถึงปัญหาในปัจจุบัน และข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ

๑. กล่าวทั่วไป

การจัดงานพัสดุให้มีประสิทธิภาพเป็นที่น่าพอใจนั้น วงรอบของงานที่ต้องดำเนินการแต่ละขั้น ซึ่งประกอบด้วยการกำหนดความต้องการ การจัดหา การเก็บรักษาและแจกจ่าย ตลอดจนการซ่อมบำรุง และการจำหน่ายจะต้องสอดคล้องเกี่ยวโยงกัน งานชิ้นใดลบก็น่าห่วงไปก็จะมีผลต่องานชิ้นอื่นด้วย เรียกว่าเกี่ยวพันกันเป็นลูกโซ่ทีเดียว อย่างไรก็ตามแม้จะเป็นเช่นนั้นก็ตาม ลักษณะของการดำเนินการแต่ละขั้นอาจแยกศึกษา กำหนดหลักการและกรรมวิธีปฏิบัติออกจากกัน เพียงแต่อย่าให้ขัดกันเท่านั้น การพิจารณาเสนอของเอกสารฉบับนี้ จะได้กล่าวโดยตรงในขั้นของการจัดหาเท่านั้น

แนวความคิดและข้อเสนอแนะที่กล่าวไว้ในเอกสารนี้ ได้สรุปรวบรวมใหม่ โดยอาศัยข้อพิจารณาและความคิดเห็นต่าง ๆ ในที่ประชุมสัมมนา

๒. ขอบเขตของเรื่องที่เสนอ

คำว่า การจัดหา เป็นคำที่ค่อนข้างจะกว้างมากเกินไป กล่าวคือ เป็นการกระทำใดๆ ที่จะได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ ซึ่งในที่นี้หมายถึง พักตร์ การกระทำนั้นๆ ตามความเข้าใจของเจ้าหน้าที่จัดงานพัสดุ ย่อมหมายรวมถึง การจัดซื้อ การเบิก การโอน การซ่อมทำ การให้หรือการได้รับความช่วยเหลือ การแลกเปลี่ยน การยืม การเกณฑ์ และอื่นๆ รวมทั้งการ

ผลิตขึ้นมาด้วย ดังนั้นถ้าจะกล่าวในหัวข้อเรื่องการจัดหาแล้ว แต่ละวิธีการที่จะให้ได้พัสดุมา จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความชำนาญหลายด้านด้วยกัน นั่นคือ การพิจารณาจะต้องแยกเป็น เรื่องๆ ไป เรื่องที่นับว่าสำคัญที่สุด มีปัญหามากที่สุดต่อการดำเนินการด้านพัสดุของส่วน ราชการในขณะนี้คือ การจัดซื้อ จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะพึงเล็งเฉพาะ “การจัดซื้อ” เพียงหัวข้อเดียว ฉะนั้นเนื้อเรื่องต่างๆ ที่จะกล่าวต่อไปนี้ ล้วนเป็นเรื่องของการจัดซื้อทั้งสิ้น

๓. วัตถุประสงค์ของการจัดซื้อ

การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดซื้อว่า ต้องการอย่างไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะ ของกิจการ แต่ส่วนใหญ่แล้ว มักจะพอนำมาใช้กันได้ เพียงแต่เปลี่ยนแปลงหรือตัดทอน เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับลักษณะของกิจการนั้นๆ ให้มากที่สุด ในที่นี้ได้อาศัยวัตถุประสงค์ใน การจัดซื้อสำหรับกิจการอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยมาดัดแปลงบางข้อให้เข้ากับลักษณะการ ดำเนินงานของรัฐบาลไทย วัตถุประสงค์ในการจัดซื้อของรัฐบาลไทย ควรเป็นดังนี้.—

- ๓.๑ เพื่อสนับสนุนหน่วยราชการต่างๆ (หน่วยใช้) ด้วยพัสดุ ให้การดำเนินการ ของหน่วยราชการเหล่านั้น เป็นไปตามหมายกำหนดการที่วางไว้ตลอดไปโดย ไม่ขาดตอน
- ๓.๒ เพื่อให้การใช้งบประมาณที่จะนำไปสร้างสต็อกพัสดุให้น้อยที่สุด โดยไม่เสียผล ทางด้านความปลอดภัยที่จะขาดมือ และทางด้านการประหยัด
- ๓.๓ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาพัสดุซ้ำกัน พักใช้ไม่ได้และพัสดุล้าสมัย ให้เกิดขึ้น น้อยที่สุด
- ๓.๔ เพื่อรักษาคูณสมบัติมาตรฐานของพัสดุ โดยอาศัยความเหมาะสมในการใช้ เป็นหลัก
- ๓.๕ เพื่อจัดซื้อพัสดุในราคาที่ยุติธรรมที่สุด โดยไม่เสียผลทางด้านคุณภาพของพัสดุ และการบริการที่ต้องการ
- ๓.๖ เพื่อใช้งบประมาณให้ได้ประโยชน์มากที่สุด

๔. นโยบายในการจัดซื้อ

เพื่อให้การจัดซื้อประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เจ้าหน้าที่จัดซื้อจะ ต้องพยายาม “จัดซื้อให้ดีที่สุด” (Best Buy) การจัดซื้อที่ดีที่สุคนั้นได้แก่ การจัดซื้อพัสดุที่ได้

คุณสมบัติถูกต้อง ในจำนวนที่ตกลงใจถูกต้อง ในจังหวะเวลาที่ถูกต้อง ในราคาที่ถูกต้อง จากแหล่งหรือผู้ขายที่ถูกต้อง และนำไปส่งยังตำบลที่ถูกต้อง (To buy materials of the right quality, in the right quantity, at the right time, at the right price, from the right source, with delivery at the right place.)

ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่จัดซื้อในการที่จะให้ได้มาซึ่ง “การซื้อที่ดีที่สุด” นั้น ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ง่ายเลย ปัญหาอยู่ที่คำว่า “ถูกต้อง” กล่าวคือ แค่นั้น เพียงใด และอย่างไร ที่ว่า “ถูกต้อง” ทุกกิจการที่อาศัยการได้มาซึ่งพัสดุจากการจัดซื้อเป็นหลักก็จำเป็นต้องกำหนดนโยบาย วิธีปฏิบัติ ตลอดจนการควบคุมการจัดซื้อ เพื่อหวังผลที่คำว่า “ถูกต้อง” ทั้งนี้ ยกตัวอย่างเช่น การที่จะได้พัสดुकุณสมบัติถูกต้อง ก็อาจกำหนดวิธีชี้แจงคุณลักษณะของพัสดุ อย่างไรบ้าง ผู้ขายจึงจะจัดส่งให้ถูกต้องตามที่ต้องการ จะต้องมีการควบคุมสต็อกอย่างเหมาะสมเพื่อให้ได้ทราบความต้องการที่ใกล้เคียงที่สุด ซึ่งจะได้นำมาใช้ตกลงใจในจำนวนซื้อ และจังหวะเวลาในการซื้อที่ถูกต้อง เหล่านี้เป็นต้น รัฐบาลไทยก็เช่นเดียวกัน ได้ออกระเบียบขึ้น คือระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๔๙๘ ว่าด้วยการพัสดุ และระเบียบว่าด้วยการจ้าง และมีการปรับปรุงเพิ่มเติมให้เหมาะสมตามระยะเวลา เจ้าหน้าที่จัดซื้อและเจ้าหน้าที่จัดงานพัสดุย่อมสามารถเข้าใจและแยกแยะออกมาได้ว่า ระเบียบตอนใดกำหนดไว้เพื่ออะไร

๕. วิธีปฏิบัติในการจัดซื้อของรัฐบาลไทย

การปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อของรัฐบาลไทยนี้ เป็นที่น่าสังเกตและน่าสนใจมากก็ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามระเบียบต่าง ๆ ที่กล่าวในตอนท้ายของข้อ ๔ แล้ว ยังจำเป็นต้องเรียนรู้และปฏิบัติตามระเบียบการงบประมาณและการเงินด้วย เพราะเงินกับพัสดุจะต้องควบคู่กันไปเมื่อมีการซื้อและการขาย ลักษณะของการดำเนินการด้านการจัดซื้อนั้น สำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ควบคุมนโยบายโดยออกเป็นระเบียบให้หน่วยราชการปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้มีความอ่อนตัว หน่วยต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบก็ไปกำหนดระเบียบปฏิบัติย่อย ๆ ให้เหมาะสมกับงานและสถานภาพของหน่วยนั้น ๆ อีกต่อหนึ่ง ลักษณะการควบคุมการจัดซื้ออาศัย “วงเงินที่จะอนุมัติให้ซื้อได้” เป็นหลัก โดยกำหนดให้สอดคล้องกับตำแหน่งที่กำหนดในการจัดส่วนราชการของรัฐบาลไทย เวลาเดียวกันที่กำหนดวิธีซื้อโดยอาศัย “วงเงินที่ซื้อแต่ละคราว” เป็นเครื่องมือในการควบคุม

ทั้งนี้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า การจัดซื้อต้องเรียนรู้ระเบียบการงบประมาณและการเงินด้วย ผู้ที่มีตำแหน่งที่มีอำนาจในการอนุมัติซื้อตามระเบียบการจัดซื้อจริง แต่ถ้าไม่ได้ถึงงบประมาณ (ไม่มีเงิน) ก็ไม่มีอำนาจไปโดยปริยาย ลักษณะการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลไทยในขณะนี้ได้จัดสรรงบประมาณจัดซื้อไปถึงระดับกรม ดังนั้นกรมใดที่ถึงงบประมาณอธิบดี หรือหัวหน้าหน่วยก็มีอำนาจในการอนุมัติซื้อตามระเบียบที่กำหนดไว้ หากเกินอำนาจเพราะวงเงินสูง ก็เสนอขออนุมัติขึ้นไปตามลำดับ จึงพอสรุปได้ว่า ปัจจุบันนี้ นโยบายหลักในการจัดซื้อของรัฐบาลไทยคือ ให้แต่ละกรมหรือหน่วยงานในระดับกรมดำเนินการจัดซื้อเองตามกำลังงบประมาณที่ได้รับจัดสรร หรือกล่าวสั้น ๆ ว่า แยกกันซื้อ หรือต่างหน่วยต่างซื้อ

๖. ปัญหาที่ต้องพิจารณา

ระบบแยกกันซื้อหรือต่างหน่วยต่างซื้อ (Decentralized purchasing) ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ได้มีสิ่งบอกเหตุทั้งที่เด่นชัดและคลุมเครือหลายประการที่แสดงให้เห็นว่า ไม่ใช่เป็น “การจัดซื้อที่ดีที่สุด” ตามหลักการที่กล่าวมาแล้ว เช่นพัสดุอย่างเดียวกัน แต่ละหน่วยซื้อในราคาแตกต่างกันบ้าง การกำหนดคุณสมบัติของพัสดุที่ซื้อเป็นประโยชน์ต่อผู้ขายบางรายบ้าง การกำหนดเวลาซื้อ จำนวนซื้อ และการพิจารณาเลือกผู้ขายของบางหน่วยราชการสะท้อนให้เห็นความไม่สุจริตบ้าง และอื่น ๆ อีกมากมาย ทำให้เกิดปัญหาหลักขึ้นว่า “ควรจะให้ส่วนกลางซื้อดี (Centralized Purchasing) หรือจะให้ต่างหน่วยต่างซื้อต่อไป หรือจะเอาอย่างไรกันแน่”

ในการพิจารณาปัญหาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปและข้อเสนอแนะ จะได้พิจารณาวิเคราะห์ผลดีที่ได้รับ และผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการให้ส่วนกลางซื้อเป็นหลัก

๗. การวิเคราะห์ “การให้ส่วนกลางซื้อ” (Centralized Purchasing)

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจให้แจ่มชัดเสียก่อนว่า คำว่า “ส่วนกลาง” นั้น อยู่ที่ไหนเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดส่วนราชการของรัฐบาลไทย จะเห็นว่าขณะนี้เป็นการจัดซื้อแบบแยกกันซื้อ เพราะเป็นระดับกรม ถ้ายกระดับการซื้อให้มาอยู่ในระดับกระทรวง ก็ยังกล่าวให้ชัดไม่ได้ว่าเป็นส่วนกลาง คือ เป็นส่วนกลางจริง แต่เป็นส่วนกลางของกระทรวงนั้น ยังไม่ใช่ส่วนกลางของชาติ ฉะนั้น ในการวิเคราะห์ต่อไปข้างล่างนี้

ให้เข้าใจว่า “การให้ส่วนกลางซื้อ” นั้น เป็นส่วนกลางระดับชาติ กล่าวคือ รัฐบาลอาจมอบหมายงานด้านจัดซื้อให้แก่ส่วนราชการใดส่วนราชการหนึ่ง หรือจะตั้งขึ้นใหม่ เป็นผู้รับผิดชอบ แต่ผู้เดียวในการจัดซื้อพัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในราชการทั้งหมด

๗.๑ ผลที่ได้รับ

- ๗.๑.๑ ได้ประโยชน์ทางด้านเทคนิคการซื้อ เพราะจำนวนที่ซื้อมากจนเป็นที่ประทับใจของบรรดาผู้ขายทั้งหลาย
- ๗.๑.๒ สามารถควบคุมคุณสมบัติของพัสดุได้ตามที่ต้องการ คือ ทำให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพราะมีกำลังซื้อสูง
- ๗.๑.๓ ทำให้เจ้าหน้าที่จัดซื้อมีความชำนาญ และรอบรู้ในพัสดุแต่ละประเภท เพราะต้องศึกษาและซื้ออยู่เป็นประจำ ตลอดจนประหยักราคาของเจ้าหน้าที่
- ๗.๑.๔ มีความอ่อนตัวในการกำหนดเงื่อนไขในการทำสัญญา เช่น เงื่อนไขการนำส่งไปยังที่ต่าง ๆ
- ๗.๑.๕ มีโอกาสโอนพัสดุที่หน่วยหนึ่งไม่ใช้ไปให้หน่วยที่ต้องการได้ เรียกว่าใช้พัสดุนั้นให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ไม่ต้องจัดซื้อใหม่
- ๗.๑.๖ การล้าสมัยอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงแบบของพัสดุ โดยเฉพาะอุปกรณ์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นน้อย เพราะสามารถนำพัสดุมารวมกันแล้วมอบให้หน่วยใดหน่วยหนึ่งใช้ต่อไปได้ หรือโอนให้หน่วยที่ยังใช้ได้อยู่ได้
- ๗.๑.๗ ตามสภาพที่เป็นจริง แหล่งขายส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ ถ้าเป็นแหล่งขายต่างประเทศก็ต้องส่งพัสดุผ่านกรุงเทพฯ เกือบทั้งหมด ฉะนั้นส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินการติดต่อก็เป็นการเหมาะสม
- ๗.๑.๘ หน่วยราชการส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ นั่นคือแหล่งที่ต้องการพัสดุ ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ นับว่าเป็นการสะดวกในการแจกจ่าย
- ๗.๑.๙ สะดวกในการควบคุมและดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมในประเทศไทย โดยเฉพาะองค์การต่าง ๆ

๗.๒ ผลเสียที่เกิดขึ้น

- ๗.๒.๑ ความต้องการของแต่ละส่วนราชการบางอย่างย่อมไม่เหมือนกัน เพราะความต้องการนั้นย่อมเกิดขึ้นจากหน้าที่ ความรับผิดชอบ ที่ตั้ง ตลอดจนสถานะแวดล้อมของส่วนราชการเหล่านั้นไม่เหมือนกัน
- ๗.๒.๒ โดยหลักปฏิบัติแล้ว หัวหน้าส่วนราชการแต่ละหน่วยย่อมต้องรับผิดชอบในความล้มเหลวและความสำเร็จของเขา เขาก็ควรจะต้องรับผิดชอบในงานที่เกี่ยวข้องกันทั้งหมด เมื่อโอนการจัดซื้อมาให้ส่วนกลางจัดการให้ และเกิดมีอุปสรรคจัดซื้อส่งให้ไม่ทัน หรือไม่ตรงความประสงค์ ทำให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงขึ้นในหน่วยงานนั้น จะประเมินผลกันอย่างไร
- ๗.๒.๓ หน่วยราชการบางหน่วยในระดับกรม มีความต้องการพัสดุแต่ละคราวเป็นจำนวนมากพอที่จะสร้างความประทับใจแก่บรรดาผู้ขายเหมือนกัน
- ๗.๒.๔ การดำเนินงานของส่วนกลางมีหลายชั้นที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า การจัดซื้อแต่ละคราวจะต้องใช้เวลาอย่างมากแน่นอน เช่นนี้อาจทำให้หน่วยที่ต้องการต้องรอคอย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยที่อยู่ห่างไกลออกไปจากกรุงเทพ ฯ สุดท้ายก็จะกลายเป็นว่า งานของแต่ละหน่วยจะบรรลุผลได้อยู่ที่การจัดซื้อพัสดุ
- ๗.๒.๕ เมื่อพิจารณาระบบการทำงานของข้าราชการไทยแล้ว การตั้งส่วนกลางขึ้นนี้ แทนที่จะได้ผลตามที่หวัง อาจกลับเป็น Bottle-neck หรือ Red-Tape เพิ่มขึ้นอีกหน่วยหนึ่ง
- ๗.๒.๖ การที่จะให้ส่วนกลางปฏิบัติงานได้ผลจริง ๆ จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการจัดงานด้านนี้อีกหลายประการ ที่สำคัญ ๆ ได้แก่ การจัดให้มีเงินทุนหมุนเวียนอย่างเพียงพอ การจัดทำรายการพัสดุนั้นเพื่อใช้เป็นภาษากลางในการเสนอความต้องการ การจัดทำคุณลักษณะ

ของพัสดุให้สอดคล้องกับการซื้อ และบางที่การจัดตั้งคลังกลาง (Central Warehouse) ซึ่งต้องใช้ทุนเป็นจำนวนสูงอาจจำเป็นก็ได้ งานเหล่านี้ต้องอาศัยบุคคลที่รอบรู้และมีประสบการณ์จริงๆ แค่นั้นยังไม่พอจะต้องเป็นผู้ขยันขันแข็งและไม่โกงด้วย เรามีเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวแล้วเพียงพอหรือยัง

๗.๓ การประเมินค่า

เรื่องของระบบการจัดซื้อว่าควร Centralized หรือ Decentralized นี้ ในทางธุรกิจได้รับการสนใจกันเป็นอันมาก ผลปรากฏว่าหาคำตอบที่ดีที่สุดยังไม่ได้ Stuart F. Heinritz and Paul V Farrell ซึ่งเป็น Senior Editor และ Editor ของ Purchasing Magazine ตามลำดับ ได้ชี้ให้เห็นผลไว้ในหนังสือ Purchasing: Principles and Applications 4 th. Ed 1965 หน้า ๔๘ ว่า ประมาณ ๒๕ % ของ Multi—plant Companies ได้ใช้ระบบส่วนกลางอย่างเคร่งครัด (Strongly Centralized) โดยพัสดุส่วนใหญ่ส่วนกลางซื้อ และส่วนน้อยได้มอบให้สาขาซื้อ และกำหนดให้ซื้อในกรณีเร่งด่วน หรือพัสดุราคาต่ำเท่านั้น ประมาณ ๑๕ % ใช้ระบบให้แต่ละโรงงาน จัดซื้อเอง (Decentralized) ส่วนอีกประมาณ ๖๐% ใช้ระบบปรานีปรานอม คือ ใช้ระบบ Decentralized Syetam with Centralized Coordination and Controls เรียกว่า ต้องการที่จะนำเอาผลดีของระบบทั้งสองมาใช้ให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด ระบบของรัฐบาลไทยเรานั้น ก็ดูประหนึ่งว่าจะอยู่ในกลุ่ม ๖๐% เหมือนกัน แต่ยังไม่มี Centralized Coordination and Controls ที่รัดกุมและยังเกิดผล มีแต่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีมาแล้วเพียงอย่างเดียว และรู้สึกว่าการ Decentralized ในระดับต่ำ ทำให้เกิดหน่วยจัดซื้อแยกกันจัดซื้อมากเกินไป จึงเห็นว่าน่าจะเป็นการเหมาะสมที่จะให้ระบบคงเป็นไปตามเดิม แต่ปรับปรุงด้านต่างๆ และกำหนดระเบียบปฏิบัติให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

สมมุติว่า การพิจารณาสรุปได้ว่า ควรเปลี่ยนเป็นระบบให้ส่วนกลางจัดซื้อ ก็จะมี ปัญหาที่สำคัญไม่แพ้ปัญหาอื่นเกิดขึ้นคือ เราจะหาวิธีเปลี่ยนจากระบบที่เป็นอยู่เวลานี้ ไปหา ระบบใหม่อย่างเหมาะสมได้อย่างไร ได้พิจารณาแล้วอย่างน้อยอาจทำได้ ๓ วิธีคือ วิธีที่ ๑ จัดตั้ง Central Purchasing ขึ้นทันที มอบอำนาจให้จัดซื้อพัสดุที่หน่วยราชการต่างๆ ใช้ ทั้งหมดโอนเจ้าหน้าที่และขนย้ายเอกสารต่างๆ จากหน่วยจัดซื้อที่เคยแยกซื้อขึ้นกับส่วน ราชการต่างๆ มารวมกันให้หมด วิธีนี้เรียกว่าเป็นวิธีทหาร เห็นผลทันการ แต่ผลสะท้อน ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ต่อต้านจะเกิดขึ้นทั่วไป และไม่แน่ว่า Central Purchasing ที่ตั้งขึ้นแบบนั้น นั้น จะดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพทันทีหรือไม่ วิธีที่ ๒ จัดตั้ง Central Purchasing ขึ้น ทันทีเช่นกัน ให้ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับการงานด้านการจัดซื้อทั้งหมด และยังคง ใช้สิทธิหน่วยราชการที่ถืองบประมาณเหล่านั้นจัดซื้อต่อไปได้ หรือจะให้ส่วนกลางจัดซื้อให้ก็ ได้ เจ้าหน้าที่ของส่วนกลางอาจคัดเลือกจากเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ มาบางส่วน วิธี นี้เรียกว่า เป็นวิธีพลเรือน คือค่อยเป็นค่อยไป ช้าหน่อยจะเสียค่าใช้จ่ายสูงไปบ้างไม่เป็นไร ผลสำเร็จที่จะเกิดขึ้นอยู่ที่ประสิทธิภาพของส่วนกลางที่จะพิสูจน์ให้ส่วนราชการยอมรับว่า ซื้อ พัสดุในราคาที่ถูกลงกว่า บริการดี และมีอะไรๆ ที่เหนือกว่าด้วยประการทั้งปวง วิธีนี้ก็คลุมเครือ เหมือนกัน คืออีกนานเท่าใด ส่วนกลางจะพิสูจน์ตัวเองได้ วิธีที่ ๓ จัดตั้ง Central Purchasing Committee ขึ้น ให้หัวหน้าฝ่ายจัดซื้อของส่วนราชการต่างๆ ที่สำคัญๆ มาเป็นกรรมการเลือก ประธานให้เหมาะสม และให้ขึ้นตรงต่อหน่วยราชการที่เหมาะสม โดยให้คณะกรรมการมี อำนาจในการกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติได้ วิธีนี้เรียกว่าเป็นวิธีการเมือง ผลที่ได้รับอาจ ได้รับความร่วมมือด้วยดี และกรรมการเหล่านั้นอาจช่วยพัฒนาเครื่องมือในการดำเนินงาน ถึงที่กล่าวมาแล้วได้อย่างดี แต่เมื่อพิจารณาถึงผลที่จะได้รับจริงของการใช้คณะกรรมการซึ่งมี ทั่วอย่างอยู่มากมายแล้ว ความมั่นใจในผลสำเร็จมีน้อยมาก

ปัญหาการเปลี่ยนจากระบบหนึ่งไปหาอีกระบบหนึ่งนี้ นับว่าพอชี้ให้เห็นหนทางที่ จะเลือกเอาวิธีการมาใช้ได้ทั้งระบบการรวมการซื้อ และระบบแยกกันซื้อ

ระบบการจัดซื้อส่วนกลางนี้ ถ้าเรามองย้อนหลังไปในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ไม่นานนัก จะเห็นว่าไม่ใช่เป็นแนวความคิดใหม่ ความจริงรัฐบาลไทยได้เคยวางแผนและ

ดำเนินการมาแล้ว นั่นคือ การจัดตั้งหน่วยกลางซึ่งเรียกว่า องค์การจัดซื้อสิ่งของเหลือใช้หลังสงคราม ซึ่งเรียกย่อๆว่า “ออส” ขึ้น ได้รับการยืนยันจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ว่า หลักการเก่าๆ ที่กำหนดขึ้นนั้นเรียบง่ายและรัดกุมดีมาก แต่การปฏิบัติการจริง ผลออกมาไม่ประสบผลสำเร็จจึงจำเป็นต้องยุบตัวเอง การรื้อฟื้นของเดิมที่เคยล้มเหลวมาแล้วมาเริ่มต้นใหม่ เรียกชื่อเสียใหม่ ใช้คนใหม่อาจจะทำได้ แต่การที่จะได้มาซึ่งการสนับสนุนและยอมรับในทันทีนั้นโดยอ้อมเป็นไปได้ไม่ง่ายเลย

ในระยะปีหรือสองปีที่ผ่านมารัฐบาลไทยได้ออกระเบียบเพิ่มเติมและแก้ไขจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๔๙๘ เกือบข้าง ในส่วนที่ได้ประเมินค่าแล้วว่าประสบความสำเร็จก็คือ การให้รวมการจัดซื้อเครื่องพิมพ์ในระดับกระทรวง นับว่าเป็นผลสะท้อนเบาๆ ส่วนหนึ่งที่ชี้ให้เห็นประโยชน์ของการรวมการจัดซื้อ แต่จะกระโดดไปทันทีว่า การรวมการซื้อดังกล่าวนี้ดีแล้วยังไม่ได้

๘. ข้อเสนอ

ตามที่ได้ทำการวิเคราะห์และประเมินค่ามาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การจัดซื้อมีประสิทธิภาพมากที่สุด ระบบการจัดซื้อสำหรับรัฐบาลไทยทั้งในปัจจุบันและในอนาคตที่คาดว่าจะบังเกิดขึ้นของการเปลี่ยนแปลงมีบทบาทไม่มากนัก ควรจะได้ใช้ระบบ Decentralized System ในระดับกระทรวงและ Centralized Coordination and Controls ในระดับชาติ โดยมีแนวความคิดดังนี้.—

- ๘.๑ หน่วยที่ควบคุมและประสานงานในระดับชาติ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และควบคุมในด้านการจัดซื้อทั้งหมดไม่มีหน้าที่จัดซื้อเอง
- ๘.๒ ให้ทุกกระทรวงมอบหมายให้หน่วยใดหน่วยหนึ่งในสังกัด ทำหน้าที่เป็น “ศูนย์การจัดซื้อ” ของกระทรวงทำหน้าที่ควบคุมการจัดซื้อและงบประมาณจัดซื้อทั้งหมดที่ได้รับ และมีหน้าที่จัดซื้อพัสดุที่เป็น Common items และพัสดุสำคัญ มีราคาสูงที่ไม่เหมาะสมจะให้หน่วยใช้ซื้อ นอกนั้นก็กระจายอำนาจให้หน่วยรอง (ระดับกรม) หน่วยท้องถิ่นจัดซื้อเองตามความเหมาะสม

- ๘.๓ เมื่อการดำเนินการในสองข้อข้างต้น โดยได้เริ่มปฏิบัติและประเมินผลได้ประสบความสำเร็จแล้วให้พยายามรวบรวม Common items ที่ทุกส่วนราชการใช้ร่วมกันได้หมด เช่นพวกเครื่องเขียน เครื่องเรือน เครื่องมือ เครื่องใช้ในสำนักงาน เป็นต้น มอบหมายให้ “ศูนย์การจัดซื้อ” ของแต่ละกระทรวงรับจัดซื้อให้ทั้งหมดตามรายการที่รับผิดชอบไป
- ๘.๔ พิจารณาปรับปรุงระบบงบประมาณด้านการจัดซื้อให้สอดคล้องกับระบบการจัดซื้อ และปัญหาทางด้านการจัดซื้อ

๘. ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้แนวความคิดตามที่สรุป ปฏิบัติได้ด้วยความมั่นใจ จำเป็นจะต้องมีข้อเสนอแนะในการวางแผนงาน การปฏิบัติงาน และการควบคุมงาน อันเกี่ยวกับการจัดซื้ออย่างเหมาะสม รอบคอบ ครบถ้วน และประหยัด ขอเสนอแนะขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้.—

- ๘.๑ ควรให้มีหน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นหน่วยที่รับผิดชอบด้านกำหนดนโยบาย ประสานงาน และควบคุมการจัดซื้อในระดับชาติ (ทำหน้าที่คล้ายกับสำนักงาน ก.พ. ที่เกี่ยวกับบุคคล หรือสำนักงานงบประมาณที่เกี่ยวกับเรื่องเงิน แต่หน่วยงานนี้ทำหน้าที่เกี่ยวกับพัสดุ ซึ่งต่อไปในอนาคตหน่วยงาน ทั้งสามนี้จะต้องประสานกันอย่างใกล้ชิด เพราะคนของและเงิน เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงกันไม่ได้)

งานที่ต้องมีการเตรียมการไว้ให้พร้อมก่อนเริ่มใช้ระบบนี้ ที่สำนักงานต้องทำ ซึ่งสำคัญและขาดไม่ได้ มีดังนี้.—

- ๘.๑.๑ การปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการพัสดุ ให้สอดคล้องกับระบบที่กำหนดขึ้น ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายด้านต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการพัสดุ
- ๘.๑.๒ จัดทำหนังสือคู่มือในการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานขึ้น เพื่อให้หน่วยจัดซื้อต่าง ๆ ได้ใช้เป็นหลักปฏิบัติ (แทนที่จะให้หน่วยซื้อพยายามตีความเอาจากระเบียบหรือนโยบายที่บ่งไว้ในข้อ ๘.๑.๑) คู่มือที่ใช้ในการปฏิบัติจะต้องแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมอยู่เสมอ และสามารถใช้เป็นเอกสารที่จะใช้ฝึกอบรมได้ด้วย

- ๔.๑.๓ เมื่อจัดทำคู่มือการปฏิบัติการแล้ว ควรจะจัดให้มีการฝึกอบรมขึ้น โดยแบ่งเป็นระดับ Orientation และ in-service training ขึ้น ผู้ที่จะเข้ารับการฝึกอบรมก็ควรจะคัดเลือกให้เหมาะสมตามหน้าที่ที่จะปฏิบัติต่อไป
- ๔.๑.๔ จัดทำเอกสารเกี่ยวกับรายละเอียดหรือคุณลักษณะเฉพาะ (Specifications) ของพัสดุ ที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการดำเนินการจัดซื้อ นอกจากนั้นการใช้รหัสในการขอเบิก การระบุความต้องการก็เป็นสิ่งช่วยให้เกิดความสะดวกขึ้นด้วย
- ๔.๑.๕ จัดทำเอกสารรายการพัสดุ (Catalog) ขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อกลางหรือภาษากลางที่จะใช้เสนอความต้องการและแจกจ่ายได้อย่างถูกต้อง ไม่สับสน โดยเฉพาะสำหรับ Common items
- ๔.๑.๖ จัดทำเอกสาร อัตราพัสดุประจำส่วนราชการ (Allowance Lists) ขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการคำนวณความต้องการ และควบคุมการใช้ให้เป็นอย่างประหยัด

เรื่องสำคัญๆ ที่ต้องจัดทำให้เสร็จ และแจกจ่ายออกไปก่อนการเริ่มต้นระบบใหม่นี้ จะให้ประสบผลสำเร็จได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบรรดาเจ้าหน้าที่พัสดุของส่วนราชการต่างๆ และตลอดจนนักวิชาการมาช่วยกันทำให้ออก ซึ่งเรื่องนี้ใครขอเสนอแนะว่า ควรจัดขึ้นเป็นรูปของคณะกรรมการฯ ชุดต่างๆ แต่ละชุดก็กำหนดหน้าที่ให้ชัดว่า ทำอะไร จะให้เสร็จเมื่อใด โดยมีคณะกรรมการบริหาร (Steering Committee) เป็นผู้วางหมายกำหนดการ และอนุมัติวิธีดำเนินการ ส่วนราชการที่รับผิดชอบนี้ จะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกด้านสถานที่ Facilities และเจ้าหน้าที่ให้ กรรมการเหล่านั้นไม่มีปัญหาจะต้องเลือกเฟ้นจากเจ้าหน้าที่พัสดุของส่วนราชการต่างๆ

เมื่อเอกสารต่างๆ เรียบร้อย ให้ทำการทดสอบ แก้ไข ให้เหมาะสม และเริ่มวางแผนอบรมทันที โดยร่วมมือกับ ก.พ. และสำนักงานงบประมาณ

เมื่อประกาศใช้แล้ว ยกเลิกคณะกรรมการฯ มอบหมายงานการแก้ไขปรับปรุงควบคุมประสานงาน ให้สำนักงานที่รับผิดชอบรับดำเนินการต่อไป ซึ่งงานส่วนใหญ่น่าจะเป็นงานที่ต้องสำรวจตรวจสอบ และอนุมัติหลักการต่างๆ ที่หน่วยจัดซื้อต่างๆ เสนอขึ้นมา

๔.๒ ควรแจ้งให้กระทรวงต่างๆ ทราบเจตนารมณ์ แนวความคิด นโยบาย และอื่นๆ อย่างชัดเจน เพื่อให้กระทรวงเหล่านั้นได้พิจารณาว่า จะมอบให้ส่วนราชการใด ทำหน้าที่เป็นศูนย์การจัดซื้อของกระทรวง (ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นสำนักงาน ปลัดกระทรวงเสนอไป) และในเวลาเดียวกันก็ควรจัดทำสิ่งต่างๆ ดังนี้.—

๔.๒.๑ ให้ความร่วมมือในการส่งเจ้าหน้าที่พัสดุที่สามารถมาร่วมเป็นกรรมการ หรือมาช่วยทำงานต่างๆ ที่สำนักงานกลางฝ่ายพัสดุ

๔.๒.๒ ดำรวจสภาวะของพัสดุต่างๆ ในครอบครอง และเสนอแนะเรื่องต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อ ๔.๑ เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของกระทรวง เช่น อัตราพัสดุประจำหน่วย และการกระจายอำนาจจัดซื้อ เป็นต้น

๔.๒.๓ เสนอความต้องการต่างๆ ที่ยังขาดอยู่ เพื่อที่จะให้ปฏิบัติงานนี้ได้ภายใน เวลาอันสมควร

๔.๓ ควรให้สำนักงานประมาณ สำนักงาน ก.พ. และหน่วยงานส่วนกลางที่รับผิดชอบด้านพัสดุ ได้ประสานงานกันอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่เริ่มต้น และสิ้นสุดท้าย ร่วมกันพิจารณางาน เพื่อวางโปรแกรมการดำเนินการให้สอดคล้องกันต่อไป

ข้อเสนอแนะในการดำเนินการให้บรรลุผลตามข้อสรุปที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นว่า หัวใจของความสำเร็จอยู่ที่การเตรียมการทุกอย่างไว้อย่างพร้อม แล้วจึงจะเริ่มปฏิบัติ ขอเน้น ด้วยความหนักใจว่า ถ้าสั่งดำเนินการทันที โดยไม่มีเครื่องมือ หรือเอกสารที่เสนอไว้ให้ เจ้าหน้าที่ดำเนินการใช้เป็นหลักแล้ว ผลดีที่จะได้รับจากระบบนี้ จะอยู่ห่างไกลจนเอื้อมไม่ถึง เมื่อเป็นเช่นนั้น จะเห็นว่าข้อเสนอแนะจะเป็นผลได้ จะต้องได้รับการเสียสละในด้านการกำลังใจ กำลังกาย และกำลังความคิดของเจ้าหน้าที่พัสดุ และนักวิชาการด้านนี้ ที่จะช่วยกันทุกวิถีทาง ทั้งในด้านการเริ่มต้นและปรับปรุงดูแลให้มีประสิทธิภาพตลอดไป.

เหล้ารักขาอย่างอื่นไว้ได้หมด เว้นเกียรติยศ

- สุภาณิดอังกฤษ

ศิลปการปกครองคน

โดย **วิโรจน์ ภูจินดา**

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

หมู่บ้าน “โคกใหญ่” ตั้งอยู่ในท้องถื่นทุรกันดาร ทางไปมา
ไม่สะดวกเหมือนคนอยู่ในเมือง ถนนหนทางติดต่อระหว่างหมู่บ้าน
ต่อหมู่บ้าน หมู่บ้านต่อบ้าน หรือหมู่บ้านกับที่ว่าการอำเภอนั้น
ในฤดูฝนเช่นนี้แทบจะเรียกว่าไม่สามารถติดต่อถึงกันด้วยยานพาหนะ
ได้เลย หากจะเดินทางด้วยเท้าแล้วจะต้องกินเวลาไม่น้อยกว่า
๘ ชั่วโมง จากหมู่บ้านโคกใหญ่ถึงที่ว่าการอำเภอ

ที่หมู่บ้านโคกใหญ่นี้เอง มีหญิงชราคนหนึ่งชื่อ “ยายจันทร์” ยายยายจันทร์ล่วงพ้น
วัย ๖๐ ปีไปแล้ว แต่ยายจันทร์ยังดูกระฉับกระเฉงราวกับคนอายุ ๔๐ ปีเท่านั้น ที่ยายจันทร์
กระฉับกระเฉงกระชุ่มกระชวยนั้น เห็นจะเป็นด้วยยายจันทร์ออกกำลังกายทำมาหากินอยู่
ตลอดเวลา ยายจันทร์ไม่ยอมปล่อยให้เวลาล่วงเลยไปโดยไม่ทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง
ยายจันทร์เป็นคนที่ค่อนข้างจะเอาใจรัฐบาลอยู่มาก ก็ว่า แก่ถือนโยบายส่งเสริมการเลี้ยงไก่
ของรัฐบาลประจักษ์ศิลปาคม ด้วยเหตุนี้ยายจันทร์จึงเผ่าฟุ่มฟักเอาแต่เลี้ยงไก่มาตั้งแต่แกยังสาว
แรกรุ่นจนแก่ถึงป่านนี้ยายจันทร์หาละทิ้งนโยบายรัฐบาลโดยมิได้ทอดทิ้งแต่อย่างใด ยายจันทร์
จึงสมควรได้รับเหรียญตราจากรัฐบาลที่ทนเลี้ยงไก่ชนิดทนทนอด แต่จะเป็นด้วยโชคช่วย
หรือชะตากรรมของยายจันทร์ไม่ทราบ รัฐบาลจึงมองข้ามความสำคัญของยายจันทร์ไป

ข้างบ้านของยายจันทร์ คงมี “ทิดเหมือน” ซึ่งเป็นลูกบ้านที่ดีและขยันขันแข็งไม่แพ้
ยายจันทร์ ก็ว่า ทิดเหมือนยึดถือนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกผักทำสวน
ครัว ทิดเหมือนคงทำสวนปลูกผักสวนครัวมีรายได้เลี้ยงแม่เฒ่ากับลูกเล็ก ๆ ๕ คนได้อย่าง
สบายตามประสาคนอยู่ในท้องถื่นทุรกันดาร

* เรื่องนี้ต้องขอกราบขอบพระคุณท่าน **ศาสตราจารย์ พระวรภักดีคุณกุล** ที่เป็นต้นความคิดของเรื่องนี้
ผู้เขียนเพียงแต่นำมาแต่งต่อเติมให้เรื่องน่าอ่านและสนุก ส่วนความเห็นในเชิงวิเคราะห์คงเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน
แต่เพียงคนเดียวเท่านั้น

วันหนึ่งไก่ของยายจันทร์ซึ่งเป็นตัวที่โปรดปรานมาก ทั้งนี้ เพราะไก่ตัวนี้ทำเงิน ทำทองโดยใช้ให้ยายจันทร์ขายไม่หวาดไม่ไหว ไก่ของยายจันทร์เข้าไปในสวนของทิดเหมือน แล้วก็กักกินผักสวนครัวของทิดเหมือนเสียหาย ทิดเหมือนพยายามไล่ไก่ของยายจันทร์ออกไป ให้พ้นบริเวณสวน ไก่ยายจันทร์หาเชื้อพั้งไม่ ทิดเหมือนอดรนทนไม่ไหว จึงเอาท่อนไม้ ขว้างไปที่ไก่ จะเป็นด้วยบาปเคราะห์อะไรก็เหลือเถา ผลปรากฏว่าไก่ตัวโปรดของยายจันทร์ ฆ่าเป็นอันต้องหักและร้องด้วยเสียงครวญครางเจ็บปวด ฝ่ายยายจันทร์เมื่อได้ยินเสียงไก่ร้อง จึงออกมาดูเห็นไก่ตัวโปรดเดินซากะแผลก จึงตรงเข้าอุ้มไก่ เรื่องของเราจึงเกิดขึ้น

ยายจันทร์ “คนอะไรใจร้าย ทำร้ายได้กระทั่งไก่”

ทิดเหมือน “ก็ขายปล่อยให้ไก่เข้ามาในสวนเหยียบย่ำและกินผักหญ้าฉันเสียหาย ฉันไม่โห จึงคว่ำไม้ขว้างเพียงแต่จะให้ไก่ของยายหนีไปเท่านั้น ฉันไม่เอาขายชดใช้ค่า เสียหายที่ผักฉันต้องถูกไก่ยายกินเสียหายกับบุญเท่าไหนแล้ว”

ยายจันทร์ “แหม ทิดเหมือน แกจะขว้างไก่อัน แกทำไมไม่ร้องบอกฉันให้มาไล่ไก่ไปละ ทำร้ายไก่อันอย่างนั้นฉันไม่ยอมละ ฉันจะไปฟ้องนายอำเภอให้จัดการกับแก ทิดเหมือนทำไมเป็นคนใจร้ายยิ่งกว่าเสือสง”

ทิดเหมือน “หากยายจันทร์คิดว่า ไก่ยายจันทร์ทำถูกที่เข้ามาบุกรุกกินผักสวนครัวของฉัน ก็ไม่ว่าอะไร ยายจันทร์จะฟ้องร้องที่ไหน ฉันไม่ว่า เชิญยายตามสบาย”

(บทวิเคราะห์: เรื่องไก่ยายจันทร์ไปกินผักสวนครัวทิดเหมือนคันนี้เอง ยายจันทร์หาได้ถึง ความผิดส่วนตัวไม่ กลับโมโหว่ากล่าวทิดเหมือนเพื่อนบ้านใกล้เคียงอย่าง ไม่ไว้หน้า การที่ยายจันทร์ได้แสดงกายวาจาไปในทางหาเรื่องเช่นนี้ เห็น จะเป็นด้วยไก่ตัวนี้มีความวิเศษทำคุณประโยชน์ในทางออกใช้ให้ยายจันทร์ อย่างหนึ่งก็ได้ อีกอย่างหนึ่ง ฝ่ายทิดเหมือนก็มีอารมณ์โกรธไก่ยายจันทร์ ที่มักออกมาพ่นผ่านกินผักสวนครัวของทิดเหมือนอยู่เสมอ ซึ่งทิดเหมือน ถือว่า ผักสวนครัวทำรายได้ให้แก่เลี้ยงปากเลี้ยงท้องมาเป็นอย่างดี จึง อดทนโกรธไก่ยายจันทร์ไม่ได้ (เรื่องเล็กน้อยนี้เองจะนำท่านไปพบกับที่เด็ด ของเรื่องนี้ คือ ท่านนายอำเภอและผู้ใหญ่บ้านสนใจ)

ครั้นรุ่งเช้า ด้วยความโกรธที่ทิดเหมือนทำทนายให้ไปฟ้องนายอำเภอ ยายจันทร์จึง หอบสังขารอันแก่ชราอุ้มไก่ตัวโปรดเดินทางไปที่ว่าการอำเภอ เรื่องจึงดำเนินต่อไป

นายอำเภอ “ยาย อ้อมไก่อมาอำเภอทำไมกันครับ นี่ก็บ่ายสามโมงเย็นเข้าแล้ว มีเรื่องทุกข์ร้อนอะไรหรือ เห็นยายเหงื่อแตกและหน้าดำคร่ำเครียดทีเดียว”

ยายจันทร์ “แหมมันเจ็บใจเจ็บใจ ท่านนายอำเภอ มันเอาไม้ขวางไก่อของยายขาหักบั้นปี่หมดยายต้องฟ้องให้ท่านนายอำเภอจัดการให้ยายที ยายเจ็บใจซ้ำใจจริงๆ”

นายอำเภอ “ยายครับ นั่งลงก่อนซิ เหงื่อยายท่วมตัวเลย ขอให้ยายใจเย็นๆ หลานจะช่วยแต่ขอให้ยายกินน้ำให้หายเหนื่อยเสียก่อน เมื่อหายเหนื่อยใจเย็นแล้วสบายใจจึงค่อยเล่าเรื่องทุกข์ร้อนของยายก็ได้ จะดีไหมยายครับ”

“เออ คุณเสมนึกช่วยไปส่งน้ำแข็งใส่น้ำหวานมาให้ยายแก้เหนื่อยซิ ไวหน่อยนะ”

ยายจันทร์ “อกยายจะแตกแล้ว มันขวางไก่อยายได้ มันใจร้ายใส่ระกำอย่างนี้ก็มีด้วย ยายเกิดมาจนหัวหงอกหัวดำแล้ว ยังไม่เคยเจอจะเคยเจอ ท่านนายอำเภอต้องช่วยยายนะ มิฉะนั้นยายไม่ยอม”

นายอำเภอ “ยายกินน้ำเสียก่อน ยายครับเหนื่อยไหม บ้านยายอยู่ที่ไหน ใครเป็นผู้ใหญ่บ้านละ”

ยายจันทร์ “บ้านของยายอยู่ไม่ไกล บ้านยายอยู่แค่สุดสันเสียงหมาน้อยหอนก็ถึงบ้านยายพอดี”

นายอำเภอ “ยายครับ ที่ว่าบ้านยายไปไม่ไกล อยู่แค่สุดสันเสียงหมาน้อยหอนนะ มันไกลก็ไกล”

ยายจันทร์ “บ้านยายหนักก็ไกลไม่รู้ ยายรู้แต่ว่าไก่อของยายตัวหนึ่งหนักก็ไกลเท่านั้น แต่ยายเดินอ้อมไก่อออกจากบ้านแต่เช้าตรู่ไม่ได้หยุดพักเลย มาถึงอำเภอก็ตะวันบายนี่เอง

ผู้ใหญ่บ้านที่ยายเป็นลูกบ้านเป็นเด็กหนุ่มชื่อ “ผู้ใหญ่สมใจ” อธิยาศรัยใจคอดีเหลือเกิน ขยันทำการงานไม่ยอมเหน็ดไม่ยอมเหนื่อย ยายยังเคยไปลงคะแนนเลือกตั้งเขาเลย”

นายอำเภอ “เออ! ผมขอโทษยายที่ที่เข้าใจว่ายายมีความรู้เรื่องทางยาวกิโลเมตร แต่ไม่ทราบว่ายายเล่นซังเป็นกิโลครับ ยายยังไม่ได้บอกชื่อแซ่ของยายให้หลานได้รู้จักมักจีบ้างเลย ยายชื่ออะไรครับ”

ยายจันทร์ “ตั้งแต่ยายเกิดมาตั้งแต่ท้องพ่อท้องแม่ ได้ยินเขาเรียกว่า “จันทร์” แม่ของยายเล่าให้ฟังว่า ยายเกิดข้างขึ้นพระจันทร์เต็มดวง แม่ของยายจึงตั้งชื่อว่า “จันทร์”

นายอำเภอ “ชื่อยายไพเราะจัง ผมมีลูกผู้หญิง ผมจะตั้งชื่อว่า “จันทร์เต็มดวง” ยายจันทร์ว่าน่าฟังไหม”

ยายจันทร์ “แหม ท่านนายอำเภอล้อยายเล่นแล้ว ยายไม่เคยเห็นใครที่โหนดเขาชื่อ “จันทร์เต็มดวงหรือครึ่งดวงเลย”

นายอำเภอ “ยายจันทร์ยิ้มออกมาได้อย่างนี้ ผมปลื้มใจจัง ผมมีความสุขอย่างมากเมื่อเห็นรอยยิ้มของราษฎรที่มาติดต่อราชการกับผม

ยายจันทร์หายเหนื่อยและใจเย็นลงแล้ว มีอะไรจะให้หลานช่วยเหลือบ้างทุกที บำรุงสุข ยายปล่อยได้เต็มที่ ไม่ต้องมีห้ามล้อไม่ต้องมีเบรค”

ยายจันทร์ “ยายค่อยหายเหนื่อยแล้ว ใจยายค่อยเย็นลงไปบ้างแล้ว ยายรู้สึกสบายใจขึ้นเป็นกองที่เห็นท่านนายอำเภอ พูดจาเรียบร้อยยิ้มแย้มแจ่มใสกับลูกบ้านอย่างกะยายอย่างนี้ ถ้ายายมีหลานสาวจะยกให้ท่านนายอำเภอเสียให้มันรู้แล้วรู้รอดไป”

นายอำเภอ “ยายจันทร์ครับ อย่าได้พูดนอกเรื่องนอกกรวยกหลานสาวให้ผมเลย เดี่ยวคุณนายของผมได้ยินเข้าผมมีหวังนอนข้างมุ้ง ยุงบ่ามันจะกัดผมตายเปล่าๆ ผมขอให้ยายจันทร์ได้เล่าเรื่องทุกชั่ววันที่ออกสำเภาเดินทางมาให้หลานฟังเถิด ขอให้คิดว่าผมเป็นลูกเป็นหลานก็แล้วกัน”

ยายจันทร์ “โอละ เมื่อนายอำเภอรับปากรับคำว่าจะช่วยปลดเปลื้องทุกข์เช่นนั้น ยายขอเล่าเรื่องไก่ที่ยายอุ้มมาให้ฟังละ

เมื่อวานไก่ของยายตัวที่อุ้มมานี้เข้าไปกินผักหญ้าของสวนครัวที่ติดเหมือนเข้า ติดเหมือนไม่เกรงใจยาย ใจร้ายถึงเอาไม้ขวางไก่อายขาหักหมด ยายไปต่อว่าติดเหมือนเข้า ติดเหมือนกลับย้อนให้ยายมาฟ้องท่านนายอำเภอ ยายเจ็บใจมาก

ความตั้งใจจริงยายก็ไม่มีอะไรมาถึงกับจะมาฟ้องร้องติดเหมือน แต่ยายเจ็บใจที่ติดเหมือนมันทำทนาย ยาย ที่ไหนได้แทนที่มันจะมาขอโทษยาย มันกลับมว่ายายเสียหาย ยายโกรธ คิดอยู่คืนหนึ่งจึงได้ตัดใจเดินทางมาฟ้องท่านนายอำเภอ ท่านนายอำเภอต้องช่วยตัดสินให้ยาย” (อ่านต่อเดือนหน้า)

ปัญหากฎหมาย ระเบียบ และวินัยข้าราชการพลเรือน

ตอบโดย

เสริมสุข ไกรวนิช	หัวหน้าแผนกระเบียบ	สำนักงาน ก.พ.
ชนะ อินสว่าง	ผู้ช่วยหัวหน้ากอง	กองวินัยและเรื่องราว
สมพงษ์ นิ่มนกร	นิติกรโท	กองระเบียบข้าราชการ
ชัยณรงค์ ละออโนล	หัวหน้าแผนกการเจ้าหน้าที่	สำนักงานเลขาธิการ

สำนักงาน ก.พ.

ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะให้ลงพิมพ์นามจริง ขอได้โปรดแจ้งความจำนงค์ในจดหมายที่ถามไปด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ปัญหากฎหมาย

ตอบสมาชิกเลขที่ ๖๘๕

ข้าพเจ้ามีปัญหากฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ว่าด้วยการเลื่อนอันดับเงินเดือนและการเลื่อนขึ้นเงินเดือนดังนี้

ถาม (๑) ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ข้อ ๑๐ (๓) การเลื่อนอันดับเงินเดือนให้เลื่อนได้หนึ่งอันดับ แต่จะเลื่อนอันดับเช่นนั้นได้ จำนวนเงินที่ได้เลื่อนต้องไม่เกินสองชั้น

หมายความว่า นาย ก. เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้น ๑,๐๐๐ บาท จะเลื่อนเงินเดือน ๒ ชั้น เป็นอันดับ ๒ ชั้น ๑,๑๐๐ บาทได้

(๒) ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ข้อ ๑๑ การพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการใดให้ได้รับเงินเดือนเกินกว่าขั้นต่ำของอันดับที่ได้เลื่อนขึ้น ให้เจ้ากระทรวงที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ขออนุมัติ ก.พ. เป็นกรณีไป

หมายความว่า นาย ก. เป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้น ๑,๐๕๐ บาท ถ้าจะขอเลื่อนเงินเดือน ๒ ชั้น เป็น อันดับ ๒ ชั้น ๑,๑๕๐ บาท ต้องให้เจ้ากระทรวงขออนุมัติ ก.พ.

ตามความเข้าใจของข้าพเจ้าทั้ง ๒ ข้อนั้น จะเป็นการถูกต้องหรือไม่

ตอบ ตามความเข้าใจในข้อ ๑ นั้น ยังไม่ถูกต้องครับ แท้จริงแล้ว เป็นการเลื่อนอันดับเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษโดยจำนวนเงินที่เลื่อน ๒ ขั้น ซึ่งถ้านาย ก. มีคุณสมบัติอยู่ในเกณฑ์ที่จะเลื่อนเงินเดือนได้ ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งเลื่อนได้เองโดยมิต้องขออนุมัติ ก.พ. ตามข้อ ๖ แห่งหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร. ๑๐๐๔/ว. ๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๗

สำหรับความเข้าใจในข้อ ๒ นั้น ถูกต้องแล้วครับ

ตอบสมาชิกเลขที่ ๓๒๕

นาย ก. พนักงานที่ติดอำเภอตรี อัตราเงินเดือน ๑,๒๕๐ บาท สอบคัดเลือกชั้นโทได้ กรมส่งบรรจุเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินผู้ช่วยโท รับเงินเดือน ๑,๓๐๐ บาท ชั้นโท อันดับ ๑ ขั้นต่ำ

นาย ข. พนักงานที่ติดอำเภอตรี อัตราเงินเดือน ๑,๔๐๐ บาท สอบคัดเลือกชั้นโทได้เหมือนกัน กรมส่งบรรจุเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ให้ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานที่ดินผู้ช่วยโท รับเงินเดือน ๑,๔๐๐ บาท ชั้นโท อันดับ ๑

ขอเรียนถามว่า

ถาม (๑) กรณี นาย ก. เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานที่ดินผู้ช่วยโทแล้ว ในปีงบประมาณ ๒๕๑๓ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเลื่อนเงินเดือนให้อีก ๑ ขั้น เป็น ๑,๔๐๐ บาทได้หรือไม่ คำสั่งนั้นจะขัดกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๘๖ (พ.ศ. ๒๕๑๑) หรือไม่ ตามความเห็นของผ้มแล้ว ในปีงบประมาณ ๒๕๑๓ จะสั่งเลื่อนให้ไม่ได้

(๒) กรณี นาย ข. เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานที่ดินผู้ช่วยโทแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเลื่อนให้ในปีงบประมาณ ๒๕๑๓ ได้ ๑ ขั้น คือเป็นชั้นโท ๑,๕๐๐ บาทได้ เพราะเข้ากับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๘๖ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ถ้า นาย ข. ไม่ได้เลื่อน ผู้คนที่สอบไม่ได้ที่เงินเดือนชั้นตรีเท่ากัน ก็จะได้รับเงินเดือนสูงกว่านาย ข. ไป

สุดท้ายนี้ ขอรบกวนเรียนถามว่า กรมที่ดินได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ให้ปรับตำแหน่งพนักงานที่ดินจากชั้นตรี เป็นพนักงานที่ดินอำเภอโทแล้วหรือยัง หรือว่าอยู่ในระหว่างการ

พิจารณาของ ก.พ. ถ้อนุมัติให้ปรับแล้ว มีจำนวนที่อำเภอ ให้ปรับเฉพาะอำเภอเมืองของ แต่ละจังหวัดตามข่าวลือจริงหรือไม่

ตอบ (๑) ผู้บังคับบัญชาจะส่งเงินเดือนให้นาย ก. อีก ๑ ชั้น เป็นชั้นโท อันดับ ๑ ชั้น ๑,๔๐๐ บาทไม่ได้ครับ เพราะจะเป็นการขัดกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕๘๖ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อนาย ก. ได้เลื่อนเป็นชั้นโทนั้น นาย ก. ได้รับเงินเดือนสูงกว่า จำนวนเงินที่ได้รับอยู่ในขณะเป็นชั้นตรี

(๒) สำหรับนาย ข. นั้น เลื่อนได้ครับโดยไม่ขัดกับกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติอยู่ในเกณฑ์ที่จะเลื่อนเงินเดือนได้

ส่วนการขออนุมัติในหลักการให้พนักงานที่กินอำเภอตรี เป็นพนักงานที่กินอำเภอโท บางอำเภอนั้น อยู่ระหว่างการพิจารณา ซึ่งขณะนี้ ก.พ. ยังมิได้ลงมติเป็นประการใด

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๗๑๖

ผมมีความข้องใจในกฎ ก.จ. ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๑๒ และกฎ ก.จ. ฉบับนี้ได้ปรับปรุงมาจากกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๔๙๗)

ตามกฎ ก.จ. ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ข้อ ๓(๑๔) มีความว่า “ข้าราชการส่วน จังหวัดสามัญผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๓) หรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพอื่นใดจากสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และมีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษา หรือประโยคมัธยมวิสามัญศึกษาตอนปลาย และได้รับราชการในตำแหน่งที่ใช้วิชาชีพนั้น ๆ ติดต่อกันมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี หรือข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญผู้ได้รับประกาศนียบัตร ดังกล่าวใน (๕) หรือ (๖) และได้รับราชการในตำแหน่งที่ใช้วิชาชีพนั้น ๆ ติดต่อกันมาเป็น เวลาไม่น้อยกว่า ๔ ปี อาจสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญ ชั้นตรี อันดับ ๑ ชั้น ๘๕๐ บาท

โดยที่ความในกฎ ก.จ. นี้เหมือนกับข้อความในข้อ ๓(๓) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ผมจึงขอถามว่า

ถาม ข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญผู้ได้รับประกาศนียบัตรดังกล่าวใน (๓) จะต้อง มีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษาหรือประโยคมัธยมวิสามัญศึกษาตอนปลาย จึงจะมีสิทธิ

สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการส่วนจังหวัดสามัญชั้นตรีได้ ความเข้าใจเช่นนั้นถูกต้องหรือไม่

ตอบ เมื่อเร็วๆ นี้ ก.จ. ได้หารือ ก.พ. เกี่ยวกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วลงมติว่าผู้ใดรับประกาศนียบัตรในข้อ ๓ (๓) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ที่จะมีสิทธิสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรีนั้น ไม่จำเป็นต้องมีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษาหรือประโยคมัธยมวิสามัญศึกษาตอนปลาย เท่าที่ทราบในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการส่วนจังหวัด ก.จ. ก็มีความเห็นตรงกับ ก.พ.

ตอบสมาชิกคนหนึ่ง

ข้าราชการผู้หนึ่งสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรีได้ ๒ แห่ง สมมติว่า กรม ก. และกรม ข. กรม ก. เรียกบุคคลผู้นั้นบรรจุเพื่อให้ทดลองปฏิบัติราชการตามมาตรา ๕๒ ต่อมา ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการชั้นตรี แต่ไม่ใช่ประจำแผนก แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นพนักงานตรี แต่ทำหน้าที่คล้ายประจำแผนก ต่อมา กรม ข. เรียกบรรจุผู้นั้นอีกในฐานะผู้สอบแข่งขันได้ ผู้นั้นจึงขอโอนไปบรรจุในตำแหน่งประจำแผนกกรม ข. จึงสอบถามว่า

ถาม ที่กรม ข. ผู้นั้นต้องทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ ต้องทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการที่กรม ข. อีกครับ เพราะเป็นการบรรจุบุคคลซึ่งสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรีได้ กรม ข. จึงต้องให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ แต่ถ้าเป็นการโอนตามมาตรา ๓๐ ไปบรรจุในตำแหน่งที่ไม่ได้เปิดสอบแข่งขัน ก็ไม่ต้องให้ทดลองปฏิบัติราชการ

ปัญหาคลัง

ตอบโดย

วิเชียร ไฉ่เรียง รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง

สนิท เกษะศิริ เลขานุการกรม

เฉลิมชัย วสันนท์ นิติกรเอก

วินัย บุญโสภณ หัวหน้าแผนก ๗ กองเงินเดือน

แสงอาทิตย์ บุญนาค หัวหน้าแผนก ๑ กองบำเหน็จบำนาญ

กรมบัญชีกลาง

ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะให้ตอบปัญหาคลัง โปรดส่งไปที่
 “บรรณาธิการวารสารข้าราชการ” และระบุด้วยว่าให้ตอบใน
 วารสารข้าราชการหรือตอบส่วนตัวทางไปรษณีย์ ท่านผู้ใดมีทั้งปัญหา
 คลัง ปัญหากฎหมาย หรือปัญหาอื่น ๆ โปรดแยกถามต่างหาก
 จากกัน/ เพื่อให้ได้รับคำตอบที่รวดเร็วยิ่งขึ้น

ปัญหาคลัง

ตอบสมาชิกเลขที่ ๘๓๗

ถาม สมมุติว่า นาย ก. รับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญรับราชการมาครบ
 ๒ ปี ก็ขอลาออกเพื่อไปประกอบอาชีพอย่างอื่น นาย ก. มีสิทธิขอรับเงินค่าตอบแทนได้หรือไม่
 ก็ปีจึงจะมีสิทธิรับเงินค่าตอบแทน ก็ปีจึงจะมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ คำว่า เงินตอบแทน
กับเงินบำเหน็จบำนาญ จะได้รับสิทธิคงกล่าวต่อเมื่อรับราชการได้กี่ปี

ในกรณีเดียวกัน นาย ข. เป็นลูกจ้างประจำ ทำงานได้กี่ปีจึงจะมีสิทธิได้รับเงินตอบแทน

และ นาง ก. รับราชการในตำแหน่งผดุงครรภ์ เป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ก็ปี
จึงจะมีสิทธิได้รับเงินตอบแทน

ตอบ บำเหน็จบำนาญ จ่ายให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการ ผู้ที่
จะได้รับบำเหน็จจะต้องมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ ๑ ปีบริบูรณ์ และ
จะต้องเข้าเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๔๙๔ ถ้าไม่เข้าเหตุตามมาตรา ๕ ก็จะต้องเข้าเกณฑ์ตามมาตรา ๑๗ คือมีเวลาราชการ
สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์

สำหรับผู้ที่ได้รับบำนาญนั้น จะต้องมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ
ครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์ และจะต้องเข้าเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๕

เงินทดแทน จ่ายให้แก่ข้าราชการวิสามัญประจำการที่ออกจากราชการ

ผู้ที่ได้รับเงินทดแทนในกรณีลาออก จะต้องมีเวลาราชการครบ ๕ ปีบริบูรณ์ ส่วน
กรณีอื่น ต้องมีเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนครบ ๑ ปีบริบูรณ์

ตามปัญหาที่ท่านถามนั้น นาย ก. ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เว้นแต่เป็นการ
ลาออกเพราะเหตุสูงอายุ มีสิทธิได้รับบำเหน็จ

กรณี นาย ข. ถ้าออกจากงานเพราะอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้ว หรือลาออกโดย
ไม่มีความผิด และทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้รับบำเหน็จ ถ้าออก
เพราะหย่อนความสามารถ หรือป่วยเจ็บ ต้องทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปีบริบูรณ์ จึงจะ
มีสิทธิได้รับบำเหน็จ

กรณี นาง ก. ถ้าลาออกต้องมีเวลาราชการครบ ๕ ปีบริบูรณ์ ถ้าออกโดยกรณีอื่น
ต้องมีเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินทดแทนครบ ๑ ปีบริบูรณ์ จึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทน

ตอบสมาชิกจังหวัดนครราชสีมา

ผมเริ่มเข้ารับราชการ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๔๘๓ ดำรงตำแหน่งพนักงานป่าไม้จัตวา
ประจำป่าไม้บริเวณศรีราชา จังหวัดชลบุรี อัตราเงินเดือน ๒๐ บาท ต่อมาถูกเกณฑ์เข้า
รับราชการทหารกองประจำการเมื่อประมาณกลางเดือนเมษายน ๒๔๘๔ ปลดประจำการ
เมื่อกลางเดือนสิงหาคม ๒๔๘๖ และขอกลับเข้ารับราชการตามเดิมโดยกรมป่าไม้บรรจุเข้า

รับราชการเมื่อต้นเดือน กันยายน ๒๔๘๖ (ระหว่างวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๘๔ จนถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๘๘ เป็นระยะเวลาสงครามมหาเอเชียบูรพา)

ผมได้รับราชการต่อเนื่องจากวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๔๘๘ จนถึงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ โดยรับราชการอยู่จังหวัดชลบุรีต่อเนื่องจนถึงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๔๙๔ จนกระทั่งย้ายไปรับราชการอยู่ที่จังหวัดระยอง

ต่อมา ผมย้ายไปรับราชการอยู่จังหวัดปราจีนบุรีเมื่อต้นปี ๒๕๐๑ และประกาศใช้กฎอัยการศึก เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ จนเลิกเมื่อประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๐๘

ถาม ผมขอทราบว่า หากผมจะลาออกจากราชการ จะมี วัน เดือน ปี สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญกับปี และวันทวิคูณกับปี ระหว่างเป็นทหารประจำการมีวัน เดือน ปี ทวิคูณด้วยหรือไม่ ขณะนี้ ผมเป็นข้าราชการชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้น ๑,๐๕๐ บาท

ตอบ ถ้าลาออกวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๒ จะมีเวลาราชการปกติประมาณ ๒๙ ปี เวลาทวิคูณประมาณ ๗ ปี รวมเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญประมาณ ๓๖ ปี จะได้รับบำนาญประมาณเดือนละ ๗๕๖ บาท ถ้าขอรับบำเหน็จ จะได้ประมาณ ๓๗,๘๐๐ บาท สำหรับเวลาทวิคูณตอนเป็นทหาร ไม่ทราบว่ากระทรวงกลาโหมรับรองให้ นับได้หรือไม่ จึงไม่อาจทราบได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๖๕๖

ผมได้ติดตามการตอบปัญหากฎหมายและปัญหาคลังใน วารสารข้าราชการตลอดมา ขณะนี้ ผมมีความสงสัยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๕ เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินตอบแทนประเภทนี้ ผมจึงขอถามดังนี้ คือ

ถาม (๑) สมมุติว่า นาย ก. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกในท้องที่อำเภอธนบุรี จังหวัดธนบุรี ซึ่งเป็นอำเภอชั้นใน ต่อมากรมการปกครองมีคำสั่งแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งในกรมการปกครอง กรณีเช่นนี้ ผมขอทราบว่า นาย ก. จะมีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้ตามพระราชกฤษฎีกาหรือไม่ และถ้าหากว่าเบิกได้ จะจัดเข้าในข้อใด หรือถ้าหากว่าเบิกไม่ได้ เพราะเหตุใด เนื่องจากผมได้สอบถามท่านผู้ใหญ่ว่าท่านแล้วต่างก็ให้คำตอบไม่ตรงกัน คือ บางท่านบอกว่าเบิกได้ แต่บางท่านกลับบอกว่าเบิกไม่ได้

ตอบ เบิกไม่ได้ครับ เพราะต้องห้ามตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓

ถาม (๒) สมมุติว่า นาย ข. เริ่มรับราชการครั้งแรกในกรมการปกครอง ต่อมากรมการปกครองได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งในส่วนภูมิภาค (อำเภอชั้นใน ในจังหวัดพระนครและธนบุรี) ผมอยากจะทราบว่า กรณีเช่นนี้ นาย ข. จะมีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านหรือไม่

ตอบ ไม่มีสิทธิเช่นเดียวกับคำถามข้อ ๑ ครับ เพราะรับราชการประจำในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอชั้นใน

ตอบสมาชิกเลขที่ ๓๒๕๑

ผมมีข้อข้องใจเกี่ยวกับปัญหาคลัง จึงขอถามดังนี้

ถาม ข้าราชการผู้หนึ่งถูกปลดออกจากราชการเกี่ยวกับเรื่องการเงิน แต่ข้าราชการผู้นี้มีเงินสะสมอยู่มาก ทางราชการจะหักเงินสะสมนี้เป็นเงินเข้าคลัง หรือปฏิบัติตามวิธีการอย่างไร คงค้างอยู่ในบัญชีสะสมตลอดไปหรืออย่างไร

ตอบ ถ้าการดำเนินการเกี่ยวกับสมุคเงินสะสมถูกต้องเรียบร้อย ทางราชการก็อาจเบิกเงินสะสมโดยวิธีเบิกหักผลส่งใช้เงินที่ต้องชำระแก่ทางราชการได้

ตอบสมาชิกจังหวัดน่าน

ถาม ข้าราชการชั้นโท เดินทางมาราชการที่กรมบัญชีกลาง วันที่ไปถึงได้เข้าพักโรงแรม รุ่งเช้านั่งแท็กซี่ไปที่กรม ๒๐ บาท หมดเวลาราชการ นั่งรถแท็กซี่กลับโรงแรมอีก ๒๐ บาท เสียเงินไป ๔๐ บาท จะขอเบิกเงิน ๒๐ บาท เฉพาะขาไป (เที่ยวเดียว) หรือจะขอเบิกเงิน ๒๐ บาท ขากลับ (เที่ยวเดียว) โดยยอมขาดทุน ๒๐ บาท อย่างหนึ่งอย่างใดจะได้อหรือไม่ เพราะชั้นโทผู้นี้ไม่ได้ขอเบิกไปกลับตามพระราชกฤษฎีกาห้ามไว้ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

ตอบ ถ้าเดินทางระหว่างที่พักกับสำนักงาน ไม่ว่าจะเบิกเฉพาะเที่ยวไป หรือเฉพาะเที่ยวกลับ หรือเบิกทั้งเที่ยวไปและเที่ยวกลับทั้ง ๒ เที่ยว ไม่ได้ทั้งนั้นครับ ทั้งนี้โดยถือหลัก

ว่า ที่พักเหมือนบ้าน การเดินทางจากบ้านไปทำงาน หรือจากที่ทำงานกลับบ้าน เบิกค่าพาหนะไม่ได้เลย

เกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้าย้อนไปศึกษาที่มาแล้ว จะเห็นว่าเขาถือหลักก่งกล่าวเคร่งครัด ซึ่งเห็นได้ว่า ก่อนพระราชกฤษฎีกาปี ๒๕๐๔ การเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับสำนักงาน เบิกค่าพาหนะไม่ได้เลย

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๕๒๕

ผมเป็นข้าราชการสังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๔๙๐ บัดนี้ ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอโท อัตราเงินเดือนชั้น ๒,๐๐๐ บาท จะขอลาออกจากราชการ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๒ (แต่จำวันลาไม่ได้ ขอให้ถือว่าไม่มีวันลา) ขอถามว่า

ถาม (๑) อายุราชการจริง อายุราชการทวีคูณ อย่างละเท่าใด รวมเท่าใด

ตอบ ถ้าได้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนตลอดมาจนออกจากราชการ จะมีเวลาราชการปกติ ๓๑ ปี ๗ เดือน สำหรับเวลาราชการทวีคูณไม่อาจคิดเวลาแน่นอนได้ เพราะไม่ทราบวันลา และไม่ทราบว่ารับราชการอยู่ในเขตจังหวัดใดบ้าง แต่พอประมาณได้ว่า มีเวลาราชการทวีคูณประมาณ ๗ ปีเศษ จึงมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญประมาณ ๓๘ ปี

ถาม (๒) เมื่อออกจากราชการจะได้บำเหน็จเท่าใด และถ้าเป็นบำนาญจะได้เดือนละเท่าใด

ตอบ จะได้รับบำเหน็จประมาณ ๗๘,๐๐๐ บาท บำนาญประมาณเดือนละ ๑,๕๖๐ บาท

ถาม (๓) ควรจะลาออกเดือนไหน จึงจะเป็นผลดีที่สุด

ตอบ ต้องมีหลักฐานเกี่ยวกับเวลาราชการที่แน่นอน จึงจะตอบให้ทราบได้

จดหมายถึงบรรณาธิการ

ด้วยมีสมาชิกหลายท่านได้กรุณาเขียนจดหมายไปทั่วถึงข้อผิดพลาด ซึ่งปรากฏอยู่หลายแห่งในวารสารข้าราชการ ฉบับที่ ๘ ประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๑๒ โดยเฉพาะในเรื่อง “ผ่านแดนชมพู” คณะผู้จัดทำขออภัยรับการทั่วถึงนี้ด้วยความขอบคุณยิ่ง และขอท่านผู้อ่านได้โปรดเข้าใจตามจดหมายที่นำลงต่อไปนี้ด้วย

บ้านเลขที่ ๗๗ ปากแม่น้ำอ้อม นนทบุรี

๓๐ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรียน ท่านบรรณาธิการ วารสารข้าราชการ

ด้วยหนังสือวารสารข้าราชการ ประจำปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๒ เรื่อง “ผ่านแดนชมพู” หน้า ๔๖, ๔๗ “...ไปสวนอัมพวันซึ่งพระสงฆ์ ๒๕๐๐ มาประชุมกัน โดยมีได้นัดหมาย หรือที่เราเรียกกันว่า จาตุรงคสันนิบาต...” นั้น ยังผิด

ที่ถูกต้องเป็น ๑๒๕๐ องค์ กระผมเห็นเกี่ยวกับประวัติพุทธศาสนา และเป็นวันสำคัญทางศาสนา จึงเรียนท้วงมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ธำรง ประเสริฐศิลป์

(นายธำรง ประเสริฐศิลป์)

๓/๗ ถนนศรีจันทร์ อ. เมืองขอนแก่น

๒๓ ส.ค. ๒๕๑๒

เรียน ท่านบรรณาธิการวารสารข้าราชการ

ผมได้รับวารสารประจำเดือน ส.ค. ๒๕๑๒ เมื่อ ๒๑ ส.ค. ๖๖ จะเล่าไปบ้าง พออ่านเรื่องต่างๆ แล้ว พบความคลาดเคลื่อนในเรื่อง “ผ่านแดนชมพู” โดยเฉพาะเรื่องส่วนความคลาดเคลื่อนจะเกิดจากท่านผู้ใดนั้นจะไม่ขอเคา เชื่อว่าผู้เกี่ยวข้องซึ่งเผยแพร่ข้อความนั้นมีเจตนาดีเพื่อวิพากษ์เป็นหลักใหญ่แล้ว ทั้งข้าพเจ้าเจ้าของจดหมายนี้ก็ขอส่งเสริมเมื่อพบความบกพร่องแล้วจะนิ่งเสียก็จะลดความเชื่อถือของผู้สนใจ หรือปัญญาชนที่ชอบอ่าน “วารสารข้าราชการ” ลงไป ฉะนั้นจึงสมัครใจช่วยพยุงความดีของวารสารนี้ไว้คงจะกล่าวต่อไป ไม่ทราบว่าจะสมควรเพียงใด? หากเห็นเป็นอย่างอื่นก็ขอได้กรุณาอภัยด้วย

ความคลาดเคลื่อนในเรื่องที่กล่าวปรากฏอยู่ที่ตอนย่อหน้าข้างล่างของหน้า ๔๖ ไปจนหน้า ๔๗ ตอนต้น ตรงคำว่า “เพชรภูฏ” (รวม ๓ แห่ง) คำว่า “อัมพวัน” (๑ แห่ง) และคำว่า “๒๕๐๐” (รวม ๒ แห่ง) ที่ถูกนั้น ดังนี้ :-

๑. “เพชรภูฏ” เป็น “ศิษฏภูฏ” แปลว่า เขามีมียศกษัตริย์นกรัณห์ เขามีชื่อว่า “เพชรภูฏ” ไกลกรุงราชคฤห์นั้นไม่มีเลย ควรแก้ทุกแห่ง

๒. “อัมพวัน” เป็น “เวฬุวัน” เพราะคำแรกขณะนั้นเป็นชื่อสวนของนายแพทย์ อาชีวกโกมารภัจจ์ (หมอเทวดา) ที่ได้รับพระราชทานรางวัลจากพระเจ้าพิมพิสารพระเจ้าแผ่นดินมคร เนื่องจากรักษาพระโรคริดสีดวงทวารหายอย่างปลิดทิ้ง พ่อหมอคนนั้นยังมีใญ่อุทิศถวายพระพุทธรองค์เลย เพราะเพิ่งเข้าถวายพยาบาลแก่พระพุทธรองค์และเป็นต้นบัญญัติถวายผ้ากฐนที่จีวรหลังจากกาลตรัสรู้แล้วประมาณ ๒๐ ปี (ตรงนี้แม้จะยาวบ้างก็ขอภัยเต็มไว้ให้รู้) ซึ่งที่จริงก็เป็นพยานแสดงถึงกาลที่พ่อหมอนั้นเข้ามาบิณฑบาตใกล้ชิดกับพระพุทธรองค์ คือเริ่มแต่ทรงตรัสรู้โมกษธรรม พระพุทธรองค์และพระสาวกจะใช้แต่บังสุกุลจีวรทั้งนั้น แต่เมื่อตรัสรู้มาได้สัก ๒๐ ปี พ่อหมอนั้นได้รางวัลผ้าสีไวยกะ ๑ คู่จากพระเจ้าปชชิตแห่งกรุงอุชเชนี เนื่องจากไปรักษาพระโรคผอมเหลืองหาย กล่าวกันว่าเป็นผ้าประเสริฐกว่าผ้าอื่นหลายแสนคู่ พ่อหมอเห็นว่า ผ้าคู่นี้คนอื่นไม่สมควรใช้สอยเว้นแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าหรือพระเจ้าพิมพิเสนเท่านั้น แต่หมอนั้นเข้าไปกล่าวคำสมโมทนาขอยกถวายแก่พระพุทธรองค์ด้วยศรัทธาและเจตนาอันแรงกล้า เมื่อทรงพิจารณารับไว้แล้ว จึง(มีพระมหากรุณา) อนุญาตแก่พระสงฆ์สาวกให้รับจีวรที่กฐนถวายได้แต่บัดนั้นมา เมื่อเจ้าของสวนอัมพวันเขายังไม่ได้ถวายแล้วก็ใช้วิสัยพระอรหันตสาวกจะถือโอกาสละเมิดกรรมสิทธิ์เขาเพื่อการประชุมใดๆ แต่ “เวฬุวัน” นั้นเป็นวัดแล้วโดยพระเจ้าพิมพิสารอุทิศถวายแต่เมื่อตรัสรู้ใหม่ๆ แล้วเสด็จไปโปรดพระองค์ ทั้งการประชุมครั้งนั้นก็เป็นเวลาหลังตรัสรู้เพียง ๔ เดือนเท่านั้น วัดเวฬุวันเป็นของสงฆ์แล้วก็ชอบจะเข้าไปใช้สิทธิในการศาสนาได้ ดังนี้

๓. “๒๕๐๐” เป็น “๑๒๕๐” นับว่าเป็นการคลาดเคลื่อนไป ๑๐๐% ที่เดียว ก็ยังไม่เจตนากระมัง! เพราะเมื่อวันจากกรุงกสินนิบาตนั้น มีพระสาวกที่บวชโดยพระพุทธรองค์เอง (เอหิภิกขุฯ) และบรรลุประอรหัตแล้ว ๑๒๕๐ องค์เท่านั้น

คำกล่าวนั้น ข้าพเจ้าตรวจสอบจากหลักฐานหลายแห่งว่าที่ถูกต้องแล้ว
จึงเรียนมา ขอได้ตรวจสอบแล้วแก้ไขตามควรเถิด

ขอแสดงความนับถือ

อ.ร.

(อำนาจ รักษาสัตย์)

สมาชิกเลขที่ ๒๕๗

สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรี

๒๑ สิงหาคม ๒๕๑๒

กราบเรียน ท่านบรรณาธิการวารสารข้าราชการ

กระผมได้รับทราบผลการตัดสินประวตกลอนแปดแล้วด้วยความยินดี และขอขอบ
พระคุณท่านที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่กรุณาให้กระผมได้รับเกียรติอันนี้ แต่เมื่อได้อ่านสำนวนกลอน
อีกครั้งหนึ่งแล้วก็ไม่สบายใจ ด้วยว่าสำนวนกลอนที่นำลงใหม่นี้กล่าวนอกจากที่กระผมเขียน
ส่งเข้าประกวด และถ้าหากสำนวนเป็นดังที่นำลงครั้งใหม่นี้ ท่านกรรมการคงไม่ตัดสินให้กระ
ผมได้รับรางวัลหนึ่งรางวัลใดแน่

ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าวรรคสองที่ว่า “ข้าราชการสร้างสรรค์แต่ความดี” คำว่า “ดี”
ซ้ำกับ “ข้าราชการรับผิดชอบประกอบดี” ในวรรครอง ดังนี้ ผู้เคร่งครัดต่อบัญญัติของกลอน
ย่อมไม่ใช้คำซ้ำ หรือแม้แต่คำสะกดต่างกัน แต่ออกเสียงเหมือนกันก็พยายามหลีกเลี่ยงเพื่อให้
บทร้อยกรองสมบูรณ์จริงๆ

สำนวนกลอนของกระผมดังนี้ /—

ข้าราชการ รักษาชาติเทอดศาสนาเกษัตริย์

ข้าราชการ ถือรัฐธรรมนูญมั่น

ข้าราชการ เห็นงานราษฎร์สำคัญ

ข้าราชการ สร้างสรรค์แต่ความดี

ข้าราชการมีวินัยไม่ทำชั่ว

ข้าราชการ ทำตัวสมศักดิ์ศรี

ข้าราชการ รับผิดชอบรอบคอบทวิ

โดยนัยนี้ มีสมญาข้าราชการ.

กระผมต้องขอประทานอภัยที่จะต้องรบกวนขอความกรุณาท่านบรรณาธิการ ขอแก้ไขตรงตามนี้ด้วย เพราะสมาชิกวารสารข้าราชการล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น กราบอาจารย์ของกระผมอ่านพบลูกศิษย์เขียนกลอนอย่างนี้เข้าประกวดท่านจะว่านอกครู นอกจากนี้ที่จังหวัดเพชรบุรีมีชมรมนักกลอนเพชรบุรีอยู่ (แต่กระผมไม่ได้เป็นสมาชิก) อาจยกสำนวนกลอนของกระผมมาวิจารณ์ได้ จึงกราบเรียนขอประทานความกรุณาท่านบรรณาธิการโปรดแก้ไขให้กระผมด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง.

ด้วยความเคารพอย่างสูง

สำราญ นุชถาวร

นายสำราญ นุชถาวร

สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรี.

ขอท่านผู้อ่านได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย

บ.ก.

ที่ทำการสหกรณ์อำเภอเมืองนครราชสีมา

๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๒

เรียน ท่าน บ.ก. วารสารข้าราชการ

ข้าพเจ้าได้อ่านผลการตัดสินการประกวดกลอนแปดในวารสาร ฯ ฉบับประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๑๒ แล้ว ใคร่ขอคุยกับท่าน บ.ก. ถึงผลการตัดสินดังกล่าวในฐานะที่เป็นสมาชิกวารสาร ฯ คนหนึ่ง ก่อนอื่น ขอคัดหลักเกณฑ์การเขียนกลอน (ตามประกาศในวารสาร ฯ ฉบับ ม.ก. ๑๒ หน้า ๓๘) และ แนวการตัดสิน ของท่านกรรมการประกวดกลอนแปด (หน้า ๕๖ ของฉบับประจำเดือน ส.ก. ๑๒) เพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

หลักเกณฑ์การเขียนกลอน

๑. ต้องเป็นกลอนแปดที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ มีความยาว ๒ บท

๒. มีข้อความเป็นคติส่งเสริมให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบ

แนวการตัดสิน

๑. หากขาดข้อความบ่งถึง “ข้าราชการ” ตามที่ต้งไว้ในประกาศ จะไม่ได้รับการพิจารณา

๒. หากผิวก้อนที่บังคับของคำประพันธ์ประเภทกลอน จะไม่ผ่านการพิจารณา

๓. หากกลอนใดได้กระหนกความไม่เพียงพอ ไม่ชัดแจ้งหรือเหินความวากน ความข้างหลังซ้ำกับความข้างหน้า จะไม่ได้รับการพิจารณาให้ผ่าน

๔. หากกลอนใดค้อยในเชิงความราบรื่นของจังหวะเสียง จะถือว่าหย่อนกว่ากลอนอื่นซึ่งจังหวะเสียงราบรื่นกว่า

ตามที่กรรมการได้ลงความเห็นให้สำนวนกลอนของคุณ สำราญ นุชถาวร เป็นสำนวนกลอนที่ถูกต้องสมบูรณ์ตามเกณฑ์บังคับของคำประพันธ์ประเภทกลอน และให้ได้รับรางวัลที่ ๑ นั้น ข้าพเจ้ามีความข้องใจว่า บทกลอนดังกล่าวน่าจะยังไม่สมบูรณ์ตามเกณฑ์บังคับ เพราะหากสมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์แล้ว บทกลอนนี้น่าจะมีความสัมผัสทั้งนอกและใน ทั้งตัวอย่างโครงร่างของบทกลอน ดังนี้ คือ

(๑) ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○	(๒) ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
┌──────────────────┐	
(๓) ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○	(๔) ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
└──────────────────┘	

สำหรับบทกลอนของคุณสำราญที่ว่า

“ข้าราชการ รักชาติศาสน์กษัตริย์	ข้าราชการ ถือรัฐธรรมนูญมั่น
ข้าราชการ เห็นงานราษฎร์สำคัญ	ข้าราชการ สร้างสรรค์แต่ความดี
ข้าราชการ มีวินัยไม่ทำชั่ว	ข้าราชการ ทำตัวสมศักดิ์ศรี
ข้าราชการ รับผิดชอบประกอบดี	โดยนัยนี้มีสมญา ข้าราชการ”

หากจะได้พิจารณาถึงการสัมผัสของคำแล้วจะเห็นได้ว่า คงมีความสัมผัสเฉพาะการสัมผัสนอกคือกลอนรับ (วรรคที่ ๒) กับกลอนส่ง (วรรคที่ ๔) เท่านั้น ส่วนการสัมผัสใน คือ การสัมผัสภายในวรรคอันจะทำให้สำนวนกลอนไพเราะเพราะพริ้งนั้นไม่มีเลย โครว์ขอยกตัวอย่างการสัมผัสในที่นับว่าไพเราะ ดังนี้

“ก. — กลักรพิกร หลีกแพลง ตะแกงหงาย”

┌──┐	┌──┐
------	------

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว จึงเห็นว่า สำนวนกลอนดังกล่าวไม่น่าจะได้รับการ

พิจารณาให้ได้รับรางวัลที่ ๑

สำหรับบทกลอนที่ได้รับรางวัลที่ ๒-๓ นั้น เห็นว่า นอกจากจะเป็นกวีและมีความสัมผัสทั้งนอก - ใน ถูกตามข้อบังคับซึ่งน่าจะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลที่ ๑ ยิ่งกว่าบทกลอนของคุณสำราญเสียอีก

ส่วนสำนวนกลอนที่ส่งเข้าประกวดคราวนี้ทั้ง ๔๘ บท (๒๔ ท่าน) ดังที่ปรากฏในวารสาร ฯ ตั้งแต่ฉบับประจำเดือน ก.พ. ถึง มิ.ย. ๑๒ แล้วเห็นว่า สำนวนกลอนของบางท่านน่าจะได้รับการพิจารณาให้ได้รับรางวัลชมเชยเป็นอย่างต่ำ เช่น สำนวนกลอนของคุณกิริติ - คุณนิรันธน์ อุษารัตน์ - คุณ ส. โยชนกร และคุณพจนกิจ เป็นต้น

ตามที่ไต่ถามมาแล้วทั้งหมด ขอท่าน บ.ก. ได้โปรดรับทราบด้วยว่า เป็นเพียงความเห็นส่วนหนึ่งของข้าพเจ้าเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นความเห็นที่ผิดพลาดอย่างที่สุกก็ได้

โดยจดหมายนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาจากท่าน บ.ก. ได้แสดงความคิดเห็นในแง่หรือเชิงวิเคราะห์ในความคิดเห็นของข้าพเจ้าด้วยว่า มีความผิดถูกอย่างไร (โปรดให้ความสว่างด้วยจะขอบคุณยิ่ง)

อนึ่ง หากท่าน บ.ก. จะได้กรุณานำข้อข้องใจนี้ลงในวารสาร ฯ ใน “คอลัมน์” จดหมายถึง บ.ก. ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง ทั้งนี้ เพื่อท่านผู้อ่านบางท่านอาจจะได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้บ้างพอสมควร.

ขอได้รับความนับถืออย่างสูงจากข้าพเจ้าด้วย

สมาชิกวารสาร ฯ ๒๒๖๗

เรียน ท่านสมาชิกเลขที่ ๒๒๖๗

ขอขอบคุณที่ได้ให้ความสนใจในบริการของเรา เราได้นำข้อข้องใจของท่านลงให้ตามความประสงค์แล้ว

บ.ก.

ใคร่ขอเรียนท่านสมาชิกทุกท่านว่าผู้ใดใคร่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการตัดสินการประกวดกลอนแปด หรือเรื่องอื่นใดเรายินดีเสมอที่จะนำลงในคอลัมน์จดหมายถึงบรรณาธิการ

บ.ก.